

ST. JOSEPH

The Patron of Our College.

GO TO JOSEPH

ST. JOSEPH was by birth of the royal family of David but was living in humble obscurity as a carpenter when God raised him to the highest sanctity and fitted him to be the Spouse of His Virgin Mother and foster-father and guardian of the Incarnate Word.

HE is a saint that every one must love. All may choose him as their Patron. There is no age, no sex, no class, no profession or walk of life whereof St. Joseph is not the proper Patron. Children will sweetly fold their hands and seek his love and intercession, since they know that he bore in his strong arms the sweet Christ-child. Young men and women all will find in him a fatherly protector and a wise counsellor who safely guided and tenderly cherished the youthful Christ. Virgins can confidently call on him, for he was the guardian of the Blessed Virgin Mary. Those joined in wedlock will do well to put themselves under his protection to whom was given supreme charge over the holiest of families. The rich and the great of this earth can look up to him as the noblest of a royal line, the princely scion of David. But the poor and the lowly labourers and those who drain the cup of suffering can best understand this great but gentle Saint with the hardened hands of toil who in the sweat of his brow earned the daily bread for Jesus and Mary and tasted the bitter bread of the poor.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
13700
BANGALORE

ABOUT OURSELVES

ABOUT OURSELVES

ST. JOSEPH'S COLLEGE MAGAZINE

For God and Country

Vol. II | DEVAGIRI, CALICUT. | April 1958

Editor's Notes

We have great pleasure in bringing out the second souvenir of our life and activities in Devagiri. Although our College is still a tyro she feels happy in having, by now, nourished and fostered many gifted, disciplined and contented young men who, she hopes, will live up to the high ideals set before them by their Alma Mater. She prayerfully wishes them every success.

AGAINST A SOMBRE BACKGROUND.

We are living in an age of intellectual search and marvellous scientific achievements. Even the wildest dream of man has now come true. Jule Verne's space fiction of yesterday has become a solid reality of today. And with the talk of inter-continental ballistic missiles even a Wellsian "War of the Worlds" may not be easily dismissed as a result of mere fanciful thinking. Hence our fear and anxiety about world peace. It is against this sombre background that we have to mould and fashion our youngmen and women who are to step out of the portals of the various centres of learning and technological training as the inventors, technicians, leaders and legislators of tomorrow. As our honourable Prime Minister Pundit Nehru has said "The time has come when younger people should take over charge of the country's affairs." No doubt with the youth of today rest the peace and prosperity of tomorrow. And when the youth get organized they become a nation's greatest power. Stalin was aware of it and he started the Komosol. Hitler had his Jugend and Mussolini his Balitta organisations. In order to get together the youth of the world, Russia had her "Sixth World Festival of Youth" held in Moscow in August 1957. Though peace and international friendship were the motives publicized it was afterwards revealed that the whole festival was a subtle propaganda stunt for the global domination of Russian Communism. It is, however, consoling that all the youngsters who flocked to the festival from everywhere were not fooled by the Moscow hoax. Such sugar-coated devices for the mass brain-washing

of youth are not rare in our own country. Hence let our intelligent youngmen and women beware of them and organize themselves with the best interests of our country at heart and endeavour to maintain and help all enjoy the freedom, peace and security which we have won at the cost of great sacrifice and suffering.

THE HEADACHY PROBLEM.

Education has been, for long, a vexed and headachy problem in India. Basic education, a complete secondary course, professional and technological studies, inadequate salary of the teachers, medium of instruction in schools and colleges, intellectual deadness of students, lack of discipline among them, decline in the standard, "open-book" system of examination, university autonomy, all these are some of the different aspects of the problem which call for immediate solution. The Government of India has, however, set up various commissions to tackle the problem and some schemes have already been set afoot. Yet as the late Abdul Kalam Azad has admitted, most of the plans for educational reform are still "paper schemes." All the same the Union Government is doing her best and we can hope for the best.

TOWARDS AMELIORATION OR LIQUIDATION?

Recent moves of certain State Governments like that of Kerala in the field of education cannot be viewed without ominous apprehensions. The Education Bill framed under cover of the amelioration of teachers' condition is a Communist manoeuvre towards the crippling of private enterprise, nationalisation of schools and the liquidation of non-Communist educational institutions mostly run by Christian missionaries who have made Kerala the most educated State in India. The bill makes a mock of the Indian Constitution and treats it no better than a scrap of paper. For it unmistakably violates Article 30 of the Constitution which explicitly gives to the minorities the right to establish and administer educational institutions of their own "choice" and to enjoy the full share of government aid. The bill, though passed by the Kerala Assembly in the teeth of great opposition and in spite of mammoth public demonstrations against it by the freedom-loving people of Kerala, has been finally referred to the Supreme Court. Let us hope that the President of the Indian Union will withhold his assent to it and throw it out for the greater good of the State.

THE METAMORPHOSIS.

The University of Travancore established in 1937 after having put in 20 years' service in the cause of higher education in the State has been metamorphosed into the University of Kerala by the Kerala Communist Ministry's University Act 1957. As the Travancore State is no more in existence and the new State of Kerala has been formed, university's change of name is quite opportune and necessary. But what about the University's autonomy which has been a subject of heated discussion in the country since independence? The so-called progressive Kerala University Act gives the State Government authority to interfere with the various day-to-day activities of the University and thus denies it complete freedom to manage her own affairs. Under the provision of the Act the government has control on all the "Authorities of the University." Government officers and Trade

Unionists have heen crowded into the Senate. Moreover the representation of the teachers who are the most qualified in the matter of university education, is very inadequate in it. The Senate of the Kerala University is not quite free from government control while according to the Madras University Act "The Senate shall be the supreme governing body of the University." Again in the preamble of the Kerala University Act it is stated that "the gradual change of the medium of instruction into Malayalam in all the educational institutions of the State" is one of the aims of the establishment of the Kerala University. This too is, no doubt, a "reform" in a regrettable direction. If a world language like English is going to be replaced by our regional language the university will have to remain isolated from other centres of higher education and because it will not be able to keep abreast of the progress of knowledge in other countries in the fields of arts, science and technology, our international bond of cultural unity and brotherhood will be irreparably broken. Thus taking into consideration the various defective features of the Kerala University Act, we cannot but endorse the view of the experienced educationists and enlightened accademicians that the Kerala University has become an adjunct to and virtually an instrument for the Communist Ministry of Kerala.

FLARES-UP AGAINST HINDI.

Hindi has been made the official language of the Union by an article of the Constitution of India. But after the re-organisation of States the linguistic feeling has developed very much and in spite of the "Save-Hindi" agitation going on in the Punjab, there have been many flares-up against Hindi in many of the non-Hindi speaking States of India. We are of opinion that it is quite unwise on the part of the government of India to thrust the unwanted Hindi upon the unwilling people of the Union. English is a world language with a very rich literature and it has already become the *de facto lingua franca* of India. Not only has it strengthened the national spirit and promoted unity between the different parts of this vast Sub Continent, but also has excellently served as our official language thus far. In fact Hindi has not developed so far as to make it a common official language however much the Hindi-enthusiasts may say in praise of it. Now that India is on the march, an international language like English must be retained as the official language of the Union even after 1965. In the best interests of the country it must be retained. Hence as Dr. A. Lakshmana Swami Mudaliar, the Vice Chancellor of the Madras University says any change from the present medium "should be based on careful consideration, the process should be evolutionary not revolutionary."

"BLOOD, TOIL, TEARS AND SWEAT"

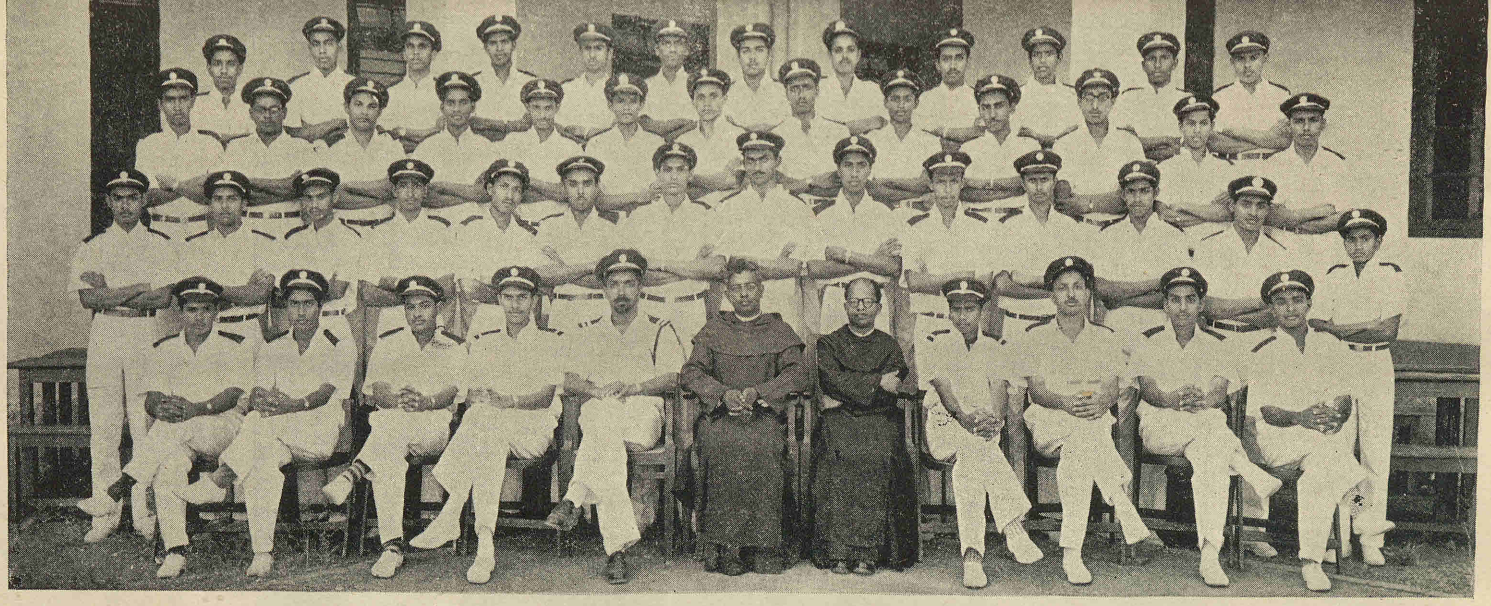
On the 15th of August 1957 we celebrated the Centenary of our struggle for freedom from foreign yoke. Ninety years of struggle and ten years of achievement make this centenary. The national uprising of 1857 first dubbed "Sepoy Mutiny" and afterwards called by the grand title "the Great War of Indian Independence" (Savarkar) was the beginning of an era of "blood, toil, tears and sweat." As Pattabhi Sitaramaya says "No one who fought in the great Indian rebillion of 1857 would have dreamt that a century later the British would leave the country as friends and well-wishers of India." Yet that is what

happened. Gracefully and constitutionally the Britishers withdrew. Now while we are enjoying the fruits of our struggle, sacrifice and suffering, what strikes us more than anything else is the role that the budding generation of students has played in our struggle for national Independence. With the "Quit India" resolution passed about the middle of July 1942 Mahatma Gandhi launched an intense non-violent fight for freedom and in response to the call of the leaders of the country students left their studies and joined the struggle and many of them fearlessly faced police-firing and laid down their young, promising lives. Government oppresion was met by them by organising flag-hoisting ceremonies, hartals, processions and public meetings in spite of the ban imposed on them. Vinod Kinariwala studying intermediate science in the Gujerat College, Ahmedabad, while leading his classmates in a flag-hoisting ceremony, was shot down by the police. A bullet pierced his chest. He died. Even while lying fatally wounded he encouraged his friends "Go on with the procession in spite of what has been done to me". They were his last words. He is one of the hundreds of young martyrs who died for their country's freedom. Now that we have won our freedom we do not want our youngsters to make similar sacrifices. Yet to preserve this dearly-bought independence they may again be demanded of them. We are not completely free if we are not prepared to look death quietly in the face.

"I AM JOINING THE LORD"

"Give me the Last Sacraments. I am joining the Lord" were the last words of Mr. A. J. John, the Governor of Madras and the Chancellor of our University. He passed away on the 1st of October 1957 and his remains were interred in the Basilica of San Thome, Madras. "He was deeply religious in the true sense of that term. He was a true Christian..... In his death the country in general and the State in particular has lost not only one of its most experienced and sober Statesmen but also one of God's good men" (Mr. P. V. Rajamannar, Acting Governor of Madras). "Mr. John was one of the outstanding sons of Kerala whose life was a continuous dedication to the service of the people...He was a devout Christian and his life was an example of transparent sincerity and simplicity coupled with high thinking" (Dr. B. Ramakrishna Rao, Governor of Kerala). May the soul of Mr. John rest in peace.

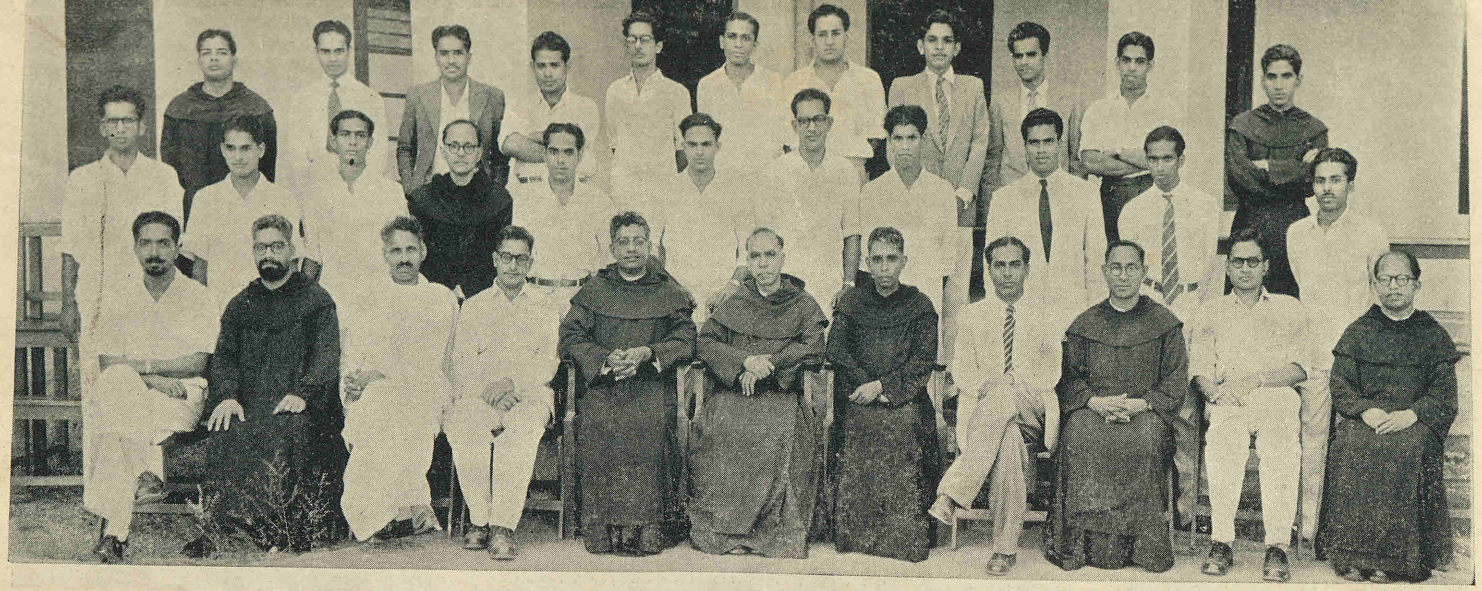
Fr. D. Hilarion, C. O. C. D.

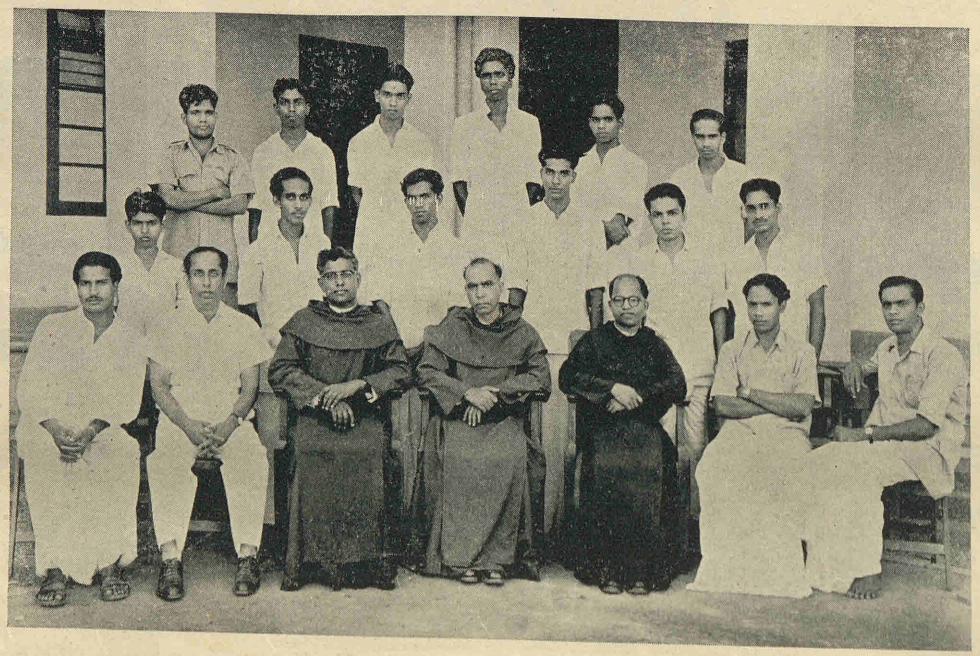
VOLUNTEER CORPS

SOCIAL SERVICE LEAGUE

TEACHING STAFF

NON-TEACHING STAFF

Principal's Annual Report

1957 - 1958

Introduction. With pleasure I am placing before you the second annual report of the working of this college. Last year the solemn inauguration of the college with other circumstances of the historic event gave colour and weight to the annual report. This year I have to record only ordinary events that usually occur in the running of an institution of this type. An infant just coming out of the travails of its birth, needs special care and attention for a healthy growth — that is what we, namely the management, staff and the students were attempting to do during the year under review. To foster healthy traditions of conduct and discipline, to keep up good academic standards, we spared no pains to achieve these lofty aims.

This college continued its affiliation with the University of Madras this year also. As a natural development, we started this year three-year degree courses in Mathematics, Physics, Chemistry, Zoology and Economics. The University sent an inspection commission to report on the provisions made by the college for these new courses. On the favourable report of the commission permission was granted to start the courses.

Examination results. We are glad to record that the first batch of Pre-University class students presented for the University examinations brought credit to their Alma Mater. 57 per cent passed with five first classes. This college stood first in this area in the Pre-University examination results.

The Staff. There were a few changes in the staff and a few new appointments were made. In the department of English, Mr. E. V. Francis, M. A. replaced Mr. T. Zubair, M. A. Mr. Mathew K. Kappen was appointed tutor. The following were other new appointments :—

Malayalam department	.....	Mr. Thayat Sankaran, B. A.	— tutor.
Syriac	.....	Rev. Zacharias, T. O. C. D.	— lecturer.
Mathematics	.....	Mr. V. T. Alexander, M. A.	— lecturer.
		Mr. V. Chandrasekharan Nair	— tutor.
Physics	.....	Mr. M. T. Joseph, M. A.	— lecturer.
		Mr. P. J. Thomas	— demonstrator.
Chemistry	.....	Mr. K. V. Joseph, M. Sc.	— lecturer.
Zoology department	.....	Mr. K.T. Vijayamadhavan, B. Sc. (Hons.)	— lecturer.
Botany	.....	Mr. P. J. Jose, M. A.	— lecturer.
Economics	.....	Rev. Nestor, T. O. C. D.	— lecturer.
		Mr. P. J. Simon, M. A.	— tutor.

Strength. The introduction of the three-year degree courses and the opening of more technological institutions have effected the strength of the Arts and Science colleges. We have 260 students in the Pre-University class as against 200 last year. In the three-year degree classes we have 68 students and 34 in the III U. C. of the old system. The total strength of the college is 362. About 50 per cent of the students stay in college hostels. Out of these about 130 stay in the new St. Joseph's hostel, 40 in the Savio hostel and 40 on the first floor of the college building. Another new block of the hostel is under construction which, we hope, will be ready for use next year.

College Association. The College Union and other associations were active in their different spheres. A detailed report of their activities follows immediately. Our uniformed Volunteer Corps gave their distinguished services on important occasions. They took part in the Independence Day celebrations of the town and won the second prize for the best Unit that participated in the function. For public functions, their services were often requested. The detailed report that follows will narrate the achievements of our sportsmen and athletes.

Discipline & Attendance. We try to maintain a very high standard of discipline both inside and outside the college. In this matter our efforts were very successful. Let me pay a tribute to our students for the good conduct and behaviour they showed at all times. Though the attendance of students in the class is good I believe that here there is room for improvement.

Conclusion. We are about to finish the academic year. One more year of substantial work is done. The credit of the achievement goes to many. My sincere thanks to the Management for the unstinted help they gave on all occasions. The generosity of our Superior, Very Rev. Fr. Shabore and the ability of our General Manager, Rev. Fr. Hormice, are responsible for many of our creditable achievements. The co-operation of the staff in the working of the college was always whole-hearted. To them also my sincere thanks. The wardens of the hostels share a great responsibility to keep the high standard of discipline. My deep gratitude to each one of them. The office staff under the able guidance of our Bursar, Rev. Fr Stanislaus contribute much to the smooth working of the college.

In conclusion, let me raise my heart in thanksgiving to Almighty God, the Giver of all graces and St. Joseph, our heavenly patron for the manifold graces received during the course of this year.

St. Joseph's College, Devagiri,
Calicut.
15th February 1958.

PRINCIPAL.

CHARACTER

All your scholarship, all your study of Shakespeare and Wordsworth would be in vain, if at the same time you do not build your character; and attain mastery over your thoughts and actions .....

But character cannot be built with mortar and stone. It cannot be built by other hands than your own. The Principal and the Professors cannot give you character from the pages of books. Character building comes from their very lives, and, really speaking, it must come from within yourselves.....

All your scholarship, all your study of the scriptures will be in vain if you fail to translate their teachings into your daily life. Knowledge without character is a power for evil only, as seen in the instances of so many 'talented thieves' and 'gentlemen rascals' in the world.

— MAHATMA GANDHI

THE STUDENTS' UNION

ANNUAL REPORT

It is with pride and pleasure that I place before you a brief report of the activities of the Students' Union of this college which have been crowned with glory and success, thanks mainly to the able guidance of Prof. M. O. Devassy, M. A. who had been nominated by the Principal as the Staff Administrator of the Union.

On the 30th July 1957, the college went to the polls to elect the following as the office bearers of the Union for 1957–58 :—

Sri. N. K. Krishnan	President
,, Bharathan Mohan Krishnan	Secretary

The following were elected to represent their respective classes :—

Sri. B. Harichand	P. U. C. A & B.
,, S. M. Thaha	,, C & D
,, P. T. Sadasivan	Ist B. A. & B. Sc.
,, T. Damodaran Nair	III B. A.
,, P. Rama Variar	IV B. A.

Sri. D. Devasia Thakadiel, M. A., and Sri. V. A. Kesavan Namboodiri were nominated to represent the Malayalam and Hindi sections ; and Sri. N. V. Mathew and Sri M. S. Ananthakrishnan were co-opted as representatives of these sections.

The Union lost no further time but plunged immediately into its activities. The Union was formally inaugurated by Miss M. Verghese, M. A., L. T., Principal, Govt. Training College, Calicut, on the 12th of August 1957.

The literary activities of the Union were highlighted by the many parliamentary debates, extraordinary meetings and symposia held under the auspices of the Union.

It was on Monday, the 14th of October that the Union held its first parliamentary debate, and the resolution :

"ഇന്നത്തെ ലോക സംഘട്ടം പരിഹരിക്കാൻ ഒരു ലോക മഹായുദ്ധം അനിവാര്യമാണ്."

(In order to avoid the present world tension, a world war is inevitable)

which was moved by Sri. K. C. George was defeated when put to vote. The opposition led by Sri. Baby Thomas, won the day.

On the 20th of November, last year, another such debate was held when Sri. K. P. Lakshmanan moved the resolution :

"ഇന്നത്തെ നിലപാടിൽ ഇന്ത്യ കോമൺവെൽത്തുമായുള്ള ബന്ധം ഉടൻ അവസാനിക്കണം"

(Under present circumstances India must end her ties with the Commonwealth)

Though opposed by Sri. P. Rama Variar and many others, the resolution was passed by the House.

A parliamentary debate in Hindi was also held when on the 5th of December 1957, the following resolution was defeated by the House :—

"In this age of science literature cannot blossom." The successful mover of the resolution was Sri. M. S. Ananthakrishnan and the leader of the opposition was Sri. K. P. Lakshmanan.

On Thursday the 21st December 1957, a most interesting debate was witnessed in which only the members of the staff participated. It was Sri. Sukumaran Azhikode who moved the following resolution :—

" In the opinion of the House the race for technological advancement is a hindrance to the cause of civilization and culture."

Although he had the valuable support of Sri. V. Jimmy Andrews and Sri. P. K. Achan, it was the leader of the opposition, Sri. E. V. Francis and his supporters, Sri. Mathew K. Kappen and Rev. Fr. Nestor who came out with flying colours.

The first symposium held under the auspices of the College Union was in Hindi. Sri. C. N. Govindan, Secretary, The Malabar Branch of the D. B. H. B. Sabha presided over the function which discussed this topic

"भारत और विश्व शान्ति।" (India and world peace)

Nehru Day was celebrated with the holding of another symposium, this time in English. The topic 'Nehru and his foreign policy' was introduced by Sri. P. J. Ittiyera. Members of the staff also participated.

Several extraordinary meetings were held when eminent personalities addressed the Union. Sri. A. M. Thomas, Deputy Minister, Government of India, visited our College on the 11th of October 1957 and spoke to the students. Sri. P. T. Chacko, M. L. A., Leader of the Opposition in the Kerala Assembly, paid us a visit and gave us a magnificent speech. Sri. Ummer Koya, M. L. A. also accompanied him.

The tenth anniversary of the Indian independence was celebrated in grand style. Sri. P. P. Ummer Koya, M. A., M. L. A., was the chief guest of honour. Literary competitions were held and prizes were distributed to successful students.

The United Nations Day was celebrated by the Union. There was a meeting in which Prof. P. K. Surendranath, M. A. of the Malabar Christian College, addressed the students.

On November the 1st, the College Union celebrated the Kerala Day. Sri. K. Madhava Menon, M. P. and Sri. Kuttimalu Amma addressed the students. Variety entertainments and a fancy dress competition were held.

Thunjan Day was also celebrated in due style. Sri. D. Devasia Thakadiel of our college presided. Sri. Sukumaran Azhikode and Sri. V. A. Kesavan Namboodiri spoke on the occasion.

The eighth anniversary of the birth of Indian Republic was celebrated under the presidentship of Rev. Fr. Principal.

The Union spared no pains in expressing its dismay and voicing its protest against undesirable action on the part of some people. A resolution condemning the assault of a lady lecturer of the local Malabar Christian college was passed unanimously on the 14th of November.

A meeting held on the 14th of October was availed of to condole the sad demise of Sri. A. J. John, late Governor of Madras.

Other important personalities like Sri E. M. Kovoor, B. A., B. L. and Kumari M. K. Vijayakumari, M. A. of the Providence college responded to our invitations and were kind enough to enlighten us with their intelligent speech. At these meetings, the Malayalam and Hindi Associations of the Union were formally inaugurated.

The Union participated in the elocution contest held by the Rotary Club, and in the debate contest held by the Malabar Christian College.

Two students were sent to Trichur for the Inter-collegiate debate contest of the Madras University. Formidable teams were also sent to represent the Union in the Radio Quiz programmes and radio discussions held by the A. I. R., Kozhikode.

A year has almost ended — a year which will go down the annals of the history of the Students' Union of this college as a concrete example of a Union crowned with success and glory. Our humble thanks are due to our beloved Principal, Rev. Fr. Theodosius, M. A., Ph. D. for the enthusiasm he has inspired in us. Thanks are also due to Prof. M. O. Devassy, M. A. who was the real backbone of the Union and last but not the least our thanks are due to all the members of the college staff and each and every member of the Union — concrete units of that abstract entity known as the Indian Youth of today.

St. Joseph's College, Devagiri.
15—2—1958

BHARATHAN MOHAN KRISHNAN
Secretary.

LIST OF ACADEMIC PRIZE-WINNERS

ENGLISH ESSAY.

First prize	*Sri. N. K. Sachindranath*	P. U. C.
Second ,,	,, *K. C. George*	I B. Sc.

ENGLISH ELOCUTION.

First prize	*Sri. Mohan Krishnan Bharathan*	P. U. C.
Second ,,	,, *K. C. George*	I B. Sc.

MALAYALAM ESSAY.

First prize	*Sri. K. P. Prabhakaran*	I B. Sc.
Second ,,	,, *P. M. Thomas*	,,

MALAYALAM ELOCUTION.

First prize	*Sri. K. C. George*	I B. Sc.
Second ,,	,, *N. V. George*	P. U. C.

HINDI ESSAY

First prize	*Sri. B. Harichand*	P. U. C.
Second ,,	,, *Liladhar Damodar Parekh*	,,

VERSE-MAKING IN MALAYALAM.

First prize	*Sri. K. P. Prabhakaran*	I B. Sc.
Second ,,	,, *T. M. Rajasekharan*	P. U. C.

AKSHRA SLOKA.

First prize	*Sri. P. Balakrishna Marar*	I B. Sc.
Second ,,	,, *K. P. Prabhakaran*	,,

HINDI ELOCUTION.

First prize	*Sri. Liladhar D. Parekh*	P. U. C.
Second ,,	,, *B. Harichand*	,,

GENERAL PROFICIENCY

PRE-UNIVERSITY (Mathematics Group)

First prize	*Sri. Baby Thomas*
Second ,,	,, *De Rozario Leo Joseph*

PRE-UNIVERSITY (Natural Science Group)

First prize	*(Rev) P. C. Chacko*
Second ,,	*Sri. C. M. Unnikrishnan*

PRE-UNIVERSITY — BEST ATTENDANCE

Sri. A. K. Mathew

GENERAL PROFICIENCY

IV B. A. MATHEMATICS GROUP

First prize	*Sri. M. S. Ananthakrishnan*
Second ,,	,, *Sri. K. Madhavankutty*

IV B. A. (Economics Group)

First prize	*Sri. K. V. Balakrishnan*
Second ,,	,, *K. Rajagopalan*

IV B. A. BEST ATTENDANCE

Sri. K. V. Balakrishnan

KEEP STILL

Keep still. When trouble is brewing, keep still. When slander is getting on his legs, keep still. When your feelings are hurt, keep still—till you recover from your excitement, at any rate. Things look differently through an unagitated eye. In a commotion, once, I wrote a letter and send it, and wished I had not. In my later years I had another commotion, and wrote a long letter; but life rubbed a little sense into me and I kept that letter in my pocket against the day when I could look it over without agitation and without tears. I was glad I did. Less and less it seemed necessary to send it. I was not sure it would do any hurt, but in my doubtfulness, I leaned to reticence, and eventually it was destroyed. Time works wonders. Wait till you can speak calmly, and then you will not need to speak maybe. Silence is the most massive thing conceivable. It is strength in very grandeur.

DR. BURTON.

The Catholic Students' Union

ANNUAL REPORT

Our C. S. U. is only two years old — as old as our College itself — and yet its achievements, without exaggeration or self—complacency, are greatly satisfactory. Compared with the first year, the second has been one of memorable events and sweet recollections.

To begin with, at the Regional Committee meeting held at the S. H. College, Thevara, on July 28, our College was chosen the North Kerala Regional Centre for the year. It was also unanimously decided in the meeting that the chairman and secretary of the Regional centre should be the chairman and secretary respectively of the whole Region. The elections to the respective posts were held in August. The candidates contested very keenly and Mr. Ninan Thomas and Mr. Baby Thomas were declared elected president and secretary respectively. Fr. Nestor was appointed chaplain. All the three represented the Region in the All India Central Committee Meeting held at Madras in the end of August 1957.

We had various activities under the auspices of the C. S. U. The formal inaugural address was delivered by His Excellency the Bishop of Tellicherry. Every Sunday we had religion classes.

Occasionally we had discussions, debates and study classes. On very important days we had extraordinary sessions presided over by eminent men. Rev. Dr. Theodosius, our principal; Rev. Ceyrac, S. J., the general chaplain; Rev. Hilarion, C. D., M. A.; Rev. Picardo, S. J., Rector of the Jesuit Novitiate at Christ Hall, Calicut, are but a few of such men who graced the extraordinary sessions. The students have evinced great interest and enthusiasm on such occasions. The most remarkable event of the year was the Regional Conference. It was conducted of the 9th and 10th Nov., in consultation with and with the co-operation of the neighbouring sister unit of the Providence Women's College. About 200 delegates from the 13 Colleges of the North Kerala Region participated in the Conference. The inaugural address was delivered by His Excellency the Bishop of Calicut. The second day was begun with Holy Mass by His Excellency the Bishop of Tellicherry. Rev. C. A. Abraham, M. A., B. D., B. Litt., (Oxon); Prof. Thomas Srinivasan, M. A., L. T.; and Miss Rose Francis, M. A., were some of the speakers who addressed the Conference. The debate on "Whether University education is a better means of spreading the Church than social works" was a very heated one. Arguments and counter arguments ran across the platform with great force and there was seen astonishing interest on the subject. The various units contributed their items to the cultural programmes. The conference came to a happy termination, by the Benediction of the Blessed Sacrament.

The anniversary of our C. S. U. was held in February 1958 in conjunction with the Providence Unit. Rev. Dr. Theodosius, our principal presided. Prof. M. O. Devassy, M. A. spoke "on the necessity of the intellectual formation of youth in sound catholic principles."

Thus we had a year of various activities. Perhaps what we are to do is much greater than what we have already done. But given us the time and convenience we hope to do our best. Acknowledging with great gratitude the guidance and encouragement given us by all those concerned in our spiritual formation and invoking the blessing of God on all of us, I humbly submit this brief report.

BABY THOMAS
(Secretary)

SOCIAL SERVICE LEAGUE

ANNUAL REPORT

I have great pleasure to place before you a brief report of the working of the Social Service League of the College. The Social Service League was formed with a view to create a social consciousness in the students and to bring home to them the noble ideas of brotherhood of man and fatherhood of God in the universal set up. Rev. Fr. Theodosius, M. A., Ph. D., our Principal is the Patron of the League and Mr. P. J. Sebastian, M. A., is the President.

The active members of the League assembled on the 22nd July '57 and the Principal spoke to them about the aims and ideas of the League.

On the 11th August 1957 an executive committee was elected to supervise the working of the League. The committee consisted of the following members :—

1. Sri P. Sundaresan.	5. Sri K. Gopalakrishnan.	9. ,, K. C. Mohan Raj.
2. ,, K. C. Mathew.	6. ,, K. P. Lakshmanan.	10. ,, K. T. Pavithran.
3. ,, K. Madhavan Kutty.	7. Sri O. Sukumaran.	11. ,, P. K. Sathyapalan.
4. ,, P. Devadas.	8. ,, P. M. Sundaram.	12. ,, K. Dominic.

Sri K. Madhavan Kutty and Sri K. Gopalakrishnan were elected Secretaries of the League and Sri K. P. Lakshmanan was appointed Treasurer.

The executive committee at its meeting held on the 25th August '57 decided to collect funds for the League. Three shows of the film "Marie Walewska" were held on the 13th November '57 at the Coronation Theatre, Kozhikode. The members made door-to-door visits to sell tickets for the shows. We are extremely grateful to the managements of the local colleges and schools and to the generous public of Kozhikode for the response they gave us. We are immensely thankful to the College Volunteer Corps for their orderly arrangements for the successful conduct of the film shows.

The total proceeds from the shows amounted to Rs. 1006/54.

We began the work on a model farm, but as we started rather late we could not do much on it. We hope to complete the work and establish a good farm by the beginning of the next academic year.

The construction of a road, began last year at Velliparamba a village nearly a mile away from the college, was continued this year. A group of nearly sixty students went there regularly every Sunday and worked at the road for 4 hours in the morning. We finished nearly half a mile of good road.

Coming to our own, thirteen poor students of the college were given free noon-meals on all working days from November and this cost the League Rs. 390/-.

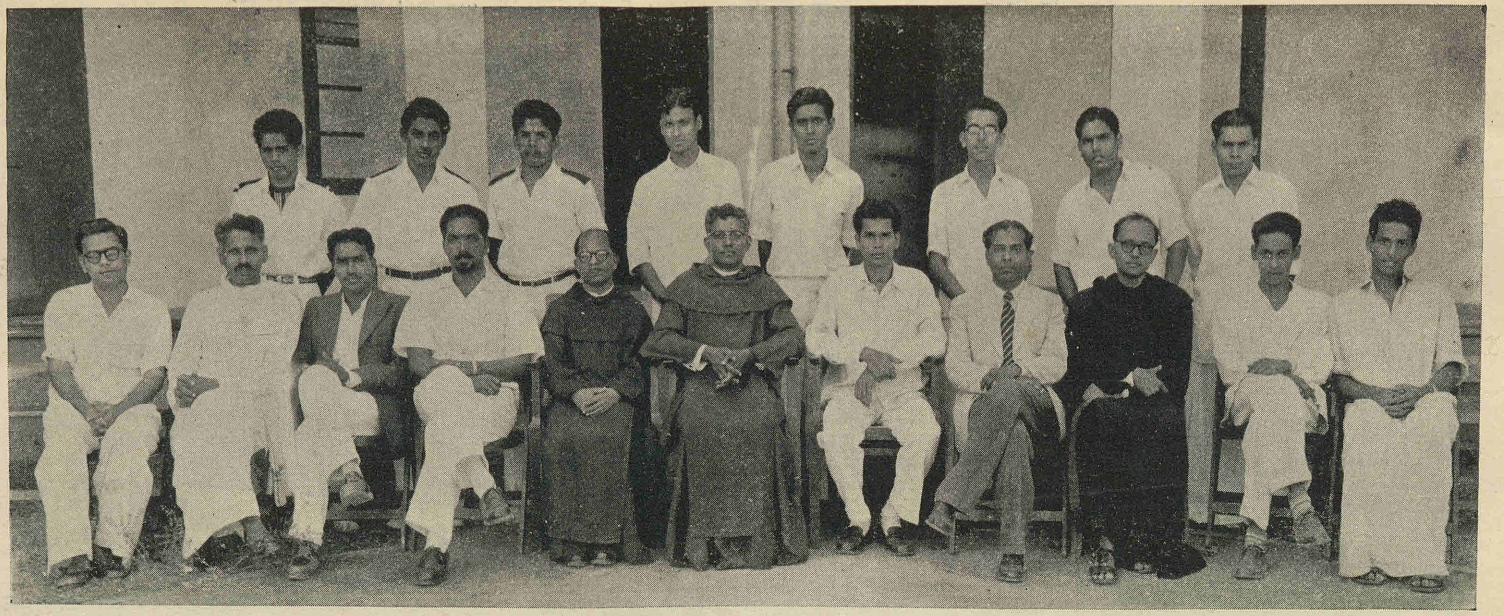
We collected Rs. 75/- from the staff and students for the Mannarghat Krishnan Family Fund.

Let me avail myself of this opportunity to express our heartfelt gratitude to Rev. Fr. Reynolds and Rev. Fr. Columbus for their guidance and help. We will be failing in our duty if we do not express our gratitude to Sri M. T. Emmanuel, B. A., for the noble inspiration he created in us by demonstrating noble examples in social activities.

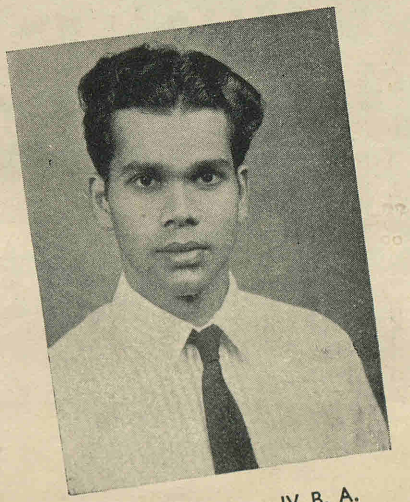
Though we can't claim much in material achievements we are able to instil the feeling of social consciousness in our members and we go back to our houses humbler in outlook and with hearts more sensitive to the sufferings and sorrows of those around us.

K. MADHAVAN KUTTY.
K. GOPALAKRISHNAN.

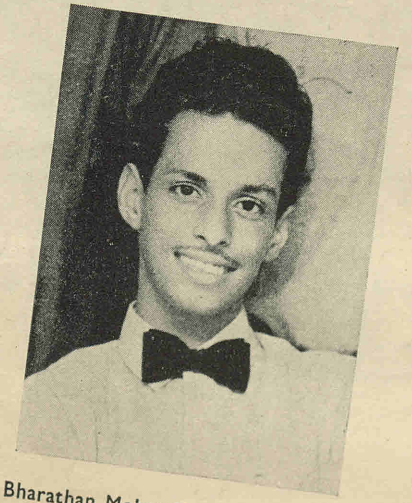
THE STUDENTS' UNION

THE STUDENTS' UNION COMMITTEE

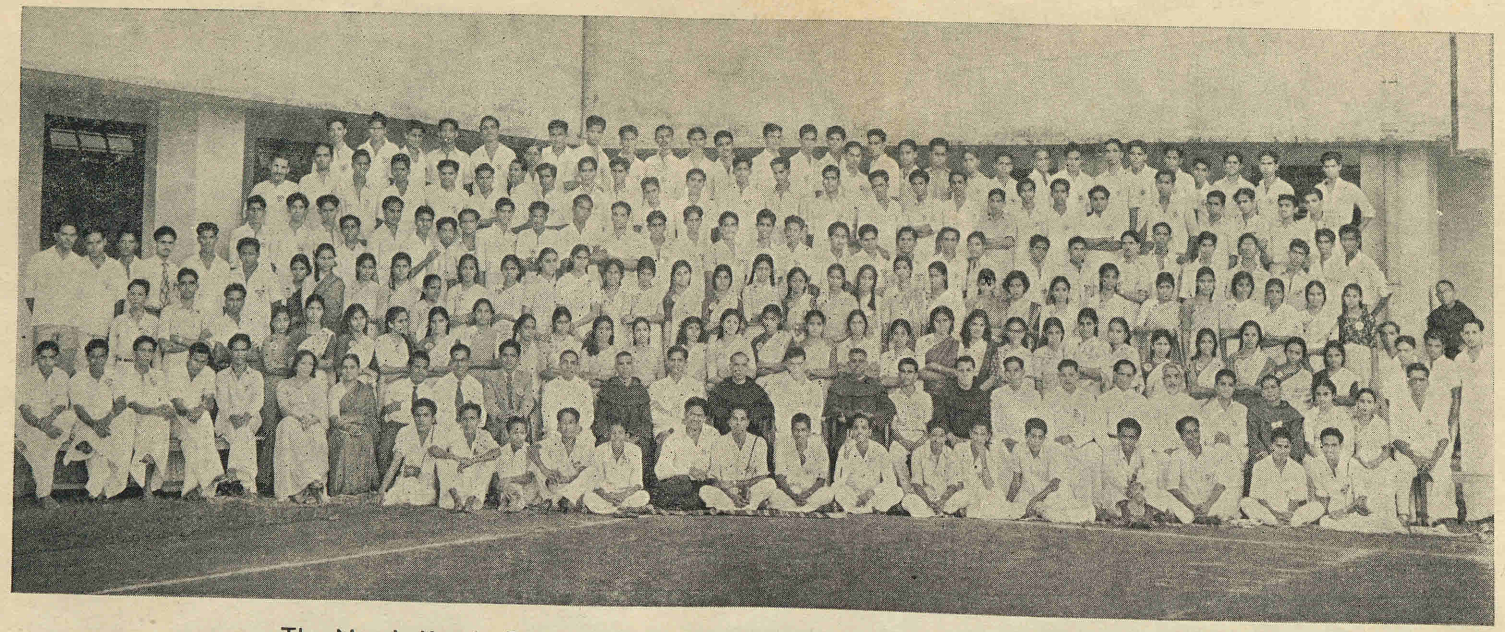

N. K. Krishnan, IV B. A.
President

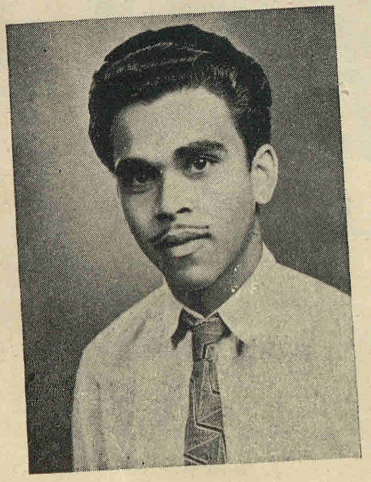

Bharathan Mohan Krishnan, P.U.C.
Secretary

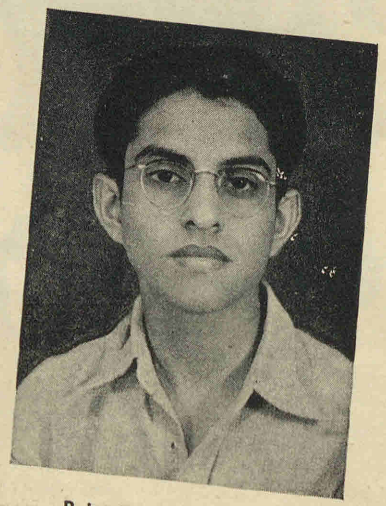
THE CATHOLIC STUDENTS' UNION

The North Kerala Regional Conference of the Catholic Students' Union

Ninan Thomas, I B. Sc.,
President

Baby Thomas, P. U. C.
Secretary

THE FINE ARTS CLUB

ANNUAL REPORT

It is with great pleasure that I place before you a brief report of the Fine Arts Club. The Fine Arts Club was started last year and has been growing with the infant college, with Rev. Father J. Hilarion, T. O. C. D., as its President. On 6th August the members of the club met and Bhanukumar J. K. of I B. Sc. and Francis Devasia of IV B. A. were elected Secretary and Assistant Secretary respectively.

The Fine Arts Club was inaugurated on 30th August by Rev. Fr. Manjil, S. J., the Headmaster of the St. Joseph's Boys' High School, Calicut. He stressed that boys should cultivate an artistic taste pursuing truth, goodness and beauty.

The Club has four sections namely, Music, Histrionics, Painting and Photography. It has on its rolls 20 active members and they have met occasionally to discuss the various entertainment programmes and also for practice.

The first public performance was given by the members of the Dramatic Group at B. E. M. High School, Calicut on 16th August in connection with the Centenary Celebration of our national freedom struggle. One item was "OTTAM THULLAL" by Sankaran Vydier of III B. A. Another performance was given by him on the occasion of Republic Day at the public meeting held at Mananchira Maidan, which was an hilarious mono-act, liked very much by the audience.

The C. S. U. students of our club gave a religious play depicting the life of St. Sebastian at Providence College on November 15th.

On the occasion of the celebration of Kerala Day in the college, all the members of the club put in their share of the entertainments. The fancy dress competition was the highlight of the programme. Francis Devasia, IV B.A. and B. Harichand, P.U.C. came out first and second respectively.

The photographic section also has been functioning vigorously. The members have taken beautiful snap shots on various occasions. A competition in photography was held and K. Ashok Kumar, I B. Sc., T. P. Venugopal, I B. Sc., came out successfully first and second respectively. The annual competition of painting and drawing was held in October. The winners who came out successfully were Thomson K. X., I B. Sc., and M. K. Theivasigamani, I B. Sc. first and second respectively.

The histrionics association did its very best to give performance at any time at short notices. The Malayalam drama "നിരാഹാരസമരം" and the English farce "Crimson Coconut" and the Hindi farce "Red Tie" put on boards on the College Day were very much appreciated by the audience.

The annual competition in music was held on 13th February. Ramadas and Nirmal came out first and M. V. Jaison second in Vocal Music. In the instrumental music Mahendra Sinh and P. J. Ittiyera came out first and Andrews Mathew second.

We thank all the judges who presided over the function and also guided us with their valuable pieces of advice. Rev. Fr. Hilarion, T. O. C. D., our President, did his very best to make our club function well. The secretaries also did their best to enable the club to work in the proper way. In fine we thank the members of the club whose co-operation has made our club a success.

15—2—1958

BHANUKUMAR
FRANCIS DEVASIA

LIST OF PRIZE-WINNERS IN FINE ARTS COMPETITION

VOCAL MUSIC		
First prize	.....	1. *K. Ramadas*
		2. *V. P. Nirmal*
Second prize	.....	*M. V. Jaison*
INSTRUMENTAL MUSIC		
First prize	.....	1. *P. J. Ittiyera*
		2. *Mahendra Sinh*
Second prize	.....	*O. Andrews Mathew*
PAINTING		
First prize	.....	*K. X. Thomson*
Second prize	.....	*M. K. Theivasigamani*
Special prize	.....	*N. K. Sahadevan*
PHOTOGRAPHY		
First prize	.....	*Asok Kumar*
Second prize	.....	*T. P. Venugopal*
MALAYALAM DRAMA		
First prize	.....	1. *A. K. Sankara Vydiar*
		2. *P. V. Abdul Rahim*
Second prize	.....	1. *M. V. Jaison*
		2. *P. T. Madhusudhana Kurup*
ENGLISH FARCE		
First prize	.....	*Bharathan Mohan Krishnan*
Special prize	.....	*J. P. Bhanukumar*
HINDI FARCE		
First prize	.....	*B. Harichand*

THE FUTURE LIFE

I feel in myself the future life. I am like a forest once cut down; the new shoots are stronger than ever. I am rising, I know, toward the sky. The sunshine is on my head. The earth gives me its generous sap, but heaven lights me with the reflection of the unknown worlds.

For half a century I have been writing my thoughts in prose and verse, history, philosophy, drama, romance, tradition, satire, ode and song — I have tried all. But I feel I have not said the thousandth part of what is in me. When I go down to the grave I can say, like so many "I have finished my work," but I cannot say "I have finished my life." My day's work will begin the next morning. The tomb is not a blind alley; it is a thoroughfare. It closes on the twilight, it opens with the dawn.

VICTOR HUGO

SPORTS COMMITTEE

ANNUAL REPORT

Our normal outdoor activities commenced from the first day of the month of July. As our major ground for Football, Hockey, and Cricket was not yet ready, we had to make use of the vast play grounds of Mayanad. It was gratifying to note that the distance of a mile and odd to the play ground did not damp the enthusiasm of our football and hockey players although no systematic or serious practice was possible in the circumstances. Yet our hockey team won a number of matches while victory deluded the football team for a long time. We played eleven basket ball matches and won eight of them.

Tournaments:— Our Basket ball team participated in the Rev. Fr. Bartholomeo tournaments conducted by the Sacred Heart College, Thevara, but had to yield to the Union Christian College team of Alwaye, in the semi-final. However, our players benefited a lot by witnessing the fast, vigorous type of game that is prevalent in those parts. Immediately after our return, the management arranged a coaching camp for our players who were fortunate enough to get the services of Mr. A. Bennan, B. Com., who himself was once a University and State player. Not only our team players but the budding juniors also received attention. The systematic coaching had the desired effect and some of our players made a very high level of improvement beyond recognition, while the standard of the others also showed marked difference. Four of them who accompanied the District team to Trivandrum owe a lot to Mr. Bennan for the unique honour of representing the district. Two footballers and two hockey players also represented the district, at Trivandrum in the Inter-district tournaments held in connection with the Kerala State Youth Festival sponsored by the government.

Inter-collegiate:— In the Inter-collegiate tournaments of the Madras 'varsity, our Basketball, Football, Hockey, Volleyball and Badminton teams participated. We beat the Sacred Heart College, Thevara, in Football and lost the other games to the veterans of our elder sisters. The Hockey tourney ended in a draw even after the third meeting and finally we had to accept defeat by a 'corner score'. Four of our athletes who competed in the Coimbatore Divisional Sports meet held at Erode were unlucky to win only a couple of third and fourth places. Antony Bakes, our hockey team vice-captain was sent for University selection, but did not succeed in the trials.

Local Collegiate:— All our teams participated in the tournaments conducted by the Calicut Inter-collegiate Athletic Association of which our Principal is the President. We won the final of the tennis doubles and we are the finalists in Basket, Cricket and Badminton. We could not send our full team to the sports meet owing to the injuries sustained by our players in the Intramural tournaments played morning and evening during the week. Yet our athletes did well to score 21 points in the sports meet which happened to collide with our College Day.

However, in the Republic Day sports held at Mananchira Maidan, our only competitor, sprinter Antony, repeated his last year's performance in 100 and 200 metres, winning second and first prizes respectively.

Intramurals:— Our Intramural tournaments were keenly contested, and there was a very close fight between the Red House and the White House. It was interesting to watch the neck-to-

neck race between the respective captains, Sitaram and Aravindakshan, who are the best all-rounders of the college. The Annual Sports meet was held on March 7th and the Reds as expected came out with flying colours followed by the unpredictable Blues. 14 events for Seniors and 10 for Juniors were conducted. P. P. Antony with 20 points won the individual championship for Seniors and Sivaraman P. M. was the runner-up, scoring 15 points. K. Ramachandran Nambiar scored 20 points to become the Junior Champion, while N. C. Jose with 18 points won the runner-up prize. New college records were created in 100, 200 and 400 Metres, in Discus Throw, Shot put, Javelin Throw and Pole Vault. As the meet was conducted at a far away ground every one present felt the absence of the customary pomp and grandeur the occasion demanded. We trust that the college ground proposed for major games with a composite 400 Metre track, will be ready for use from the next academic year onwards.

A praiseworthy feature of the Intramural programme was that the participants displayed a very high sense of sportsmanship, the Blue House Captain, Sathyapalan always setting the example. The Red House emerged victorious with 23½ points and claimed the championship shield while the Blue House turned out to be the dark horse of the competition, forging ahead at the finish to beat the Whites narrowly and claim the runner-up place with 20 points. It was disappointing to see the Greens fail to live up to their reputation ; nor did they come up to the expectation of their ardent admirers.

Before concluding this report it is our pleasant duty to thank the management for the encouragement given throughout the year. We are grateful to Mr. Bennan for services rendered to our Basket team and also to Mr. Ali Koya, Captain of the Young Challengers' Club, Calicut, who coached our footballers for a few days. Our thanks are also due to the members of the committee and of the Staff, the captains and vice-captains and all those who have extended their co-operation and help in the various activities.

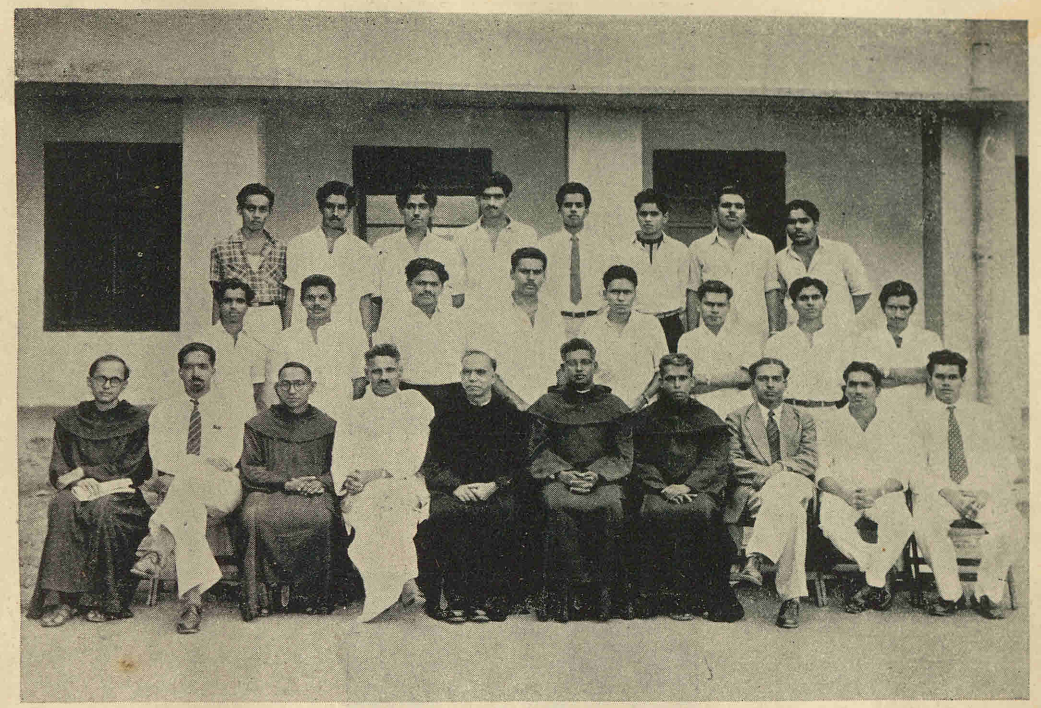
Captains of the various teams:—

1.	General Captain	*Kunhali N.*
2.	Basket Ball ,,	*Gopalakrishnan K.*
3.	Football ,,	*Sitaram G. N.*
4.	Hockey ,,	*Balakrishnan G. Gurjar*
5.	Cricket ,,	*Balakrishnan K. V.*
6.	Volley Ball ,,	*Krishnan N. K.*
7.	Tennis ,,	*Aravindakshan K. K.*
8.	Badminton ,,	*Varghese T. P.*
9.	Athletics ,,	*Balram K.*

K. T. SEKHARAN
Secretary

SENSE OF HUMOUR

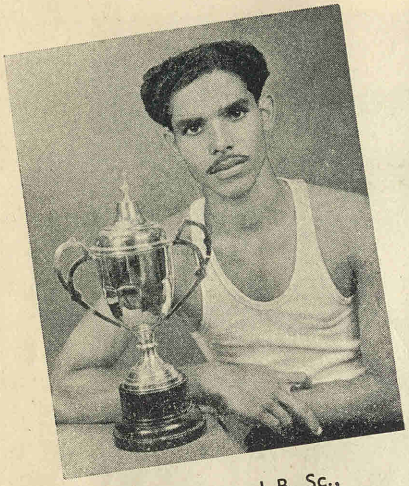
A Sense of humour is the oil of life's engine. Without it the machinery creaks and groans. No lot is so hard, no aspect of things is so grim, but it relaxes before a hearty laugh.

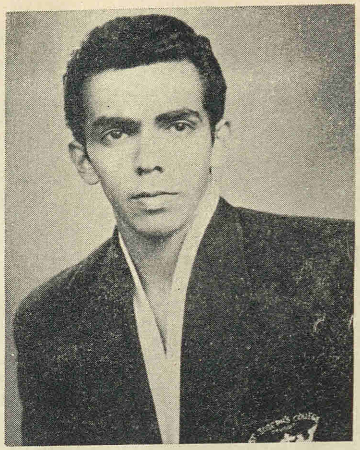
Our first batch of out-going students, Senior B. A. Class

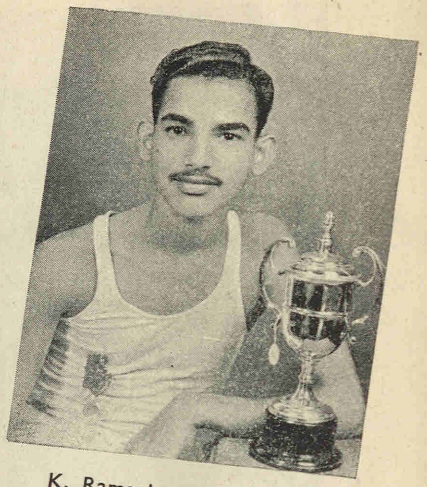
C. S. U. Committee, Calicut Unit

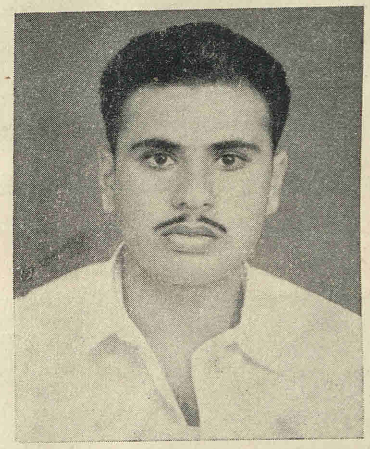
P. P. Antony, I B. Sc.,
Senior Champion

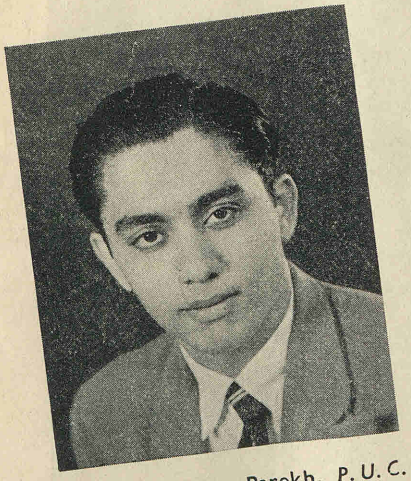
G. N. Sitaram, III B. A.
Captain of the Shield-winning
House.

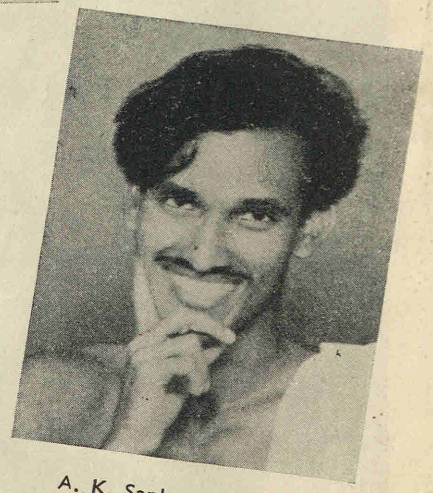
K. Ramachandran Nambiar,
P. U. C.
Junior Champion

N. Kunhali, IV B. A.
General Captain

Liladhar Damodar Parekh, P. U. C.
Distinguished Prize – Winner
Hindi Essay and Elocution
Competitions

A. K. Sankaran Vydier,
III B. A.
Our Comedian

SPORTS & GAMES — Prize-Winners

BASKET BALL

Winners: White House ..... *Runners up:* Blue House
Captain : Gopalakrishnan, K. ..... *Captain :* Alex, P. T.

CRICKET

Winners: Red House ..... *Runners up:* White House
Captain : Albert, K. ..... *Captain :* Balakrishnan, K. V.

FOOTBALL

Winners: Blue House ..... *Runners up:* White House
Captain : Sathyapalan, P. K. ..... *Captain :* Aravindakshan, K. K.

HOCKEY

Winners: Green House ..... *Runners up:* White House
Captain : Sadasivan, P. T. ..... *Captain :* Vijayachandran, P. C.

VOLLEY BALL

Winners: Red House ..... *Runners up:* Green House
Captain : George, V. D. ..... *Captain :* Gopalan Nair, P.

BALL BADMINTON (FIVES)

Winners: Blue House ..... *Runners up:* White House
Captain : Sivaraman, P. M. ..... *Captain :* Yusaff, K. P.

(DOUBLES)

Winners: Blue House ..... *Runners up:* White House
Captain : Varghese, T. P. ..... *Captain :* Ramachandran, T. V.

(SINGLES)

Winners: Blue House ..... *Runners up:* Blue House
Captain : Sivaraman, P. M. ..... *Captain :* Varghese, T. P.

SHUTTLE BADMINTON

Winners: White House ..... *Runners up:* Blue House
Captain : Sachindranath, N. K. ..... *Captain :* Sreedharan, T.

SPORTS (Seniors)

100 Metres

Antony, P. P. (First) .....
Aravindakshan, K. K. (Second) .....

200 Metres

Antony, P. P. (First)
Aravindakshan, K. K. (Second)

400 Metres

Antony, P. P. (First) .....
Sivaraman, P. M. (Second) .....

1500 Metres

Damodaran, M. K. (First) .....

4 x 200 RELAY — RED HOUSE

Ramadas, V. K. .....
Antony, P. P. .....

Shot Put

Kunhali, N. (First) .....
Chakrapani Nair, K. (Second) .....

Discus Throw

Chakrapani Nair, K. (First) .....
Kunhali, N. (Second) .....

Hammer Throw

Sachindranath, N. K. (First) .....
Kunhali, N. (Second) .....

Javelin Throw

Alex, P. T. (First) .....
Chakrapani Nair, K. (Second) .....

800 Metres

Aravindakshan, K. K. (First)
Ahmed Kutty, V. (Second)

Ramavarma Raja, M. C. (Second)

Ahmed Kutty, V.
Damodaran, M. K.

High Jump

Antony, P. P. (First)
Mohan Krishnan B. (Second)

Running Broad Jump

Sivaraman, P. M. (First)
Sadasivan, P. T. (Second)

Hop, Step & Jump

Sivaraman, P. M. (First)
Ramavarma Raja, M. C. (Second)

Pole Vault

Jayachandran, C. D. (First)
Sadasivan, P. T. (Second)

SPORTS

Winners: Red House (68 Points) .....
Captian: Sitaram, G. N. .....

Runners up: Blue House (43 Points)
Captain: Sathyapalan, P. K.

SHIELD WINNERS

Red House — 23½ Points .....

Captain : Sitaraman, G. N.

RUNNERS UP

Blue House — 20 Points .....

Captain : Sathyapalan, P. K.

SPECIAL PRIZES FOR NEW RECORDS

Antony, P. P.	—	*100, 200 and 400 Metres*
Chakrapani Nair, K.	—	*Discus Throw*
Kunhali N.	—	*Shot Put*
Jayachandran, C. D.	—	*Pole Vault*
Alex, P. T.	—	*Javelin Throw*

SPORTS (Juniors)

100 Metres

Ramachandran Nambiar, K. (First) .....
Baby Mathew (Second) .....

Running Broad Jump

Ramachandran Nambiar, K. (First)
Mathew, N. T. (Second)

200 Metres

Ramachandran Nambiar, K. (First) .....
Ramachandran, P. (Second) .....

400 Metres

Ramachandran, P. (First) .....
Jose, N. C. (Second) .....

800 Metres

Jose, N. C. (First) .....
Kunhiraman, K. V. (Second) .....

Hop, Step & Jump

Jose, N. C. (First) .....
Ramadas, O. K. (Second) .....

High Jump

Baby Mathew (First)
Gopalakrishnan, C. M. (Second)

Discus Throw

Jose, N. C. (First)
Kunhiraman K. V. (Second)

Pole Vault

Joseph, A. C. (First)
Ramadas, O. K. (Second)

Javelin Throw

Ramachandran Nambiar, K. (First)
Kunhiraman, K. V. (Second)

STAFF

200 Metres

Mr. Pappachan Puthusseri (First) .....
Mr. Devassy, M. J. (Second) .....

Discus Throw

Mr. Sebastian P. Joseph (First)
Mr. Sekharan, K. T. (Second)

Running Broad Jump

Mr. Pappachan Puthusseri (First) .....
Mr. M. T. Emmanuel (Second)

ATTENDERS

200 Metres

Cyril, C. (First) .....
Chinnan, T. (Second) .....

Discus Throw

Chinnan, T. (First)
Unnikrishnan Nair (Second)

Running Broad Jump

Cyril, C. (First) .....
Unnikrishnan Nair (Second)

INDIVIDUAL CHAMPIONS (Seniors)

Antony, P. P. — Points 20

RUNNER UP

Sivaraman, P. M. — Points 15

(Juniors)

Ramachandran Nambiar, K. — Points 20

RUNNER UP

Jose, N. C. — Points 18.

"A Man who trims himself to suit everybody will soon whittle himself away."

OUR HOSTELS

ANNUAL REPORT

ANNUAL REPORT.

The second year in the annals of the St. Joseph's College witnessed the opening of a separate block of beautiful building as a hostel. The hostel was named after St. Joseph, the patron of the college. The large number of students who sought admission to the college hostels could not be accommodated in this one single hostel building. Therefore, as in the previous year the High School building continued to serve as a hostel. Besides, the first floor of the college also accommodated a number of students. What follows is a very brief report of the working of our hostels.

ST. JOSEPH'S HOSTEL.

The newly constructed St. Joseph's Hostel had Rev. Fr. Melanius, C. D., as its first warden. Within a few days of the opening of the college, all the rooms were occupied by students of degree classes and of the Pre-University class. Our hostel accommodated one hundred and thirty five students in all. Sri. M. P. Bhaskaran Nair and Sri. P. Devadas of the Junior B. A. class were elected President and Secretary respectively of our hostel union. The inaugural meeting of the hostel union was held on 25th August 1957. Rev. Fr. Hormice, C. D., the General Manager of the college, delivered the inaugural address.

During the course of second term, Sri. P. Devadas left the hostel, and Sri. Thankappan Thomas of I B. Sc. class was nominated secretary instead. Though our programme of weekly meetings could not be realised to the full, the few meetings that we were able to hold were well-attended and lively. We are very happy to place on record, that the members of our hostel were able to knock off a good number of prizes in the fields of sports and games and for general proficiency. Our hostel champion, Sri. P. P. Antony of I B. Sc. secured two prizes on the occasion of the Republic Day sports held in Mananchira maidan at Kozhikode. The members of this hostel have taken an active part in the college social service league and in the college volunteer corps.

During the course of the second term Rev. Fr. Columbus, C. D., our General Warden, took charge as Warden of our hostel, in place of Fr. Melanius, C. D. who took leave of us for purpose of study.

We celebrated our hostel day on 8—2—1958 with Mr. M. G. S. Narayan, M. A., Lecturer of the Guruvayurappan College, as Chief guest. We invited all the staff members of our college for the occasion, and most of them graced the function with their presence. Among other items, we may be permitted to mention that such items of entertainments as "Katha Prasangam", Shadow play and a One Act play were staged by the members of the hostel to the great appreciation of all present. Prizes were given away to winners in games, sports and other contests held for the occasion.

Before concluding we may here give expression with a most sincere heart to our sense of gratitude to our wardens, to the Rev. Fr. Principal, and to the Rev. Fr. Shabore, and Rev. Fr. Hormice, who have been sparing no pains to provide us for our material well-being and to turn out this one time wilderness into a sanctuary of learning. Our concluding wish and prayer is, that St. Joseph's College thrive and prosper ever and always.

THE SAVIO HOSTEL.

Savio High School building was shared both by the school boys and by college students. Three rooms of the ground floor were set apart for the High School classes while the other three rooms of the ground floor and the whole of the first floor constituted the hostel. About 50 pre-university students, especially the younger ones, were admitted in this hostel. Rev. Fr. Reynolds is the warden of the hostel.

After the admission of the members, in July the election of the hostel office bearers was conducted. Sri. P. K. Janardhanan Nair and Sri. M. Saseendran were elected president and secretary respectively. The inaugural meeting of our hostel union was held in August and Mr. E. V. Francis, M. A., Lecturer of our college, gave the inaugural speech.

During the course of the year we held several ordinary meetings in which many members of the hostel took lively interest.

Almost all the members of the hostel took a keen interest in the sports and games and other contests held in connection with the hostel day. Our hostel day celebrations were held on a modest scale in view of the comparatively small number of inmates in the hostel. Rev. Fr. Theodosius, C. D., our beloved Principal, was the chief guest for the hostel day. Several interesting items of entertainments were staged by the members of the hostel.

May we here express our deep sense of love and gratitude to our warden Rev. Fr. Reynolds, and authorities of the college for their efforts to make our stay here happy and our studies successful.

COLLEGE HOSTEL.

As the St. Joseph's Hostel and the Savio Hostel could not accommodate all the students, who sought hostel accommodation, the authorities converted some of the class rooms on the first floor of the college building into a sort of hostel and it was named the college hostel. 36 students were admitted here. Rev. Fr. Columbus, general warden was the warden of the college hostel.

After the admissions were over, elections were held to fill the offices of the president and secretary of the hostel union and Sri. N. K. Sachindranath of the Pre-University class and P.V. Abdul Rahim of Junior B. A. class were elected president and secretary. The hostel union was inaugurated by Mr. Sukumar Azhikode, M. A., B. Com., B. T. our Malayalam lecturer.

We held several lively meetings and debates and most of the members took very active parts in them. In the course of the second term when Rev. Fr. Columbus left us to take up the work in the St. Joseph's Hostel, Rev. Fr. Stanislaus, the Bursar of the college was appointed warden.

Since the hostel union president and secretary left the hostel in the second term, Sri. K. C. George, I B. Sc. and Sri. N. V. George of Pre-University class were elected president and secretary.

Towards the close of the third term we celebrated our hostel day on a modest scale. We held sports and games and other contests and the winners were awarded prizes. Rev. Fr. Shabore, C. D., Superior was the chief guest for our hostel day. Several members of the hostel contributed their share for the entertainments.

We conclude this short report of our hostel life with a deep sense of gratitude to our wardens and the college authorities for their service and untiring efforts to make our hostel life happy and fruitful.

THANKAPPAN THOMAS.
M. SASEENDRAN.
N. V. GEORGE.
Secretaries.

A Gentleman

It is almost a definition of a gentleman that he is one who never inflicts pain. This description is both refined and, as far as it goes, accurate. He is mainly occupied in merely removing the obstacles which hinder the free and unembarrassed action of those about him ; and he concurs with their movements rather than takes the initiative himself. His benefits may be considered as parallel to what are called comforts or conveniences in arrangements of a personal nature : like an easy chair or a good fire, which do their part in dispelling cold and fatigue, though nature provides means of rest and animal heat without them. The true gentleman in like manner carefully avoids whatever may cause a jar or a jolt in the minds of those with whom is cast ; all clashing of opinion, or collision of feeling, all restraint or suspicion, or gloom, or resentment ; his great concern being to make every one at their ease and at home. He has his eyes on all his company, he is tender towards the bashful, gentle towards the distant, and merciful towards the absurd, he can recollect to whom he is speaking, he guards against unseasonable allusions, or topics which may irritate, he is seldom prominent in conversation, and never wearisome. He makes light of favours while he does them, and seems to be receiving when he is conferring. He never speaks of himself except when compelled, never defends himself by a mere retort, he has no ears for slander or gossip, is scrupulous in imputing motives to those who interfere with him, and interprets everything for the best. He is never mean or little in his disputes, never takes unfair advantage, never mistakes personalities, or insinuates evil which he dare not say out. From a long sighted prudence, he observes the maxim of the ancient sage, that we should ever conduct ourselves towards our enemy as if he were one day to be our friend. He has too much good sense to be affronted at insults, he is too well employed to remember injuries and too indolent to bear malice. He is patient, forbearing, and resigned, on philosophical principles ; he submits to pain, because it is inevitable, to bereavement, because it is irreparable, and to death, because it is his destiny. If he engages in controversy of any kind his disciplined intellect preserves him from the blundering discourtesy of better, perhaps but less educated minds ; who, like blunt weapons, tear and hack instead of cutting clean who mistake the point in argument, waste their strength on trifles, misconceive their adversary, and leave the question more involved than they find it. He may be right or wrong in his opinion, but he is too clear-headed to be unjust ; he is as simple as he is forcible, and as brief as he is decisive. Nowhere shall we find greater candour, consideration, indulgence, he throws himself into the minds of his opponents, he accounts for their mistakes. He knows the weakness of human reason as well as its strength, its province, and its limits.

CARDINAL NEWMAN

ENGLISH

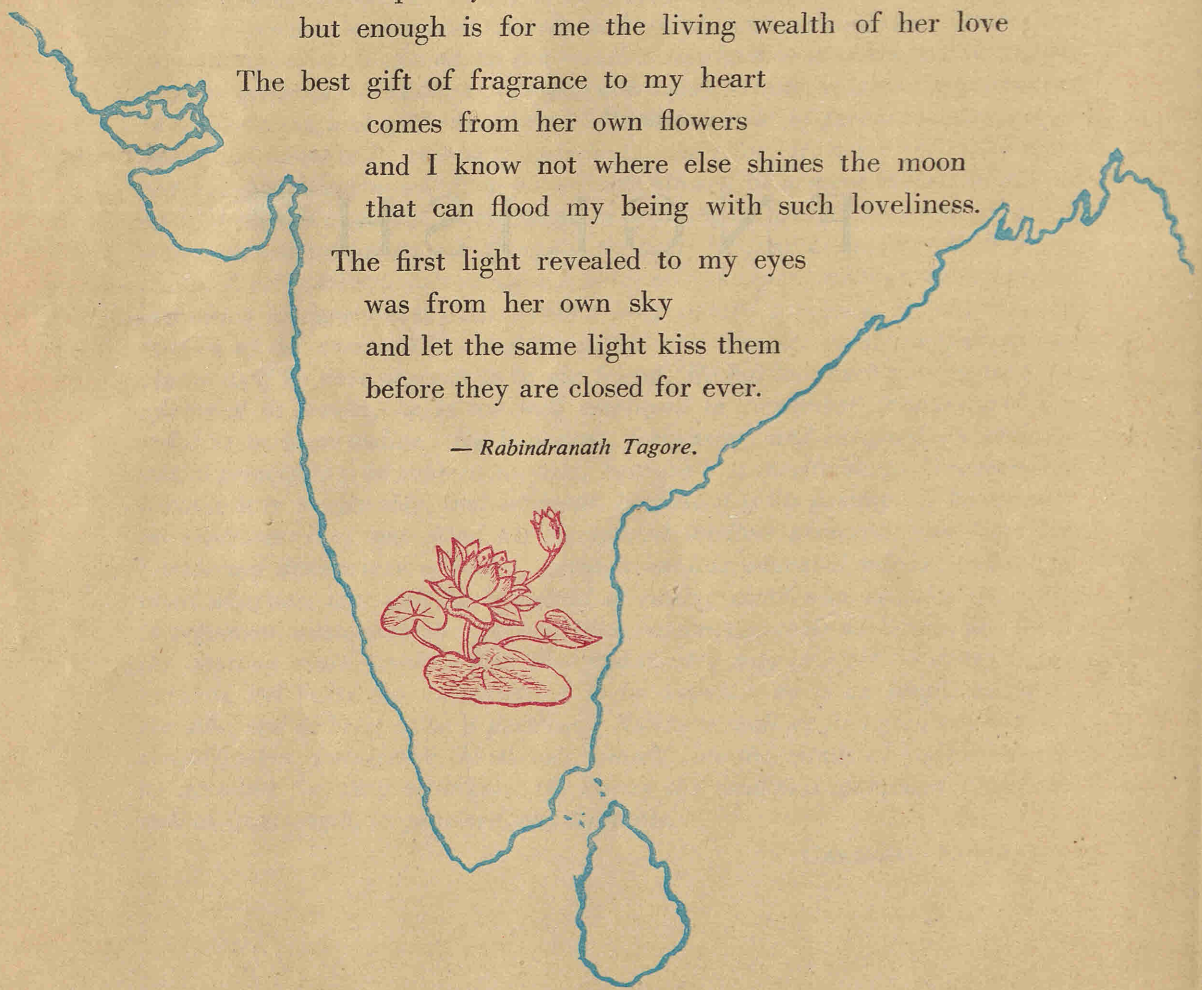
To My Mother Land

Blessed am I that am born to this land
and that I had the luck to love her
What care I if queenly treasure is not in her store
but enough is for me the living wealth of her love

The best gift of fragrance to my heart
comes from her own flowers
and I know not where else shines the moon
that can flood my being with such loveliness.

The first light revealed to my eyes
was from her own sky
and let the same light kiss them
before they are closed for ever.

— Rabindranath Tagore.

OUR INDIA

India, also known by the ancient name Bharat, is the middle one of the three irregularly formed peninsulas that jut out from the mainland of Asia into the sea. Welded to the south central rim of Asia by the majestic Himalayas the world's most formidable mountain barrier, the country stretches southwards and tapers off into the Indian Ocean between the Bay of Bengal on the east and the Arabian Sea on the west. The Andaman and Nicobar Islands in the Bay of Bengal are also included in the Indian Union. The Union of India, including the State of Jammu and Kashmir has an area of 12,69,640 sq miles. Measured by the extent of her territory, India is the seventh largest country in the world. She is approximately, thirteen times as large as the United Kingdom, eight times the size of Japan, a third of Canada and a seventh of the U. S. S. R. The great diversity of her physical conditions and her people, *flora* and *fauna* entitle her to be regarded as " an epitome of the world."

Climate and Mineral Resources : The climate of India is essentially monsoon-tropical. This description cannot, of course, account for local variations. India's climate is entirely dominated by the seasonal rhythm and the seasons can be broadly classified as follows: (1) cold weather from October to the end of February (2) hot weather from the beginning of March to the end of June and (3) rainy weather from the end of June to the end of September.

India is very richly endowed with mineral resources required for iron metallurgy. She is the most important producer of block mica in the world and her position in some rare or strategic minerals and chemicals is also quite strong. India possesses some of the world's largest reserves of iron ore. Haematites, magnetites, manganese, chromite, vanadium, fire-clays, kyanite, sillimanite, corumdum are found in abundance in India. But she is as poor in non-ferrous metals as she is rich in ferrous ones. Gold, copper and aluminium are the only non-ferrous metals which are produced in any quantity. India produces 70—80 per cent of the world's supply of mica. Beryls of Rajasthan and the monozite of Kerala are the two strategic minerals which are used in atomic fission.

People : Most of the major groups of mankind are represented in India. According to physical appearance, the following five principal types may be distinguished, (1) the Negritoes (2) the Veddids or Proto-Australoids (3) the Mediterraneous or Melanids (4) the Indids and (5) the Mongoloids. Next to China, India is the world's most populous country. Its population, according to the 1951 census was 356,829,485. There are about 300 million Hindus, 35 million Muslims and the rest are Christians, Sikhs, Parsees, Buddhists, Jains and Zoroastrians. The average density of population in India is 312 per sq. mile. It varies considerably from State to State. India has 947 females for every 1000 males. The people of India are of varied racial stock. They are descendants of the original inhabitants, the Dravidians and of the Arians who came to India later. There are no doubt differences of religion, tradition, outlook, manners and customs. Yet beneath all diversity we find a basic unity achieved through common influences shared through the centuries. Like people elsewhere, and perhaps to a higher degree, Indians are generally hospitable, friendly and generous. Their friendship is spontaneous and large-hearted.

Dress in India is as varied as the climate and follows climatic variations. In central, eastern and western India, the dress of the average Indian is the *dhoti* that consists of a piece of white cloth

four to five yards long and is worn from the waist downwards. The ordinary dress for men both Hindu and Muslim in the north is a *salwar* a kind of loose pyjama that is worn with a shirt known as the *kurta.* In the south a short form of *dhoti* is worn. An Indian woman's dress is the *sari* one of the most graceful garments in the world. It varies in length from five to nine yards. The style of wearing it differs from region to region. There is a great variety of head-dress worn by different communities in India. The turban, the Gandhi cap an angora cap, a Parsi hat, a Muslim fez are a few of the head-wear prevalent in India. Head-dress is not so common in the south and the east. The national dress of India for men at all official functions is a *sherwani* a form of long coat, and *churidar*, pyjamas that are tight-fitting. For woman it is the *sari.*

Seventy per cent of the people of this country depend on agriculture for their livelihood and 30 per cent live by non-agricultural professions. The predominance of agriculture in the economy obscures the fact that India ranks among the first ten industrial nations of the world.

Languages : The 1951 census enumerated a total of 845 languages or dialects including 720 Indian languages spoken by less than a lakh of persons each and 63 non-Indian languages. Since English is still the medium of instruction at Indian universities, it is the language of the educated. The most widespread spoken language is Hindustani, a composite term used popularly to cover both the Hindi and the Urdu languages spoken by about 150 million people. The people who speak Hindi or Hindustani are largely concentrated in North and Central India. Other languages that are widely spoken are Tamil, Telugu, Kannada and Malayalam that are used by about 85 million in South India. Over 25 million people speak Bengali, 27 million Marathi and 16 million Gujarati. The Indian Constitution recognises 14 languages. They are Hindi, Urdu (Hindustani), Punjabi, Telugu, Marathi, Tamil, Bengali, Gujarathi, Kannada, Malayalam, Oriya, Assamese, Kashmiri and Sanskrit. Since some persons preferred to retain Hindustani, instead of Hindi or Urdu, the 1951 census enumerated 15 instead of 14 languages.

The Constitution : The sovereign democratic Republic of India came into being on January 26th 1950. The Constitution of India is the longest and the most elaborate document of its kind in the world. It consists of 395 Articles and nine Schedules. In its structure are found elements of the cabinet system of Britain, the Presidential system of the United States of America and of the Constitutions of the Irish Free State and Japan. The aim of the Constitution is to secure for all its citizens "*Justice*, social, economic and political; *Liberty* of thought, expression, belief, faith and worship; *Equality* of status and of opportunity; and to promote among all *Fraternity* assuring the dignity of the individual and the unity of the Nation."

The Executive : The Indian Constitution provides for a parliamentary system of Government. The executive power of the Indian Union is vested in the President who is advised in the exercise of his functions by a Council of Ministers with the Prime Minister as its head. The Parliament is bicameral and consists of the *Rajya Sabha* (Council of States) and the *Lok Sabha* (House of the People). The Supreme Court of India consists of the Chief Justice and not more than seven judges appointed by the President. The Union of India formerly consisted of 28 units. These include the territory of the Andaman and Nicobar Islands. The former French possessions of Pondicherry, Mahe and Karaikal already transferred to India will constitute the other parts of the Union. After the reorganisation of the States the units of India have been — reduced to 14 States and 6 territories. All executive power of the State is vested in the Governor and he is required to exercise this power either directly or through officers subordinated to him in accordance with the Constitution.

Education: According to the 1951 census 16·6 per cent of the people are literate. Kerala State has the highest proportion of literate persons. The literacy here is 53·85 per cent. In order to reform the primary education more emphasis is now being placed on basic crafts such as spinning and weaving, carpentry, leather work, domestic crafts including cooking, sewing and house management. The scheme of secondary education occupies a very important place in the educational set up of India. On the one hand secondary schools provide teachers for primary education and on the other turn out pupils who go to Colleges and Universities where future leaders of the country are trained. India has now 36 different universities, 651 arts and science colleges, 242 professional colleges and 86 special education colleges, besides 10 boards of higher education. An important step to democratic education is the introduction of scholarships on a large scale at all stages of education. Scholarships are awarded to deserving and needy students. The Central Government of India provides guidance and financial assistance for social education also. Moreover a national Advisory Council consisting of experts has been set up for the education of the blind, deaf and orthopaedically and mentally handicapped.

Cultural Activities: India's culture which is as rich as it is ancient has seen many vicissitudes without losing its identity and continuity. The Central Government has assumed direct patronage of art and culture. While it is trying to encourage artists and men of letters in every way it is at the same time fostering art-consciousness among the people. Indian painters, sculptors and musicians are now addressing themselves to a wider public. India is promoting art and culture through the agency of three national academies namely the *Sahitya Akadami* (Academy of Letters for Indian languages, literature, philosophy and history) the *Lalit Kala Akadami* (Academy of arts and architecture) and the *Sangeet Natak Akadami* (Academy of dance, drama and music). An Indian Council for cultural relations is reviving and strengthening cultural relations between India and other countries. To strengthen cultural ties with foreign countries the Government of India are giving grants-in-aid to a number of foreign institutions in the U. K. and Western Asia and South-East Asia.

Press, Films and Broadcasting: With the attainment of freedom a new era of public responsibility dawned upon the Indian Press. The daily Press in India comprises more than 330 newspapers with a total circulation of nearly 26 lakhs. The fundamental rights clauses of the Indian Constitution treats freedom of the Press as an aspect of the larger "freedom of expression." In power and influence the Press in India stands unrivalled in the East.

The progress of the Film Industry in India is magnificent. There are about 300 producers, 60 studios, 40 laboratories and nearly 600 distributors in the film industry in India. Indian films are exported to a number of foreign countries. The Children's Film Society undertakes the production of films for children. Many documentaries and news reels are produced by the Film Division of the Ministry of Information and Broadcasting. According to UNESCO's reports in their magazine *Courier* India has become world's third biggest producer of films with America and Japan first and second respectively.

There has been a steady progress in the position of broadcasting in India. Today All India Radio is a vast organisation under the Director General of Broadcasting with a net work of regional stations all over India. A. I. R. has now at its command a most powerful battery of transmitters capable of covering at least four continents direct. Even in its present set up, A. I. R. is Asia's biggest institution of its kind.

Transport and Communications: The Indian railway system is the largest in Asia and the fourth largest in the world. It is the country's biggest nationalised undertaking with a route milage of over 34,000. The railways constitute India's principal means of transport and carry about

80 per cent of the goods traffic and 70 per cent of the passengers. Yet India's road system is insufficient for her needs the all-weather roads being only about 10 miles per hundred square miles. India has six major ports on her 3,500-mile long coastline namely, Calcutta, Bombay, Madras, Cochin, Vizagapatanam and Kandla. Moreover civil aviation has come to play a vital role in the transportation system of the country. Indian aircraft operate scheduled services within and also beyond the frontiers of India linking important Indian cities and connecting India with many distant lands. Eightyone aerodromes are controlled and operated by the civil aviation department of the Government of India.

The communication services in India, comprising postal, telegraph, telephone and wireless communications are provided by the posts and telegraphs departments. India has direct radio telephone service (wireless communication) with many foreign countries.

Conclusion : India, the land of ancient religions and many cultures, possessed a highly developed civilization centuries before the Egyptians built their first pyramids. She has given to the world the first great discoveries in science, mathematics and metaphysics the first classics in literature, art and law. From the snow-clad Himalayas dominated by Everest's 29,141 ft. peak to the Deccan plateau in the south, India presents striking contrasts of climate, population and natural resources. She is the second most populous nation in the world and the world's largest democracy. No doubt India's national and per capita income is to be increased, industrial production is to be raised and the educational, health and housing facilities are also to be improved and more than any other country the U. S. A. has been a generous friend indeed in our needs. To quote T. T. Krishnamachari, the Deputy Chairman of the planning commission, "Technical assistance from the United States of America has been closely linked with projects included in India's own plans and this has been a feature of special value. It is the objective of India's successive Five Year Plans to achieve through democratic means a social and economic order in which there will be a substantial rise in living standards, production and employment and the largest measure of social justice attainable. I have personally no doubt that the Indo-American Technical Co-operation programme will continue to make a useful contribution towards the fulfilment of this objective."

JAI HIND

(Adapted from "India 1955" and "Living in India" and "Indo-American Technical Co-operation").

"If India fails, Asia dies. It has been aptly called the nursery of many blended cultures and civilizations. Let India be and remain the hope of all the exploited races of the earth, whether in Asia, Africa or any part of the world."

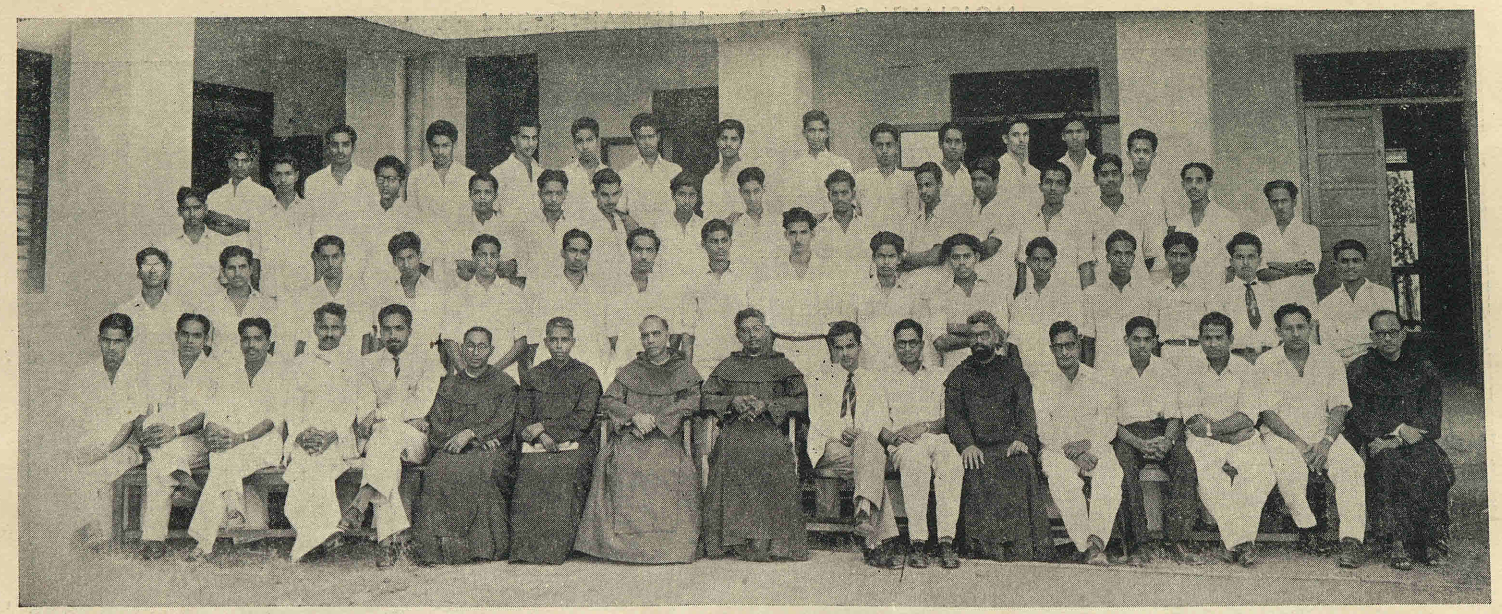
— MAHATMA GANDHI

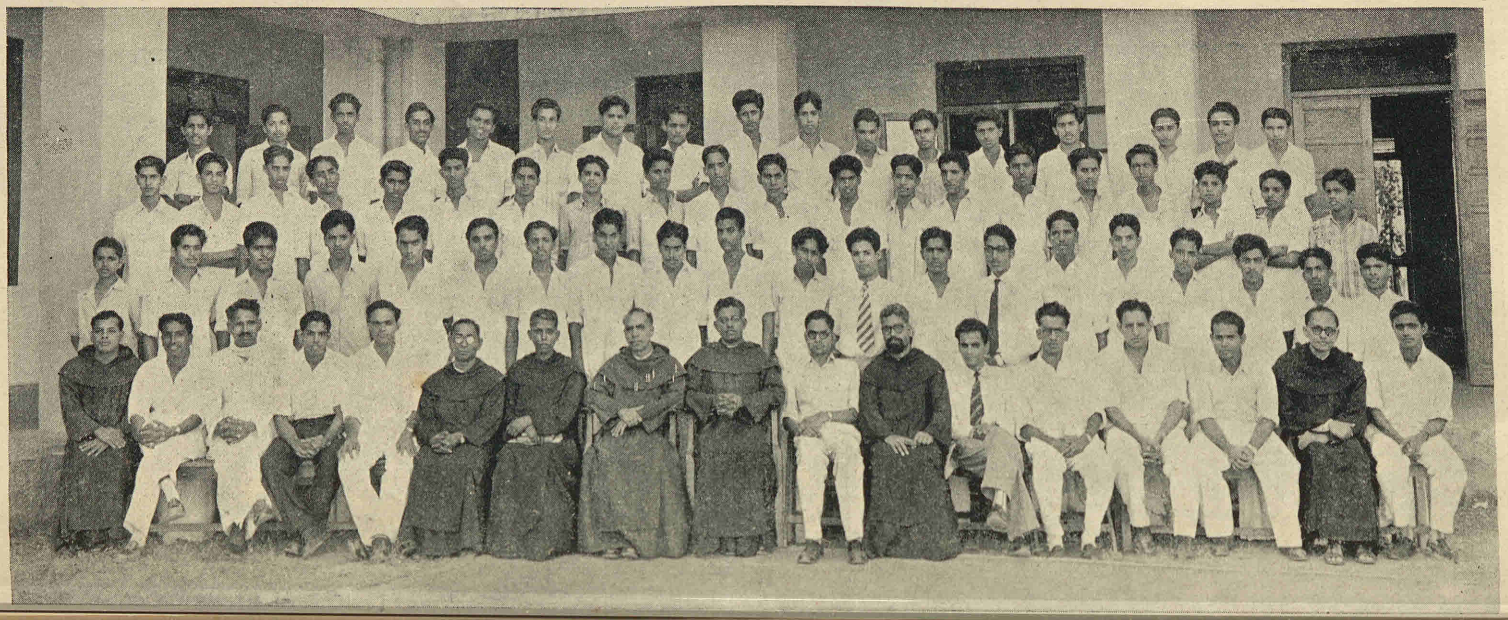
PRE-UNIVERSITY CLASS, A DIVISION

PRE-UNIVERSITY CLASS, B DIVISION

PRE – UNIVERSITY CLASS, C DIVISION

MY AMBITION IN LIFE

N. K. Sachindranath, P. U. C.

I am a layman, the typical specimen of an ordinary man. I do not have any vaulting ambition which fires my blood to a career of glory and achievement. Great men like Alexander, Raleigh and Edison were stirred with the force of ambition even in their boyhood. I do not gainsay the fact that there must be a purpose in life, a guiding principle, a lodestar which must guide and control all our actions. Yet I do not feel like having any fiery ambition in life. So my companions may dub me a sub-man or good-for-nothing fellow. Yet I can say that I have an ordinary but strong desire—you may call it ambition if you like—and it is the very same that burns in the hearts of all the youths the world over. I want to leave the "joy of living", I want to be abreast of the world that is forging ahead, I want to be up and doing with a heart within and God overhead. But all these I want not alone but in a home, sweet home of my own.

The cheap type

Men from time immemorial had desires and cravings which were not always good. The common cheap type of desire which goes by the name ambition is greed for wealth and luxury. There come the base pricks of lust which prompt men to do shameful acts and perpetrate terrible crimes. If I were to enumerate instances which go to prove my statement I will defile this beautiful paper. Another desire which goad men to action is the intoxication of personal glory and power. Of course there have been and there are people motivated by high ideas and ideals. But may I ask my dear friends, "How many St. Francis Xavier or Vivekanandas or Gandhijis or Florence Nightingales do we meet when we go to a theatre or to the beach ?"

I want to marry

Now what about my ambition in life ? I am a traveller leaving footprints on the sands of time as I live on. In the deepest depths my heart I feel that my journey here on earth will be miserable if I am alone and mateless. Hence after taking a university degree and having got some job I want to marry and bring up a family for God and country quite in accordance with the motto of my dear college. I quite agree with Goldsmith who begins his famous novel "The Vicar of Wakefield", I was of opinion that the honest man, who married and brought up a large family, did more service than he who continued single and only talked of population. Though I am not a high-browed man with a philosophic mien, I feel that this desire is the over-riding ambition in the majority of mankind, which subordinates and knocks down all other cravings in man except, of course, the universal hankering after happiness unalloyed and unending. A common man wants a well-filled tummy, a beautiful home in happy surroundings and near and dear ones to love him and care for him. He must have ample scope to exercise his mental and physical faculties and even to sublimate them for self-elevation. To achieve all these, I am not ashamed to say that I want to marry a good-natured, loving, beautiful and blooming maiden of sweet seventeen who will bear me many children who will grow up into worthy, upright and useful citizens. Home, sweet Home ! That is my dream. What is it? Earnestine Schumann-Heink gives the answer. "A roof to keep out rain, four walls to keep out wind, floors to keep out cold, yes—but more than that. It is the laugh of a baby, the song of a

mother, the strength of a father; the warmth of loving hearts, light from happy eyes; kindness, loyalty, comradeship." In short I want to know and enjoy life becoming the head of a larger family. I want to immerse myself in the practical cauldrom of life. It is my ambition that has kept the process of propagation of mankind and will keep up life till eternity. Does not the Bible say that "Increase and multiply" was the blessing of Jehova upon mankind?

A friend through service

They say that in this base world true hearts have grown rare and hence men are drifting far from one another. There is neither mutual trust nor mutual love. Friends there are, but they are of Dr. Jekyll and Mr. Hyde type. Hence I want to be a true and sincere friend of all. Unless I mix with people how can I come in contact with them and win their hearts. But how can I win their hearts unless I serve them. In service there is joy too. And I believe I can learn the A. B. C. of service only in a family of many members with so many needs which I have somehow to satisfy. Tolstoy says "Life is a place of service and in that service one has to suffer a great deal that is hard to bear, but more often to experience a great deal of joy. But that joy can be real only if people look upon their life as a service, and have a definite object in life outside themselves and their personal happiness." Again the words of Emerson ring in my ears. He says "Go forth into the busy world and love it, interest yourself in its life, mingle kindly with its joys and sorrows, try what you can do for others rather than what you can make them do for you and you will know what it is to have friends." Thus becoming the head of a large family I hope to become a good friend, one to whom others may pour out all the contents of their hearts—chaff and grain together—knowing that the gentlest of hands will take and sift it, keep what is worth keeping and kiss the rest away.

As I am obsessed with this ambition often I labour under the idle practice of building castles in the air. In my musings, I may tell you frankly, I also envy the happy lot of the unmarried men and women who have the whole world of persons with whom they move as their family, without being cabinned, cribbed or confined by any narrow considerations they live on. How happy these Rev. Fathers and Sisters are !! Do they not render signal and selfless services to the world ? Yes, they do. I know how happy some women friends of mine are. They are not married. They work in schools or colleges as teachers or as nurses or as social workers. They love and are loved, they serve and are happy.

Although such thoughts occasionally occur to me my ambition does not leave me for a moment. If any of my college friends look upon my ambition as an evil I may call it a necessary evil. For it is very necessary if human race is to progress. However, I do not mean to complain or argue against the unmarried or those whose ambition is to remain in single blessedness for every human ambition is a strange human passion. One man's ambition may be another man's pet aversion.

A FRIEND

A friend is one to whom one may pour out all the contents of one's heart — chaff and grain together — knowing that the gentlest of hands will take and sift it, keep what is worth keeping and kiss the rest away.

THE MYSTERIOUS UNIVERSE

M. S. Ananthakrishnan, IV B. A.

Astronomy, the oldest of sciences has been eluding the grasp of Greeks and other foremost ancient mathematicians even though she has revealed some of her secrets. This sputnik era has opened a new golden chapter in the annals of the conquest of universe, even though much of its details lie on the darker side. The first step towards interplanetary flight was taken on October 4, 1957 when the Soviet scientists for the first time in the history of the world projected an artificial satellite of earth containing many precision instruments furnishing valuable details which would be discussed towards the end of this article.

Even though the diameter of the universe in which the stars and the planets exist has not yet been fixed, it is sure to run to millions of light years. (One light year is equal to the distance travelled by light in one year at a speed of 1,86,000 miles per second). Millions of stars which are almost spherical, self-luminous bodies, containing Hydrogen, Helium, Carbon, Iron, Oxygen and Silicon and very many other elements in them appear to be mere spots with the most powerful telescopes though they have a diameter of more than a million miles. The sun is such a star and much nearer to us than any of the others. Both on account of its relationship to this planet of earth and ourselves, and of its being the representative of the millions of stars in the sky the sun is a supremely interesting object for study and research.

The Sun : Matter in gaseous condition. The distance of the sun from the earth has appoximately been determined as 93 million miles and its diameter 8,65,000 miles, about 110 times that of the earth. But it has been found that the sun is much less denser than the earth. It is due to the extremely high temperature, about 8,000°C, that the matter in the body of the sun is in a gaseous condition. Earth has been receiving heat from the sun for more than 18 million years.

Mass into Heat Energy : How is the sun able to continue this prodigal expenditure of heat? Every time a meteorite hits the sun it contributes heat as its velocity would be turned into heat energy after collision. It is known that Helium exists in the sun. The Helium is formed from the disintegration of Radium, a process which is accompanied by a very great liberation of heat. The sun's heat may have been partly acquired in this way and partly by other means of which we know nothing. Latest theory is that the process of transformation of mass into heat energy is going on in the sun. This takes place according to the famous Einstein equation $e=mc^2$, where e is the energy produced in ergs when a mass 'm' grammes is totally converted into energy c being equal to 3×10^{10}.

'Sun Spots':—When seen through a powerful telescope the sun's surface presents a mottled appearance. Dark spots on the surface, called THE SUN SPOTS were one of the first discoveries of Galileo's telescope. These are found to be immense swirling up of gases cooling as they approach the surface rushing from the interior. It is found that an intense magnetic field exists on sun spots and streams of electrified particles shot out from the neighbourhood of sun spots reach our atmosphere and cause magnetic storms.

The Solar System : Important eight planets. The solar system comprises all the bodies great and small which are clustered round the sun. They form a small community of their own too far distant from the fixed stars to be appreciably affected by them, but all dominated by the attraction of the sun which keeps them revolving in elliptic orbits around itself. The system includes, the largest and the most important eight planets Mercury, Venus, Earth, Mars, Jupiter, Saturn, Uranus and Neptune, the earths' satellite Moon, the satellites of the other planets and a large number of minor planets called Asteroids. Besides these there are periodic comets and meteor streams. The remarkable characteristic of the planets are that they move in the same plane and revolve in the same direction. Every planet has got two motions. It revolves round the sun, at the same time it spins about its own axis.

The Earth :— The earth's diameter is about 8,000 miles. The seasons are due to changes of the earths' position in the course of its revolution round the sun and the inclination of its axis ($23\frac{1}{2}^\circ$ to the vertical).

Moon :— It is the only satellite of the earth at a distance of 2,40,000 miles. The most auspicious feature on its surface are the Craters. It has no atmosphere. The tides are caused by the gravitational attraction of the Moon.

Other planets :— Mercury and Venus are nearer to the sun than the earth and they are called inferior planets. The other planets are known as superior planets. Mars is the planet which scientists believe most likely to have animal life. Jupiter is the largest of the planets taking twelve years for a complete revolution round the sun. Saturn has got a unique set of planetoid rings. Uranus takes 85 years to revolve round the sun once. Neptune's revolution period is 165 years. Pluto is the outermost of the known planets. Its distance from the sun is 3,700 million miles with a revolution period of 248 years.

Asteroids :— These are small planets revolving round the sun in orbits lying between those of Mars and Jupiter. About 2,000 Asteroids have so far been discovered. Some of these are nothing but great masses of rock.

Comets :— It has got three parts. The NUCLEUS which is merely a bright point, like the sun. Surrounding the nucleus is the COMA, a hazy cloudy area of light. It is of a gaseous nature. The nucleus and the Coma together constitute the head of the comet. Shading away from the head and growing fainter and fainter till it can be no longer seen is the TAIL. The tail streams away from the head, in a direction opposite to that of the sun. The force exerted by the sun on the comet is repulsive. The head is often more than a lakh of miles, in diameter.

The formation of the tail is interesting. As the head of the comet approaches the sun, the gaseous matter round the nucleus gets melted and is driven away from the sun, so that a tail like thing millions of miles long is formed. But the tail is quite harmless and sometimes the earth has passed through it without any ill effect. A few comets travel in Parabolic and Hyperbolic orbits, never returning but most comets travel in elliptic orbits that they return over a period of years. About 1,000 comets have so far been discovered. The Donatis comet returns in about 2,000 years, whereas the Halley's comet can be seen every 75 years.

Meteors :— On any bright night a few minutes of watching will be rewarded by the sight of a shooting star. These are pieces of matter supposed to have been flung away from bigger heavenly bodies. They plunge into the earth's atmosphere with immense velocity. The luminosity is caused by the friction with the earth's atmosphere. The majority of meteors are burned up long before they

reach the surface of the earth. The meteors which reach the earth before being burnt are called METEORITES. The largest meteorite ever found is located in Africa weighing about 70 tons.

The Stars: These luminous heavenly bodies are so far away from the solar system that the light from the nearest star travelling at the rate of 1,86,000 miles per second takes four years to reach the earth. Stars shine by their own light and some of the stars are brighter and some fainter than the sun. The total number of stars comes to the neighbourhood of four billion. The stars twinkle as we look at them because of the refraction of light from the star through the earth's atmosphere.

Constellations: These are groups of fixed stars named after mythological persons, animals etc. These are twenty seven in all distributed to a circular belt called the ZODIAC.

It is probable that many stars have systems of planets revolving about them.

Polar Auroras: These are patches of coloured light quivering beams appearing in the sky during night. It has been found that the sunspots are the cause of Auroras.

Milky Way: It might have been noted that on clear, moonless, summer evenings a hazy somewhat irregular band of light about 20" wide completly encircles the heavens and consists of a dense cloud of stars. This faint band of light is called the milky way.

Meagre Knowledge: Our knowledge about the universe is nothing when compared to the vastness of it. Many facts remain to be unveiled in the course of years. Now let us see to what extent the launching of sputniks furnishes the details about the universe. Our knowledge of the space above the earth's atmosphere (100 miles above the surface of the earth) is totally dark. How heavy is the cosmic ray bombardment at these high altitudes? How will it affect space pilots? What will happen to an aircraft when it hits the tiny meteors, the dust of the outer space? How do the earth's magnetic and gravitational fields change and how will these affect the electronic guidance systems? What is the exact shape of the earth? What is the cause of the phenomenon "Auroras"?

The aid of 'sputnik': We can confidently say that sputniks will help us a lot in solving these problems. They will observe the pattern of weather formation on earth enabling us to predict the weather for years to come, in advance. The sputniks have been equipped with radio and TV transmitters so that the information may be relayed to us. They provide us with ample details necessary for interplanetary flight.

The launching of sputniks, will no doubt, light up the labyrinths of the universe which is submerged in oblivion and where eternal darkness reigns.

COMMUNISM

INDIA does not want Bolshevism. The people are too peaceful to stand anarchy.

I have no hesitation in saying that Bolshevik regime in its present form cannot last for long. For it is my firm conviction that nothing enduring can be built on violence.

I may say that Communists have not made much headway yet in India, and I somehow feel that the character of our people will not easily lend itself to communist methods.

— MAHATMA GANDHI

PROVERBIAL ALPHABET.

A lie begets a lie

Beauty is but skin-deep

Crosses are ladders to heaven

Diet cures more than the doctors

Every dark cloud has a silver lining

Feed well a cold and starve a fever

Gluttony kills more than the sword

He indeed giveth twice who gives in a trice

If a good man thrives, all thrive with him

Justice pleaseth few in their own house

Kindnesses, like grain, increase by sowing

Light cares speak but great ones are dumb

Misfortunes come on wings but depart on foot

Never put off till tomorrow what may be done today

One mad action is not enough to prove a man mad

People who live in glass houses should never throw stones

Quarrelling dogs come halting home but peaceful ones leaping

Riches are gotten with pain, kept with care and lost with grief

Spend not where you may save: spare not where you must spend

The mother-in-law remembers not that she was a daughter-in-law

Unsound mind like the unsound bodies, if you feed certainly you poison

Virtue is its own reward, it never grows old, vice only makes it shine like star

Wise men have their mouths in their hearts, fools have their hearts in their mouths

X-rays can penetrate matter opaque to light-rays but never can they enter human soul

Youth and age never agree, young men *think* old men fools and old men *know* young men to be so

Zeal without knowledge is fire without light, zeal without prudence is frenzy without brain.

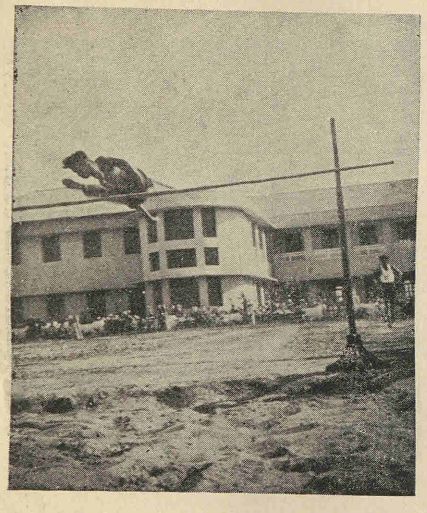
By J. H.

Putting the Shot

(By Asok Kumar)

ANNUAL SPORTS

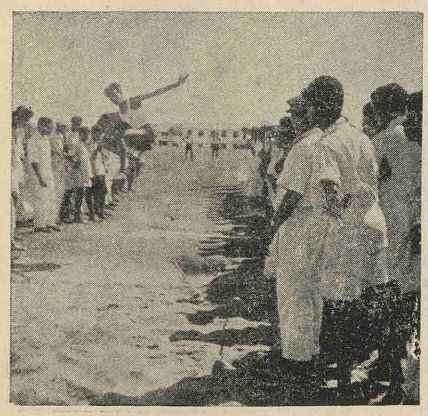
High Jump

(By M. P. Sivadas, I B. Sc.)

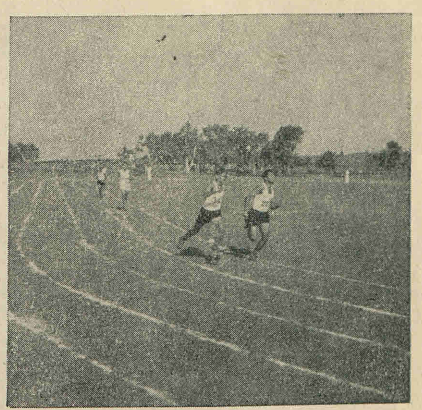
Pole Vault

(By M. P. Sivadas, I B. Sc.)

Running broad jump

(By Asok Kumar)

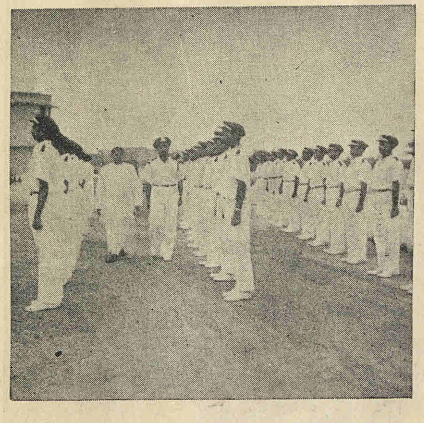

800 metres — Last curve

(By Asok Kumar)

Escorted to the College

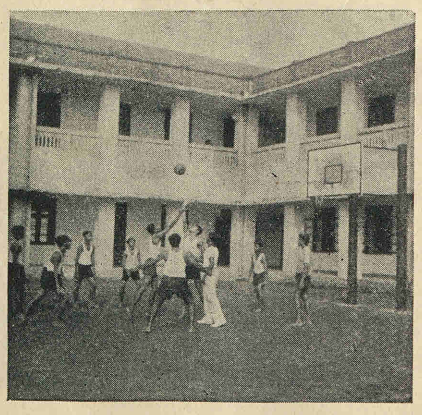

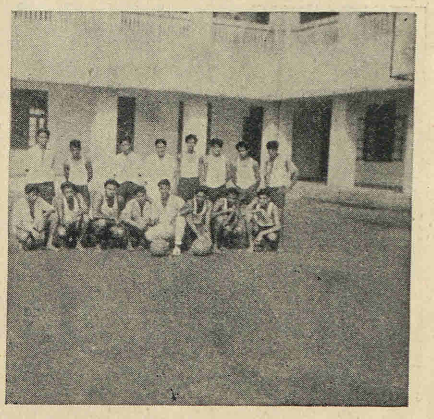
Guard of honour

Mr. A. M. THOMAS,
Deputy Minister for Food,
Government of India visits
Our College

In our midst

Basket Ball Coach Mr. Ben with trainees

MY ATTEMPT AT WRITING

K. Madhavan Kutty, VI B. A.

Whenever I say that I have decided to do something good, noble and substantial, even my most intimate friends show signs of disbelief or amazement or scorn or pity. When I told my room-mate that I was going to learn music he requested me to postpone my venture at least by a week by which time he hoped to seek out and occupy a lodging as distant from mine as possible. When I told Mr. Mohan that I was fondling the idea of writing a novel the only words that escaped through his parted lips were "My God", and I was very much moved by the sudden change that his comely countenance underwent. When Mr. S. came to know that I was to address a public meeting he rang me up and, in words full of anxiety and sincerity, requested me to cancel the programme or at least to take an insurance policy which would be of great help to my family in case the audience put an end to my life in an attempt to put an end to my speech.

Yet, despite all these warnings, in defiance of all these pieces of advice and in the teeth of the many objections and oppositions, I will do all these. I will learn music, I will write a few poems and also a drama.

In fact I wrote a few essays and got a few copies of my first ten essays cyclostyled and bound and sent the copies to many great men and many of my friends. Though I feel a trifle delicate over saying so, you may take it from me that the collection of essays is a very very good book. Since it carries no opinion for or against B. C. G. both Rajkumari Amrit Kaur and Rajaji can read it and still preserve their temper. In it there is no attack on Communism nor is any socialist doctrinaire enshrined so that both Red Easterners and White Westerners can read it with pleasure. As the question of official language and similar other disputes are deliberately avoided Sri. Subramaniam and comrade Mundasseri can have it in their library. If you think that I am blowing my own trumpet too loudly you are terribly mistaken. See what the great men say about my book.

"Only an impertinent rowdy could have written it" — Kuttikrishnan.

"If India is too hot for your head you may accompany me on my trip to the Antarctic"
— *Sir Hillary.*

"Only a plutocratic war-monger in the pay of America could have conceived such ideas" — *N. Krushchev.*

"The author must have received a large sum from the American government for writing so biased a book" — *A. K. Gopalan.*

"It is sure that the author is in the good books of the Soviet dictators" — *J. F. Dulles.*

"Received your book. Was it you who escaped from Kuthiravattam on 29-2-1953?" — *Laxman.*

"Never before have I read such a book. Will it be possible for you to be present at my house at 7-30 p. m. on 31-4-1958 at a party I wish to give in your honour?" — *Mohan.*

"The author is, no doubt, a born Brahmin" — *E. V. R.*

There are many more; but I think this much is sufficient. Just as an example I shall give you here the first part of my essay on "Friends — their necessity"

"FRIENDS — THEIR NECESSITY :

"If you do not belong to the group of people who do not hesitate or doubt to disagree with those who do not believe that one's life and the knowledge of the world is not incomplete without moving and making friends with one's fellow-beings and without having at least a limited number of enemies and rivals even, I beg to submit that, not to disagree with you, is against my conscience. I have great men behind me. Emerson says a friend may be reckoned a masterpiece of nature. Wodehouse remarks that it makes such a difference to someone if someone had someone someone could sort of lean on at times of trouble. Goldsmith's Honeywood defines friendship as a 'disinterested commerce between equals.' Eliot speaks of the 'inexpressible comfort of feeling safe with a person; having neither to weigh thoughts nor measure words, but to pour them out, just as they are, chaff and grains together, knowing that a faithful hand will take and sift them, keep what is worth keeping, and then blow the rest away with the breath away'. Thus everywhere we see the tributes given to friends and friendship. Some place friendship a bit high over love. Honeywood considers love to be an 'abject intercourse between tyrants and slaves.' Friends contribute a good deal to the palliation of the monotony of life "where we do nothing but eat and go hungry, dress and undress, get up and lie down." The lessons we can learn through mingling with people is much and manifold. We come across people different in look, in stature, in goodness (or badness) of heart, mind and desires, in physical and mental constitution and in everything else that distinguish a man from an animal. We see 'unsocial' people as quiet as a pet cat, and also those who are too social. My first acquaintance after coming to the college was one who was looking for one whom to make friends with, just to bring the number of his friends to 3000. He said he had 2999 before he met me. We see those who take a leaf out of every film star's book. We can find some who speak English irrespective of place, or person spoken to. As for me, I had many friends and as acquaintances ripened into friendships I had many more — in fact too many. But he who has too many friends really has none — none in the sense Wodehouse or Eliot would have used the word. My experiences with them taught me many essons. Once I set my cap at a fellow and waited — in vain. I learned two lessons. One was that about the only thing that comes to him who waits is whiskers and the other one every one else seemed to know — the lesson Carnegie took a whole chapter to discuss. I have seen people who are gay and joyous at all times and amid them wet blankets interposed. I came across boys who were ever sprightly and happy and also those who had the look of a cat that has been hit by a stone and was expecting another one shortly. But the pity is that everyone else seemed to know which side of their bread was buttered, while I failed to recognize it and it may be perhaps this drawback which a friend of mine meant when he characterised me as one who has 'forgotten to live.' In the next few paragraphs I shall try to summarise the lessons I learned through these acquaintances and friendships."

Thus goes my essay. How is it? The very first sentence is a good proof for my ability. Isn't it? A prize will be awarded to him who understands the meaning of it in his very first reading. The idiomatic language and wide references and allusions are note-worthy. The book can be used as a text book from VI standard to the M. A. class.

Before I conclude let me give two of my critics the reply they might have been expecting from me for long. They are,

To Laxman: "If it was not you, then it may be myself" and to Mohan: "Regret inability. Programme fixed. Not only me but Almighty also. Pray make it thirtieth April."

By the by, do not think that I used the word "programme" to pretend greatness. I use it not to copy usages like "Governor's programme," or "Minister's programme." My dictionary, though older than my oldest friend gives the meaning of the word as "a plan, notes of intended proceedings." And let me wish you all 'Au Revoir!"

WAR FOR PEACE?

Baby Thomas, P. U. C.

We are living in a distracted world. The choice before mankind is "to be or not to be", world peace or world chaos. Science has installed man to the high pedestal of glory. The universe is reduced to a one house due to the scientific advancement. All desire peace, but the long cherished peace seems to recede farther and farther in the distant horizon as we approach it. It seems a mirage and not a reality. It is the time when the word "peace" is most frequently uttered by men. The quest for peace has been never before so highly felt among the great men of the world as well as the illiterate in the countryside. It is the greatest paradox ever told that the world is in the greatest dread of a global war when the universal thirst for peace is so keenly felt. The sincere hope of man that science would in any way help to bring the dawn of peace is doomed to despair. The atomic era in its turn gave way to the sputnik era which inaugurated an era of unhealthy competition and rivalry among nations. Humanity is slipped to suspicion and insecurity. Science has conquered space and time. The ambition of science is to take man to other satellite. Well and good. Will the world last long to witness this or will it be destroyed? It is really a query. The world today has become a theatre of cold war. Man is in great dread that it may at any time erupt into a shooting war. The conflicts between nations both political and ideological is not a novel affair. But it has never before appeared in so dastardly a fashion as at present. The irreconcilable ideas and ideals—which I mean communism and capitalism—in the holy name of peace declare war to each other. The calumny of each would culminate in inexplicable disaster. The modern man who glories in the civilisation, who boasts of the scientific advancement still indulge in the thought of fighting which the most primitive and the barbarous people did not or to be more precise could not even dream of.

The interior conflict of man: Science has provided materials for happiness, but present man lacks one thing which should form his very essence—Peace. Peace is primarily depent dent on the interior disposition. Even in the lap of pleasures one can be unhappy as will in the midsof miseries and hardships one can be happy and peaceful. I believe this interior disposition has great bearing on the question of world peace which the world thirsts for. The world wars are the expressions of the interior conflict of man, the representations of hatred and ill-will. Nothing of man happens fortuitously or by chance. Every act of man is a reflection of his interior. If there had not been battles in millions of hearts of men there would have been none in the battle field of the world. Man has to be at peace before he preaches for peace.

Co-existence and tolerance: The principle of "to live and let live" which is the quintessence of democracy has to be maintained as a *sine qua non* condition for world peace. There exist different ideas and ideologies. The attempt to annihilate either only will help to provoke conflicts and wars. History provides us many examples that we cannot destroy an idea altogether. To establish the ideologies continuous wars were fought. World witnessed the fierce battle between Islam and Christians for a series of hundred years. Europe became a bloody battle field. It was fought mainly on the basis of ideologies. The fight between two ideals which resulted in bloodshed of thousands brought home to man no other idea than this one of co-existence and tolerance. Again

we can see the pages of history stained with blood in the name of defending the ideals. For a decade of years the Catholics and Protestants of Europe were engaged in battle to annihilate the ideas of each other. But the bloody battle taught only one thing the moral of co-existence and tolerance.

Military pacts a menace: Now the world is confronted with a great danger. The different ideas even geographically have turned into different camps. It would be absurd to think to supress them by mere force. A mutual attitude of threatening can never elicit anything friendly. As the famous saying goes, "thistle cannot produce grapes." The only reconciling force active at work among the conflicting nations is the peace loving country, India. It is of genuine pride for every Indian that India's guide in this field is highly esteemed by the thinking men. She strongly adheres to the principle of "to live and let live", which embraces the idea of co-existence and tolerance. This is panch-shila. Panch-shila propounded by India has raised her to the zenith of glory. It consists of mutual respect of each other's territory, integrity, internal sovereignty, of non-aggression, of non-violence in each other's internal affairs of equality, mutual benefit and of peaceful co-existence and tolerance. This respect of feelings of other countries of India has brought her in such a presteige which she happily enjoys. A superficial thinker may feel that the military pacts would stop the world war altogether. But as long as they continue in a hostile attitude there is every possibility of a world conflict. Unless the world admit the value of worth of co-existence and tolerance the world peace we desire will be a mere shadow of hope in the distant horizon of human desire.

Time to spread new ideas: All thinking men and every lover of men throughout the world highly feel the miserable consequence of war if it were to take place. It would be a "Press buttonwar" rather than fighting. The bombs and missiles will destroy the entire world. The utter annihilation will be the product of modern war. Science with all its 'glory' will dig the grave of civilisation. Modern war will be death-knell of everything precious. The civilised men will sink into the sea of destruction "unwept and unsung." Whether it is liked or not different ideas must exist. Whether in the name of ideals or in the holy name of peace to speak of war is too abject. Wars would be of no avail to uproot an idea. The time has passed when man indulged in the bloodshed and butchery. Use of violence is the sign of weakness and barbarity. But the civilised man of the present time tends to use weapons in the holy name of peace. It is the greatest paradox ever told that the dread of an imminent war is the most harassing thought of man when his quest for peace is the most ardent.

Exhausting a thesaurus, long-suffering student who dwelt near a railroad busy preparing for his examination wrote to the company as follows:

Gentlemen:

Why is that your switch engine has to ding and dong, and fizz and spit and clang and bang and buzz and hiss and bell and wail and pant and rant and howl and yowl and grate and grind and puff and bump and click and clank and chug and moan and hoot and toot and crash and grunt and grasp and groan and whistle and wheeze and squeak and blow and jar and jerk and rasp and jingle and twang and clang and rumble and jangle and ring and clatter and yelp and howl and hum and snort and puff and growl and thump and boom and clash and jolt and jostle and shake and screech and snarl and slam and throb and crink and quiver and rumble and roar and rattle and yell and smoke and smell and shriek like — well — all night long?

INDUSTRIES IN INDIA

K. V. Balakrishnan, IV B. A.

Indian Industries can broadly be classified into three categories namely, small scale industries, cottage industries and large scale industries. As in many western countries small scale industries exist side by side with large scale industries and play a very significant role in the industrial economy of India. In India there are also some cottage Industries which have developed here from time immemorial.

Cottage Industries and their revival: Important cottage industries in India are cotton handloom industry, woollen industry, silk rearing and weaving industry, hand-made paper industry, coir industry and besides these principal ones, there exist in India many other minor cottage industries such as shoe making, carpet weaving, basket making, toy-making, utensil making, pottery and matting etc. After the advent of the Englishmen into the political scene of India these cottage industries or handicrafts were in a state of decay because the English people tried to crush our cottage industries. But when the congress government assumed power at the centre after independence they were willing to revive these industries and with this end in view they adopted measures for its revival. The Government came to understand that the main problems hampering the development of these industries were inadequate supplies of raw materials, inefficiency of the existing implements and techniques, inadequate finance, lack of marketing facilities and competition of large scale industries. To tackle these problems the Government had already done a lot of work by establishing credit and non-credit societies. Credit societies were established with a view to provide short term loans at a reasonable rate of interest while non-credit societies were started with the intent of supplying raw materials at cheap prices and also for providing marketing facilities.

Welfare boards: For the amelioration of these industries the Government of India had set up many boards both at the Central and State level. At the central level there are All India Handicrafts Board, All India Handloom Board, All India Khadi and Village Industries Board and these were established in 1953. These boards were organised with the object of making programmes for the development of these industries, of advising on granting loans for improving handicrafts and promoting its sales and also for fostering cooperation among weavers. In July, 1955, the Planning Commision set up the Karve Committee to prepare a draft plan for village and small scale industries in the light of the provision made for them in the second five year plan. This committee has recommended a development programme of Rs. 260 crores, allotting Rs. 80 crores for the development of the handloom industry, Rs. 65 crores for small scale industries and Rs. 100 crores for industries such as village industries and handicrafts. It is estimated that this programme will give employment to at least 4.3 million persons and the development of these cottage industries is considered to be one of the means of solving the unemployment problem which is now threatening India.

Small scale industries: Small scale industries are different from cottage industries in the sense that the latter involve operations largely by hand whereas in the former goods are produced with the aid of machines. These small scale industries are found here and there in urban areas. Thus in different cities, nibs, pencils, slates, fountainpen ink, buttons etc. are produced as small

scale industries. The bangle industry of Ferozabad, the silver thread and wire industry of Surat, the hosiery industry of Ludhiana are famous. But these industries suffer from certain difficulties. They are let to face the onslaught of foreign competition and also placed in a situation where they have to withstand the competition from other better organised industries. They have to encounter also difficulties arising from financial scarcity, lack of suitable machinery and equipments and cheap power, shortage of raw materials, many technical processes, lack of encouragement and organisation to champion their cause. If these difficulties which remain as stumbling blocks in their progress are removed, there is a promising future for these industries and this in turn will contribute to the material prosperity of India.

Unilateral expansion: Large scale industries developed in India only with the beginning of the 20th century. Though this industrialization was rather late now she ranks eighth among the great industrial countries of the world. Really speaking industries in India developed when the Government adopted the policy discriminating protection after giving up the policy of *laissez faire.* These industries especially coal, iron, sugar and cotton etc. were given an impetus during the second world war and some industries reached targets of peak production especially coal and iron. This industrial expansion has been quite unilateral in the sense that more attention has been given to the production of consumer goods like cotton and jute goods, salt, leather, sugar and soap etc. and intermediate products which help the development of industries like cement, power alcohol, steel, chemicals etc. than capital goods like machine tool manufactures, paper, electrical goods machinery and locomotives etc. But really a great step was taken in this line by the estabishment of a ship building yard at Vishakapatanam, a plant for the manufacture of machine tools, textile machinery, the locomotives in the great Chittaranjan Works at Asansol.

Foreign investment: Many people are even now under the strong misconception that Indians control all the industries. But in the development of large scale industries the influence of foreigners has been felt very much. Foreign investments in India amounted to nearly Rs. 613.11 crores in 1948. Industries in which foreign control is between 25 and 50 per cent are electrical engineering, coffee and paper. It would not be irrelevant to give a brief account of the position of a few important industries of India.

1. The cotton textile industry:—This cotton textile industry owes its existence to Indian enterprise and today it remains India's largest national industry with a capital investment of Rs. 100 crores and produces an output worth of Rs. 335 crores giving employment to about one million persons in India. There are about 416 mills and which are scattered in different parts of India. It supplies almost all the domestic requirements of cloth and is the biggest private owned industry in India. The annual rate of production is 5400 million yards of cloth and India is one of the four leading exporters of cloth in the world, the others three being the U. K., the U. S. A., and Japan. A number of measures have been taken by the Government to stimulate cotton exports and for which Export Promotion Councils are opened in different foreign centres.

2. The iron and steel industry:— This 'key' industry which gives employment to about 60,000 persons has a capital investment worth Rs. 30 crores. The Tata Iron and Steel Works is the largest unit in this industry and probably the biggest in Asia. Next to these come the Steel Corporation of Bengal which has now amalgamated with Indian and Iron and Steel Company Ltd and another big one is the Mysore Iron and Steel Works Ltd. In spite of great annual production it is inadequate to meet the indigenous requirements and so Government has evolved a comprehensive plan to increase production. The Tata Iron and Steel Company which had produced about an output of 7,50,000 tons steel is planning to enhance the production to 2,000,000 by the end of the 2nd plan.

The Government has similarly sanctioned a loan of Rs. 5 crores to the Steel Corporation of Bengal so that it may increase its production to its targets of 9,00,000 tons. Similarly, the Mysore Iron and Steel Works would reach the target of producing 1,00,000 tons. For the expansion of the industry Government is making every effort to get a big loan from the World Bank to finance many of its expansion schemes. Also to increase output steel plants are being built, one at Rourkela, by the famous German firms of Krupp and Demag in Orissa, another at Bhilai in M. P. by the Russians and a third will be erected at Durgapur in West Bengal by the British.

3. *Sugar Industry* is another great industry of India. In importance it remains second to Cotton Mill Industry. An amount of Rs. 72 crores is invested in Sugar Industry and which provides employment to 1,40,000 persons. The total value of the production of Sugar Industry is estimated to be Rs. 260 crores. During 1956-57 total production amounted to 20.4 lakhs of tons, according to Mr. Puri, Chairman of the Development Council for Sugar Industry. The industry is centred round U. P. and Bihar. Yearly an amount of 1.66 lakhs of tons are exported though we have no huge surplus to export. From reliable sources we know that an amount to the tune of 100 crores has been set apart under the 2nd Plan for the development schemes.

4. *Jute industry :—* We can proudly say that undivided India enjoyed almost a monopoly in the production of Jute but after the partition India suffers from paucity of raw materials and about 80% of the raw Jute is produced in Pakistan and India's mills have to depend largely on Pakistan for raw Jute. Greater efforts are put forth for the acceleration of production and during the year 1955-56 the output reached the target of 8,72,680 tons. Various measures such as reclamation of fallow lands, diversion of areas from paddy, adoption of plant protection measures and increase of land under jute etc. have been resorted to for the expansion of Jute production. Our export of Jute manufactures has been coming annually to 8,00,000 tons valued at Rs. 270 crores.

These are some of India's great industries. But apart from these, there are many industries like Paper Industry, Cement Industry, Leather and Tanning Industry, the Glass Industry, the Chemical Industry, Plywood Industry, the Fertilizer Industry etc. But as far as the above explained industries are concerned, they are very important since it plays a very prominent role in the industrial set up of the country. These industries such as cotton and jute etc. furnish us with commodities which are great Foreign Exchange earners and to stabilise our decreasing Foreign Exchange Reserve it is highly essential that we should export these commodities largely. For the promotion of export it is imperative that we should develop our industries generally giving top priority to those industries which help to stabilise our foreign reserve. It is with this view of promoting industrialisation that the second five year plan has been laid down. But because of the financial distress that the country now faces, we are not able to say how far the plans will be materialised. To a certain extent this will largely depend on the foreign aid that we get.

Remember you are an actor of just such a part as is assigned to you by the Director of the play. Of a short part if the part is short;—of a long part if the part be long. Should he wish you to act the part of a beggar, take care to act it nobly and naturally and the same if it be the part of a lame man, or a ruler, or a private man. For this is in your power, to act well the part assigned to you.

EPICTETUS.

INDIAN POLITICAL PARTIES

1	*Indian National Congress*	.....	*founded in 1885*
2	*Socialist Party of India*	.....	*1934*
3	*Praja Socialist Party*	.....	*1952*
4	*Communist Party of India*	.....	*1924*
5	*The New Socialist Party of India*	.....	*1956*
6	*Mazdoor Kisan Party*	.....	*1955*
7	*Hindu Mahasabha*	.....	*1906*
8	*Muslim League*	.....	
9	*Forward Block*	.....	*1939*
10	*Radical Democratic Party*	.....	*1940*
11	*Justice Party*		
12	*The Rashtriya Swayamsevak Sangh (R. S. S.)*		
13	*The Akhil Bharatiya Jan Sangh*	.....	*1951*
14	*Krishikar Party*	.....	*1953*
15	*Scheduled Castes Federation*	.....	
16	*Shia Political Conference*	.....	
17	*Other Parties :*		

National Liberal Federation, Ahrar Party, Aka Party, All India Muslim Majilis, Jamiat-ul-Ulema Momin, Ansar Conference, Revolutionary Communist Party, Bolshevik Party, All India Trade Union Congress, United Trade Union Congress. (Strictly speaking these last two are non-political parties.)

SHORT STORY

"LOVE"

Ittiyera Joseph, III B. A.

" Dear Alex,

Received your letter, thank you very much. I understand your desire. But, dear brother, I do not like to marry. My past experiences have taught me to believe that there is no true love in this world. According to me there is no love in this world absolutely separated from lust. I have resolved to seek for eternal, absolute and pure love in a world which is other than material. I beg you not to misunderstand me and bother me henceforth.

Sincerely yours in Jesus Christ,
(Sd.) Lucy Augustine."

Alex read the letter over and over again with the burdened heart and pale face. He could not understand what would have been her past experiences which taught her to believe that there is no true love in this world. For a few moments his mind roamed in a world of nothingness.

Then he took the copy of the letter which he sent to Lucy and began reading.

" My dear Lucy,

You would not have expected a letter from me. I write to you only when I cannot but do so. Lucy, I love you. I do not know what is it that makes me love you. But I know that it is something sublime and spiritual. I love you not because you are beautiful. I do not become languish in your angelic beauty. But Lucy, in your absence, I feel I can't appreciate exquisite music; I can't taste attractive dishes; I can't appreciate beautiful poems. Dear Lucy, without you the dawn is not beautiful for me. Nothing is perfect in your absence.

Dear Lucy, if I were a poet I would have offered my fancy at your feet. If I were a philosopher I would have forsaken my solitude for your precious presence. If I were an architect I would have carved your figure on the wall of my heart.

FERMI played
e in the creation of
. It was Fermi who
nuclear chain re-
hering in "the

Your abstract figure lingers in my reveries as a white cloud does on a mountain side.

I do not know where the love originates. I do not know where does it end. I do not know how to define love. I know only that I love you.

Why I prolong my senseless words in extreme ecstasy? When I write, I forget the circumstances and my heart becomes garrulous. I conclude my words in the hope that my desire will not be discarded.

Lovingly yours in the Almighty,
(Sd.) P. T. Alex."

Alex folded the letter and carelessly put it in the pocket. Read the letter of Lucy once again and kept it also in the pocket. He looked into the void through the window. All the world around him seemed to be rotating. Beauty, utility and all faded away from life. He could not see any thing for the sake of which he could tolerate life.

Alex got away from the house in search of some solace for his broken heart. Nothing attracted him along the way. Neither lilies of the fields nor cranes of the pools asked him why his face was pale and heart was throbbing. Innocent creatures! They do not know what is human agony.

The setting sun was about to disappear from the western horizon. Alex passed the fields aimlessly. The gentle breeze which came from the west did not stop to sympathise with this defeated lover.

Alex ascended the ridges of the barren black rocks and sat down on the top of one of the rocks. He was in some unknown world where the time and place were not measured. He knew not what was time. He was unaware of where he was. Extreme disappointment and sorrow conquered his cognition.

Darkness gathered around him. But he knew nothing. He could not distinguish between light and darkness.

Suddenly his attention was attracted by an exquisite music from behind. When he looked he could perceive an ethereal figure surrounded by white clouds. The music also came from there. He did not know who could be this beautiful one. Her beautiful curly hair was wavering like the summer clouds caught by the whirlwind. Her white silk gown seemed to be woven out of moon-light rays. What a beauty ! What a music !

Gradually the vision came nearer. When it approached, for his boundless delight, Alex studies that it was his beloved Lucy. She stood before him in the atmosphere surrounded by the luminous white clouds. She smiled at him — a smile beyond description. The skirt of her gown moved according to the rhythm of the heavenly music which came from behind the clouds.

Alex was wonder-struck. He did not know whether it was dream or reality. It was beyond his capacity to imagine a state more blissful than this. He, in a low rapturous sound uttered " Lucy I love you " and stretched his hands.

Suddenly the music ended. The clouds faded away. The beautiful face of the lady became pale and the hair turned grey. Her gown turned into a coarse sack.

Two shapeless, small, vulgar creatures emerged from the corners of her eyes and began to eat her eyelids. Two eagles came from the darkness, sat on her shoulders and began snatching the flesh off her cheeks. The small shapeless, vulgar creatures appeared on all over her body. Number-less eagles appeared around her. All of them eagerly stripped away the flesh of her limbs. A group of foxes appeared from nowhere howling in the joy of seeing the victim. They scratched and bit her legs and licked the blood which came from the head and the limbs.

At last when the banquet terminated — when there remained nothing but a terrible skeleton ..e wretched creatures disappeared.

The ghostly skeleton smiled at Alex. He trembled for fear. He was so struck by fear that a ..ght movement was impossible for him. He stood before the ghost as a grave sinner before The Almighty on the Doomsday.

The ghost laughed and laughed bitterly like an uninterrupted thunder. At last when the ghost became tired of laughing, it stretched its bony hands in a violent and awkward fashion and roared : "Alex I love you." Alex, in extreme fear fell down senseless.

* * *

When he woke up it was day. He wiped his eyes and looked into the surroundings. He saw the farmers going along the narrow foot-path which divided the vast endless fields.

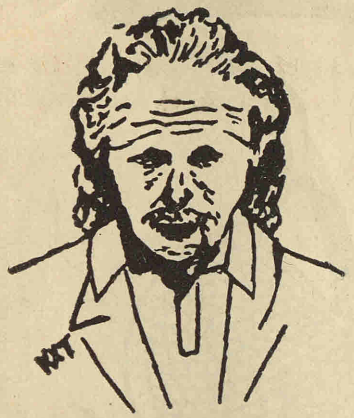
Alex descended the rocks recollecting the visions of the last night. He suddenly paused in the way in a thinking mood. After few moments, resumed walking with a smile on the pale lips.

He walked quickly as though he had missed to do something which ought to be done some weeks before. When reached home he took a piece of paper and wrote these words :

" Lucy, I love you. But I am afraid of your skeleton. I will marry you (even if you do not consent) when I will be able to love your skeleton."

TEN SCIENCE GREATS OF OUR TIMES

A-EQUATION

ALBERT EINSTEIN probably the greatest mind of our times, was best known for his principle of relativity. His equation for the conversion of mass into energy ($E=mc^2$) found spectacular verification in the first controlled nuclear reactor and in the towering cloud of the first atomic bomb.

TELEVISION

VLADIMIR ZWORYKIN made possible modern television with his iconoscope, an electron tube which changes light rays into electric signals which can then be changed to radio waves.

ROCKETS

WERNHER von BRAUN almost changed the course of World War II when, as technical director of the German Rocket Research Center at Peenemunde, he developed the V–2.

PENICILLIN

SIR ALEXANDER FLEMING lived to see his discovery, penicillin, save countless lives which otherwise would have been claimed by the murderous staphylococci.

JET PLANES

SIR FRANK WHITTLE designed the first successful turbo-jet engine, although he has stressed the fallacy of the belief that he invented jet-propulsion.

ATOMIC PILE

ENRICO FERMI played a decisive role in the creation of the atomic bomb. It was Fermi who produced the first nuclear chain reaction in 1942, ushering in "the atomic age."

GENETICS

HERMAN JOSEPH MULLER is best known for his work in genetics. In 1926 he discovered that "hard" radiation could cause mutations in animals. Muller has recently called attention to the dangerous genetic effect on human beings of radioactive fall out from H-bomb test.

POLIO VACCINE

JONAS EDWARD SALK won the respect and admiration of the world for his development of a vaccine for poliomvelitis. The Salk vaccine was pronounced "safe, effective and potent."

ROBOT BRAINS

NORBERT WIENER is the father of cybernetics, a mathematical concept of control, communication and organization which made possible many of the major advances in automation, electronic computers, and radar.

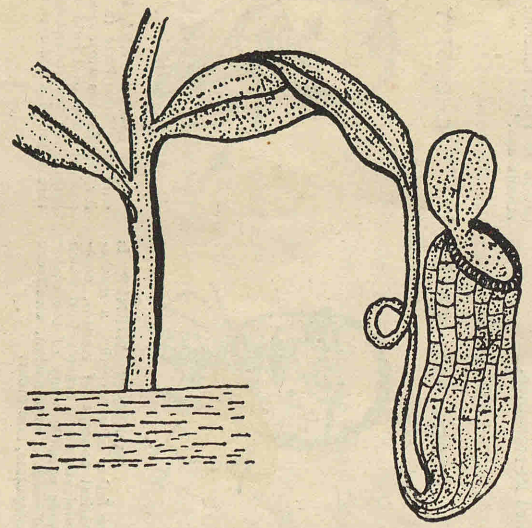
CHEMISTRY

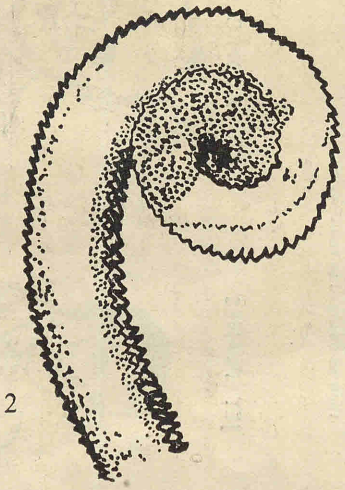
LINUS CARL PAULING won the Nobel Prize in Chemistry for 1954 for his work concerning the nuclear forces that hold matter together. He has worked on the structure of proteins and chemical bonds.

By K. X. Thompson, I B. Sc.

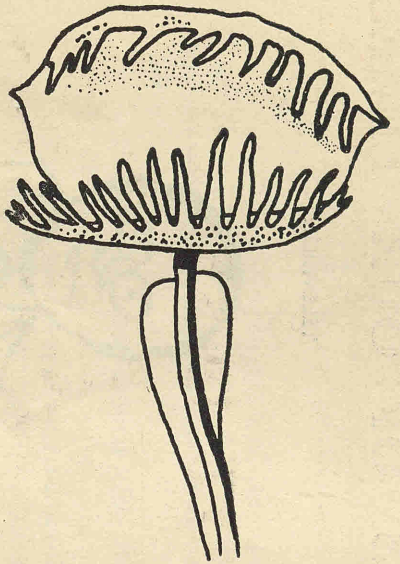
PLANTS THAT EAT INSECTS

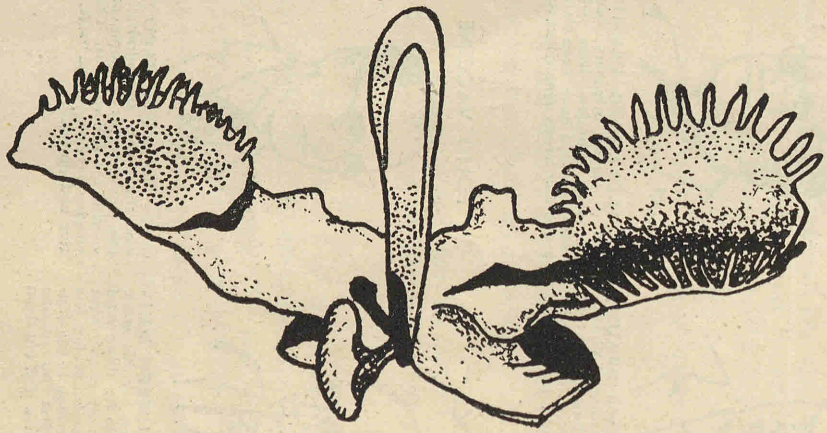
1

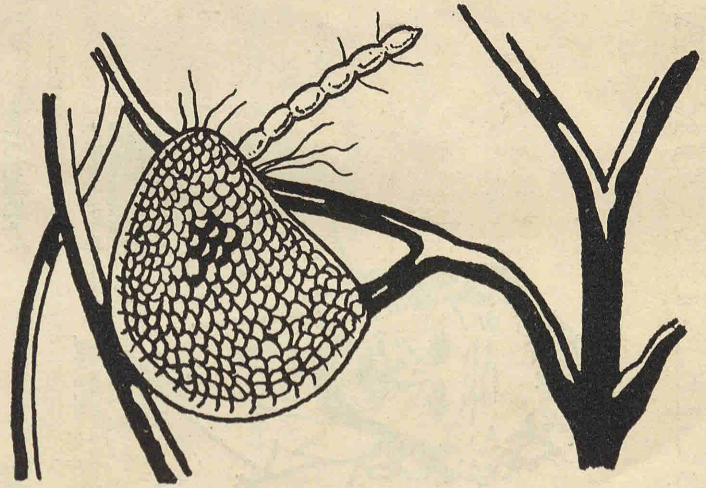
2

3

4

5

1. The brightly coloured and elegant jug-like pitcher of a Pitcher-plant. Into this the insects crawl where death awaits them.
2. The bristle-like hairs present on the coiled leaves of Sundew act like fly paper. The insects stick to these bristles where they are digested.

3 & 4 The leaves of Venus Fly trap are provided with hairs on the margins. When insects alight on the midrib the leaf rolls up and the victim is caught.

5. The bladder of the Bladderwost in the act of catching the larva of a fly.

By V. T. Paulinose I B. Sc.

PLANTS THAT EAT INSECTS

Paulinose V. P., I B. Sc.

Amazing plant Venus fly trap. Nothing looks more innocent than a Venus fly trap before an observer wherever he finds it. But it never fails to amaze its visitors. Darwin called it "the most wonderful plant in the world." The same plant influenced the botanist Batram "Astonishing production ! " he wrote to a friend.

Requires special food. Generally the plants require certain conditions which are essential for their growth. The Venus fly trap can be found throughout North Carolina and nowhere else, mainly because it requires a specific mixture of acid and moisture in the soil—a compost not found in many other parts of the world.

Trap mechanism. The plant is small and has an inconspicuous white blossom. It is nothing but the leaves which draw the scientists, especially the botanists, close to him. The leaves are hinged at the mid rib with spine-studded margins that interlock when the leaf closes. Each leaf is covered with a sweet substance through which sprout weak but sensitive bristles. The poor insects take their seats on the leaves and in their fatal attempt the leaf snaps shut, the spines interlock and the insects are thus well caught in the trap. They are digested alive by the acids and enzymes within the plant body.

Even though the trap doesn't close completely, due to the size of the insect, the insect is victimized by hanging on the spines. The plant knows his prey exhausts when he opens out his leaves, resets the trap and at the same time the empty shells are thrown off. The insect is digested within a minimum of four days.

Jug-like apparatus of the pitcher plant. The pitcher plants are more passive carnivores. Several species of them are distributed in various parts of the world. In these strange plants the leaves become modified into a jug-like apparatus — the pitcher. There is a sort of slender stalk which often coils like a tendril holding the pitcher vertical and the basal portion is flattened like a leaf. The important feature that must be noted is the lid which covers the mouth of the pitcher when it is young. The function of the pitcher is to capture and digest insects. The pitcher itself is the modification of the leaf blade and the lid arises as an outgrowth of the leaf apex. The tender stalk which coils like a tendril is the petiole. However, these plants are not harmful to the insects.

Death pool of the Rain hat trumpet. The rain hat trumpet is a tall plant. It is delicate and beautifully coloured. This plant has got a protective hood over the cavity at the top. The ventral side of the hood and the rim of the pitcher are coated with a sweet tasting and sticky nectar. The inner surface of the leaves which are curved upward and inflated in a pitcher-like fashion is smooth, slippery and provided with bristles which are bent bottomward. Inside the plant's bottom is a small pool. The insects are attracted by the beauty and nectar. They come with full joy but what happens to them at the end? They loose their grip and slip into the death pool below. Their attempts to escape are in vain because the downward-pointing bristles prevent them from being escaped. So they fall into the plant's stomach and are devoured.

The sticky fluid of the Butterworts. The butterworts are more attractive than the other plants and they bear beautiful blossoms of different colours. The leaves are coated with a sticky substance which acts bitter as gall to the insects when the foolish insects have imbibed it. Whenever an insect's feet touch the leaf it suddenly gets attached. If it tries to escape the leaf margins will roll upward and inward and thus the insect will be locked. They remain there and the plant eats him up at its leisure time.

The tentacles of the sundew. The sundew plant is tiny and the most inconspicuous of the carnivorous plants. The petals are brightly coloured and it is capable of attracting a number of insects. Numerous droplets of a sticky substance are present on the surface of the leaves, surrounding a wee tentacle. Sometimes there are as many as two hundred of these droplets on a single leaf. When an insect touches the leaf it becomes hopelessly entangled. All of a sudden the tentacles bend inward and the insect is rolled up in the leaf. The softer parts of the insect are digested and the undigested parts are ejected. The leaf comes in its former position and prepares for another catch.

The bladders of the Bladderwort. The bladderwort is an unrural carnivore. It is a thready aquatic plant usually found in ponds and sluggists streams. The chief characteristic of this plant is that the roots unlike in other cases are provided with certain special organs like the bottle shaped bladders with microscopic doors. The water containing minute organisms is drawn in and the organisms are separated from it. Besides the trapping of food the plant's tiny bladders serve as flat bottomed ships (pontoons) on which it rides when the time of pollination comes.

EIGHT BEATITUDES OF A LEADER

I *Blessed is the leader who has not sought the high places, but who has been drafted into service because of his ability and willingness to serve.*

II *Blessed is the leader who knows where he is going, why he is going, and how to get there.*

III *Blessed is the leader who knows how to lead without being dictatorial, proud or haughty.*

IV *Blessed is the leader who knows no discouragement and seeks for the best of those he serves even in the teeth of opposition.*

V *Blessed is the leader who leads for the good of the most concerned, and not for the personal gratification of his own ideas.*

VI *Blessed is the leader who knows no jealousy and develops leaders while leading.*

VII *Blessed is the leader who has his head in the clouds but his feet on the ground.*

VIII *Blessed is the leader who considers leadership an opportunity for service not for self aggrandizement.*

INDIAN SPORT TODAY

K. C. Mohanraj, P. U. C.

Sport is an integral part of a nation's culture and it needs finance just as the arts do. Every nation has money for sport since it fully realises the value of sport, rather the value of physical culture in this modern era. That is why we find nowadays every nation taking a keen interest in international meets. They display their enthusiasm by being particularly keen in seeing their teams take part on all such occasions. Sport receives adequate encouragement from almost every nation all the world over.

Encouragement. Sport in our country is now being encouraged on national scale. Sometimes before we were lacking in finance, coaching, equipment and encouragement. But now we have realised the value of sports and now we receive adequate encouragement from our government. Despite of all our deficiencies we have many distinctions to our credit.

Hockey. Take the case of hockey. It was in 1928 during the Olympic Games that we won the world title for hockey at a time when we were physically and financially starved. It is a matter of utter pride for us when we have still retained this title after a tough fight for the sixth successive time during the last Melbourne Olympiad. Our standard in hockey has not improved much since then and our chances of retaining this title for another time are remote, unless we are bent on raising the standard of the game and turning out more and more "wizards of hockey."

Football, Cricket and other games. In the case of football our progress was remarkable. Our standard in football was rather good. That we reached the semi-finals in the last Olympics is enough proof for this statement. In the last Quadrangular Football Tournament India has been holder of the title four successive times.

Many veterans are of the opinion that Indian Cricket can improve a lot provided we devote ourselves towards better play. No doubt India has produced giants in the field of cricket like Ranjit Sinjhi, Duleep Sinjhi and C. K. Nayudu who created records that still remain to be broken. Gradually the game seems to have deteriorated due to lack of encouragement, but even then today we can boast of our first rate players. We have still a place in the sphere of first-class cricket.

Our Basketball and Volleyball have not much standard when compared to other nations.

Our young tennis stars have won reputation in world matches for their fine play, which is enough proof of our superiority in the game.

As regards wrestling, swimming and weight-lifting we are nowhere when compared with other nations.

Better training needed. In the field of athletics, we are far behind in the international sphere. Our athletes gave a very poor performance in some of the recent international meets. They were subject to intensive coaching by world famous coaches like Jesse Owens and Bob Mathias. One common complaint about our athletes was that they lacked stamina.

Thus when we deal with the pros and cons of Indian Sport we certainly can predict a bright future for it provided our sportsmen set their heart on better training and remarkable progress.

Financial need. Our financial stringency has made it difficult for us to participate in international meets. Three Olympiads have taken place since 1948, for which we have very few distinctions when compared with other nations. During the same period when two international games were held in our country our Government's contribution was very small. That was our plight sometime before.

Things have changed. Things have changed as time has passed. Now we have turned over a new leaf in our outlook on sports. We are giving the maximum encouragement to sports in various ways. The government has drawn up various schemes in popularising sport in our country. Very many colleges in our country impart physical education to our youth. There are so many coaching programmes drawn up in order that our youth interested in sports may derive the maximum benefit from the facilities that we offer. Our youngsters are interested in various sports but they do not go along the right channel. There is no one to guide them and so sport is eternally in its infancy.

How to get over the difficulty. To get over this difficulty we have so many coaching programmes, the most important of which is the Rajkumari Amrit Kaur coaching scheme. It provides coaching for all sorts of games by famous coaches at various centres. Many renowned coaches have visited India under this scheme and many of our youth have been able to reap the fruit out of such divine assistance. One of our main shortcomings is the lack of stadiums, grounds and sporting equipment. True, our Achilles Heel is our financial stringency which hampers the progress of our sports. When we have not the necessary facilities for our sports activities, we cannot aspire to turn out into great sportsmen unless we ourselves cooperate and make ourselves a success. The second Five-Year plan allots a reasonable amount towards sports, for acquiring grounds, building stadiums and providing coaching facilities for our budding sportsmen.

We have promising youngsters amidst us but unless they take necessary initiative they cannot achieve this cherished ideal. Our youngsters, our sportsmen nowadays, do not fall short of coaching and they may come off with flying colours, in order that they may raise the prestige of India, and in order that they may bring India to the forefront in the world map of sports.

In Schools and Colleges. Our schools and colleges on their part are trying their level best in giving the maximum encouragement to all sorts of sports and games. They are trying their best in imparting to these young students the rudimentary ideas on the values of sports. We may say that this is why schools and colleges have made physical education compulsory during their respective school or college careers.

Sport is a part of the heritage of every individual of a country and it is left to each and everyone of us to do our best in encouraging sports in our country which will be a milestone in our progress in the field of sports.

Kind words do not cost much. They never blister the tongue or lips. We never heard of any mental trouble arising from this quarter. Though they do not cost much yet they accomplish much. They make other people good-natured. They also produce their own image on men's souls, and a beautiful image it is.

— Blaise Pascal

INKS

Mackey B. Mistry, P. U. C.

Ink is perhaps one of the most common substances which we use in our daily life. But a good majority of us know very little about the methods of preparation of the various kinds of inks. Inks are coloured materials suspended in water with some preservatives. These colouring matters are similar to those used for colouring cloth. Inks are subdivided into writing inks, marking inks, printing inks, etc. according to their uses.

Writing inks. Modern writing inks are inks with which we are most familiar. They are generally made by using aniline dyestuffs. There is a wide selection of dyes which may be used for making various coloured writing inks. ·5 to 5% of the dyestuff is used according to the nature and intensity of ink desired. A 1% solution of dextrin or any other gum will give the necessary consistency. A small quantity of an antiseptic is also usually added. Red ink is prepared by taking 1% solution of Eosin with 1% dextrin and a little Phenol. Blue ink is prepared by taking blue ink powder mixed with 1% dextrin and a little Phenol.

Copying inks. Copying inks are generally made by the use of aniline dyes. Sugar and glucose are present in these inks along with gum or dextrin to give the necessary consistency. Violet coloured copying ink is generally made by mixing 20 parts of methyl violet, 10 parts each of sugar and glucose, 2 parts of oxolic acid and 2% gum solution.

Marking inks. Marking inks are commonly made by 2 methods.

(1) The extract of the fruit of 'seme corpus Ano cordum', an Indian tree, is mixed with quicklime. It is used for marking cotton and linen.

(2) By mixing 25 parts of silver nitrate, 15 parts of gum arabic, 60 parts of ammonia solution and 2 parts of indigo to give a tint. A block form of silver is deposited on the cloth which is fast to washing. The ink is used with a quill pen and the writing fixed by passing a hot iron over the writing.

Indian inks. Indian inks are suspensions of lamp black in glue. This branch of making inks was practised in India and China and has attained a high degree of perfection. The lampblack is specially prepared by burning any vegetable oil, like castor oil, in an insufficient supply of air. The carbon deposit is collected, washed and cleaned by an alkali. The lampblack is mixed with oxide glue, or any other good glue, beaten well into cakes and dried. The ink is prepared whenever necessary by rubbing the cake with water. Purified lampblack is incorporated into a solution of gelatin already boiled under pressure for several hours, and then concentrated over an open fire. This ink can be kept in the liquid form.

Printing inks. Printing inks are extensively used for printing our innumerable daily newspapers, magazines, novels, etc. Printing inks are made by mixing cleaned lampblack with linseed oil treated in a special manner so that it dries quickly on exposure to air. The oil is boiled for a

long time in a closed vessel and thickened into varnish. Various other methods of thickening the oil are also used. The oil may be poured into steam jacketed kettles and hot air passed through till the required viscosity is attained. Kettles in which the oil is poured are sometimes provided with a coil in which super heated steam is passed. Sometimes the oil is kept stirred at 100°C and oxygen is passed through and is slowly absorbed. The blacks used vary with the use to which the ink has to be put to. Thus for printing newspapers blacks of as high a purity as for art-printing are not necessary. Although lamp black obtained by burning oil is the best, other forms of carbon are also used. The lamp black is mixed with the varnish by mechanical mixers after being ground well by passing between rollers. The ink is put in the market in the form of a thick paste and is used as such. For coloured inks mineral pigments like Prussian Blue, Vermilion, Chrome Yellow etc. were being used which have now been mostly replaced by aniline colours. Only dyestuffs very fast to light are chosen. The printer has to use his discretion in the selection of his colours. Suitable colours may be mixed for the tones required, for letter press or illustration as the case may be.

Lover's ink. Sympathetic inks is a term applied to writing fluids which yield characters that remain invisible until heated or treated with some suitable reagent. These are popularly known as 'Lover's ink.'

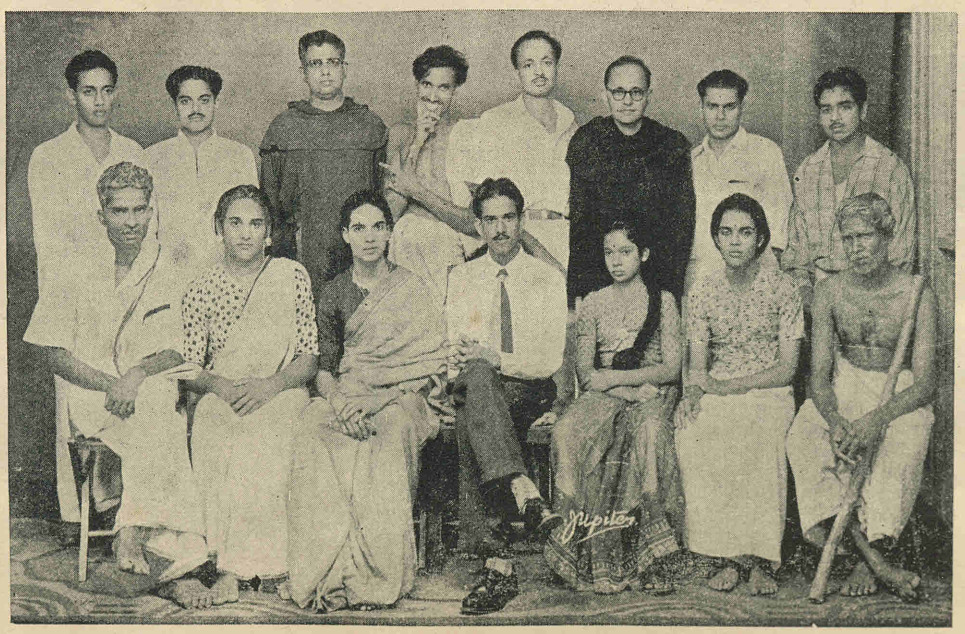
e.g. Anything written in Lead Acetate solution is invisible. But when treated with Hydrogen sulphide, black writings appear. These inks are commonly used by romantic young men in conveying love letters to their sweethearts. These inks are also used for conveying secrets.

Though the preparation of inks may appear to be very simple the actual process has a lot of technique behind it demanding the greatest technical skill and accuracy.

A PLEASANT TASK

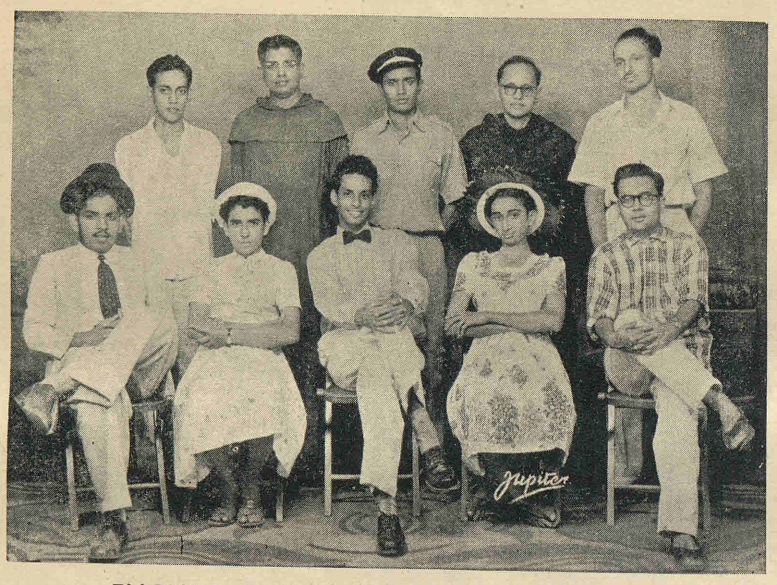
A word of encouragement to the sick ; a kindly word to a beggar ; a pat to a friendless dog ; a smile to some lonely one, will recommend you to the coming day and will add much credit to you tomorrow. It is a pleasant task for any one to be going about in search of those who need these little services, and showering them upon the unfortunate. Not as a professional charity pedlar to whom giving is duty ; not as publicity seeker who expects to get his picture in the papers every time he does a decent deed, but as a friend of all living things. It is a pleasant task and it prepares you for tomorrow better than anything else I know of.

FINE ARTS CLUB

MALAYALAM DRAMA "നിരാഹാരസമരം"

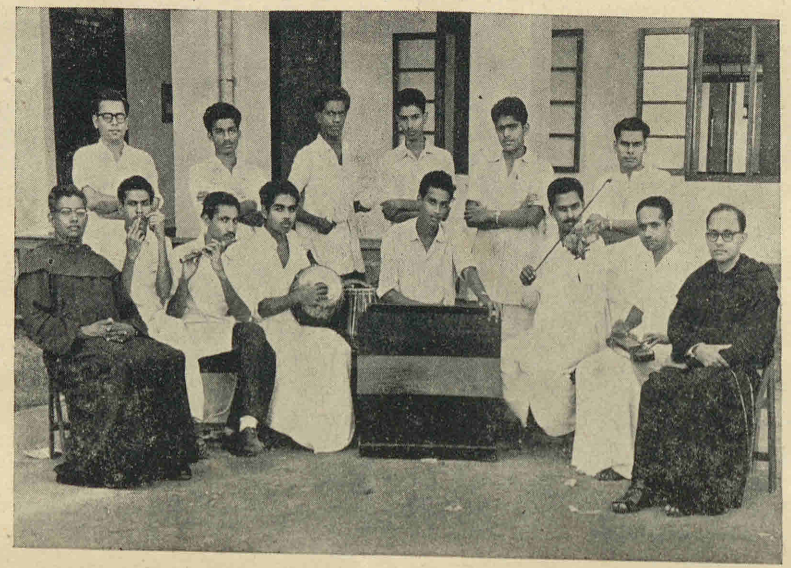
ON THE STAGE

ENGLISH FARCE "CRIMSON COCONUT"

HINDI FARCE "RED TIE"

MUSIC CLUB

Unemployment in India

Rev. P. C. Chacko, P. U. C.

India, our beloved mother-land, since the attainment of her long desired freedom on the 15th of August 1947, was confronted with a variety of problems. Free India had to face the problem of political integration and administration, of food and health, of education and unemployment etc. etc. In addition to these momentous internal problems she had to meet with grave international responsibilities also. Her solemn slogan 'peace and friendship towards all" and her neutral stand in international affairs have won for her the warm affection and esteem of peace-loving people all over the world. And now we can say with pomp and pride to the world at large that within the short period of the last ten years, India has to a great extent, to the great admiration and approbation of other civilized foreign nations, succeeded in solving many of her problems. But we should say that the unemployment problem still remains a problem almost unsolved and untouched. The number of the unemployed, namely, of those who can work, but who do not get work is really embarrassing.

Limitation of population and natural methods. The question of unemployment, a problem peculiar to our country, is indeed difficult to be solved. Among other reasons enervating the speedy redress of this calamitous situation, the first and foremost is the huge population of India. As Mr. Gadgil puts it, "Over-population is the prime cause of unemployment." India, especially the Kerala State is highly populated and the population still goes on increasing. But the financial status of India and of Kerala in particular is very poor. To curb and curtail the teeming population, family planning with vitiated means as birth-control is now set afloat. It is quite disheartening and deplorable that even some of the first rate leaders of India appreciate and applaud, approve and advocate such vile and vicious means to attain the desired end. Had they remembered what Mahatma Gandhiji had to say on this subject. Hearken to the words of the Father of the Nation. He says: "I want limitation of population, but the method we should adopt is the method of abstinence, austerity and self-control." In other words Gandhiji approves only of the natural methods and he has reached this conclusion after a deep study of the question as given in his writings in the Harijan.

Necessity of Basic Education. Lack of food-stuffs too fans the flame. India at present can hardly boast to be a self-supporting nation. The First Five Year Plan initiated by our beloved Prime Minister, Mr. Pundit Nehru, the 'idol of India' has of course solved to some extent the food problem.

The current corrupted educational system is also one of the main reasons for the present day unemployment problem of India. The present educational system being more job-centred does not provide sufficient equipment for the large number of students and graduates who come out of the schools and colleges every year. The best means to remedy this evil is to have recourse to the basic educational system of Mahatma Gandhiji which is more life-centred. Establishment of cottage industries in different parts of India, in the nooks and corners of the country, will also do much to the solving of this problem.

Legitimate methods. Thus by having recourse to legitimate means, if at all needed, by increasing food-stuffs by improved methods of cultivation, by a total change in the present educational system and by the establishment of cottage industries India can even in the teeth of all odds solve her threatening problem of unemployment in the near future. Let us hope and pray that our beloved India under the lead of her able and august Prime Minister Mr. Pundit Nehruji will come off with flying colours at the end of her much cherished Second Five-Year Plan.

READY RECKONER

Know the day when date is known

Here is an easy way to find the day of the week to which a given date belongs. A number is given to each of the twelve months of a year and these numbers can be remembered easily by learning this sentence. "WORSHIP GOD AND ATTAIN A SOUL DEVOID OF ANGER PASSION AND GUILT". The first word in the above sentence "WORSHIP" stands for January, the second "GOD" for February and so on. Now there are ~~six~~ seven letters in the word "worship" and therefore ~~six~~ seven is the number given to January and three is the number given to February. Likewise each month gets the number of the letters in the word assigned to it.

To find the day, first divide the year by four. Take the quotient (neglect the remainder). Add to it the year and the number assigned to the month and the date. Then divide this sum by seven, and take the remainder. If the remainder is zero the day is Friday; if it is 1 the day is Saturday, if it is 2 the day is Sunday and so on.

For example suppose we want to find the day on which 15th April 1958 falls.

The year is 1958.
Dividing it by 4 we get the quotient 489.
The number assigned to April is (ATTAIN) 6.
The date is 15,
Adding all these we get 2468.
The remainder when it is divided by 7 is 4.
Hence 15 – 4 – 1958 is a Tuesday.

K. Madhavankutty, IV B. A

THE FOSSILS NARRATE THE STORY OF THE PRESENT

Ninan Thomas, I B. Sc.

The striking diversity and purity of life teeming in the wild forests, the civilized cities and the salty seas has been an eternal curiosity to man. He has always tried to comprehend life, its origin and complexities. Deep thought and reticulors of speculation did little to unmask the riddle of the origin of life. But excavating into the dark antiquities of age he has been able to discover many a fossil treasured in earth's womb to tell him the difficult story of the past and the evolution into the present.

How are fossils formed. Fossils are the remains of animals and plants found embedded in earth's strata and they are preserved by various processes. The icy plains of the arctic tundra regions of Siberia may freeze and fossilize an animal. Likewise the resin exuding from trees may engulf a dead organism and when the more volatile portions evaporate amber residue preserves it for centuries. Both these fossils are known as intact fossils due to their capability to preserve even the entire animal as such. The most reputed type of fossils are those formed by petrifaction. Where the hard parts of animal surviving decay may be preserved molecule by molecule by some mineral substance producing a complete replica of the original. Footprints and trails left by animals on mud during their life-time are also preserved as fossils. The last alone of all fossils provide a clue to the individuality of the animals, the rest are all specific.

Gigantic Dinosaurs. Recent developments of Palaeontology have unearthed the remnants of certain extinct type of life and these are quite often indicative of the milestones in the history of organic evolution. Perhaps the most familiar specimens are the gigantic Dinosaur fossils and that of our closest ancestors. The bones of Dinosaurs unearthed from almost all regions suggest that they had a world-wide existence.

Golden age of reptiles. The millions of years traversed during the evolution of life have been roughly divided into an ancient Palaezoic era, a Mesozoic era and a Cenozoic era and we are living through the last one. In the Mesozoic era when the earth bore the heaviest representatives of animal life like the Dinosaurs the reptiles were the most dominant, rather they were the conquerors of the world existing then. Hence the Mesozoic era is reputed as the golden age of reptiles. Overcrowding of reptilian life led to the struggle for existence and in their anxiety to survive reptiles had to deviate to different types of life—habits and habitats. Some (saureschia) started preying upon the few that grazed (Orintheschia); some started swimming (ichtyosaurus). Some thought worthwhile to glide down from tree tops (Pteroductyls) and some had a fancy to feel majestic, looking around the world erected, on two legs (Tyrannosaurus): (but ah; their hands were too tiny.) Their grotesque bodily appearance was a most interesting feature. Some of them weighed fifty tons and ranged upto eighty feet in length. During this tussle with life two humble and small contemporaries evolved a better type of organisation which usurped away the glory of the ones that were falling into extinction. All these pictures of past life have been woven out from the study of fossils largely obtained from Connecticut valley and Wyoming. The varied types of their organisations were presumably connected with the adaptive variations among them.

Ape-men—Missing links. The ideas of the 19th century evolutionist Charles Darwin goaded many zoologists to probe into man's earliest records. The discovery of ape-men fossils were a long dream. Scientists had imagined that the ancestor of man had shared both simian and human features: and that they took a long era to climb down from the trees and that on land. Man's imaginative conceptions of his ancestors were proved a reality with the contributions of modern Palaeontology. The so-called missing links were exposed from Peking and South Africa: the South African specimens being more remarkable. These ape-men skulls had jaws, teeth and cranium intermediate between man and apes. Their brain quantity too was determined to be relatively higher than that of apes but less than that of man. The shape of the hind part of the skulls indicated that ape-men had an erect posture and poise of head similar to that of modern man. Anthropologists unanimously proclaimed : These beings, not yet fully human were the links, the long denied and the long sought transitions between anthropoids and man. Was this not a major contribution of Palaeontology?

As a result of Palaeontolagical contributions man could see farther back into a past that is lost in the passage of thousands of years but is nevertheless vividly pictured in our bodies and brains. The fossil discoveries made in Java and South Africa filled up the greatest gaps in the record of evolution and explained how and where did man originate. The missing links are brought from the depths. They introduced new ideas into the theory of evolution and modified it and a start was made on the main outlines of the evolutionary story of man.

Go forth into the busy world and love it, interest yourself in its life, mingle kindly with its joys and sorrows, try what you can do for others rather than what you can make them do for you, and you will know what it is to have friends.

— Emerson.

"Let us now forget that cultivation of the earth is the most important labour of man. Unstable is the future of the country that has lost its taste for agriculture. If there is one lesson of history which is unmistakable, it is that national strength lies very near the soil."

— Daniel Webster.

Solar Power

Leo de Rozario, P. U. C.

India's Second Five Year Plan lays great emphasis on industrialisation for which power is essential. The conventional sources of power are coal, oil, etc. Not only are these costly, but also exhaustible in the long run. Hence the necessity for a source of cheaper and illimitable power. Scientists all over the world are making a concentrated effort in this direction.

Solar radiation. The sun is a huge incandescent ball, maintained at temperatures of more than a few million degrees by atomic reactions. A tiny fraction of its radiation reaches the earth. The different forms of solar radiation, visible or invisible if converted to mechanical or heat energy, gives us an inexhaustible source of cheap power.

To imitate photo synthesis in plants. Visible light plays a very important part in photo synthesis. During this process, CO_2 of the air, combines with water by light in the presence of green chlorophyll to produce sugar and other plant materials. We use these plant materials as food and fuel. This is nature's method of conversion of solar power to useful forms. If we could imitate nature in this aspect, we can solve the problem of power.

Man is now trying to duplicate what plants do, *i. e.* to use sunlight in order to bring about a chemical change with the absorption of energy. This energy can be made available by releasing it in another chemical reaction. For example when water is split up into oxygen and hydrogen, latent energy is stored up in the gases. And when they combine, this heat is given off. It is theoretically possible to carry out this process by Photo-Chemistry. But the right substance to make it work has not yet been discovered and is a challenge to scientists.

Focusing mirrors. Though various methods of utilizing solar energy have been discovered, they are not wholly practical yet. The experiments are centered on various means of concentrating the diffused rays of the sun. Since high temperature is necessary to convert heat to work, the burning glass—a lens that focuses the rays to a point—has to be used.

An experiment was conducted in 1884 in Paris, where sunlight concentrated by mirrors, operated a steam engine. Also in 1913, a 'Sun Engine' pumped water from the Nile. India has produced small solar cookers. In recent experiments, temperatures up to 5,500°F have been reached. But not much appreciable success has been attained in this field.

Practical difficulties. These are due to the fact, that large and perfect parabolic mirrors are expensive. Further their surfaces collect dust, thus reducing their efficiency. They also require to be turned the whole time in order to centre on the moving sun.

Another difficulty is that the sun does not shine always. Therefore a practical and economic means of storing the heat or energy must be found. For instance a solar steam engine can drive an electric generator to charge storage batteries.

Scientists are eagerly making various contributions in this field to produce cheap solar power. The glass mirrors used to gather and focus rays have been replaced by aluminized plastic

sheets moulded in parabolic form. Another method of the collection of energy employs a number of plain glass plates placed over a black lined box containing water. Radiation enters through the glass and heats the interior. This heat cannot escape; hence it accumulates and can be piped for use.

Solar Engine is a device aimed at generating steam in great pressure. It has a long semi-cylindrical parabolic mirror. An iron pipe containing water and enclosed in a glass tube is placed at its focus. The steam produced is conducted away for use.

Photo electricity. Sunlight falling on certain kinds of crystals produces an electric current without consuming any material. This process is called Photo-Electricity. In bright sunlight, electricity is produced at the rate of 100 watts per square yard of exposed surface, amounting to a 10% conversion of the light energy into electrical energy. Now we have solar radios worked on sunlight.

World's first solar power generator. The Soviet Russian helio-engineers have decided to build the world's first Commercial solar power generator in Soviet Armenia. Here solar power will be put to useful purposes. The blue-print reveals a 131 foot tower surrounded by a half mile diameter circle.

The top of the tower holds a revolving steam boiler containing water. The solar energy will heat the water to boiling point. This will raise the steam pressure to about 440 lbs. per square inch. From here, steam will move through pipes. Twenty three automatic trains with large framed mirrors erected on special platforms will run on 23 circles of steel tracks. The travelling mirrors will be kept turning towards the sun by the impact of the sun's rays on photo-elements.

Simultaneously another automatic equipment, synchronized with the trains will turn the boiler to such an angle that the sun's rays reflected by the mirror will fall on the boiler's flat surface. Thickly planted trees along the outer rim of the main circle will protect the mirror from dust. The helio-station's annual output will be 25,00,000 kilo watt-hours of energy.

Two difficulties can be overcome by this. Pumps activated by solar energy will carry water from the swamps of the Armenia plains to the arid parts. The exhaust steam will be relayed from the turbines to make ice.

A new era of solar energy. There is little doubt that the world will have to rely on solar energy for more of our energy requirements in the future. There are numerous problems facing the scientists, because efforts in this research have been small. Years of research and development are necessary. Theoretically all the above mentioned things are possible and without much doubt, they can be made practical. So let us hope that future research will open a new era in the utilisation of solar energy.

Life is place of service, and in that service one has to suffer a great deal that is hard to bear, but more often to experience a great deal of joy.

But that joy can be real only if people look upon their life as a service, and have a definite object in life outside themselves and their personal happiness.

— Tolstoi

MALAYALAM

പുതിയ പുലരി

എൻ. വി. ജോർജ്ജ്, പി. യു. സി.

കമനീയതയുടെ കവിതകൾ നെയ്യും
കനകം വിളയും പാടത്തിൽ
കുഞ്ഞിക്കാറ്റേ കുലുക്കി വിളിക്കേ
കതിരുകളെന്തേ നാണിക്കാൻ?
പാടത്തലകൾ പൊങ്ങുകയാ,ണെൻ
കേരളനാട്ടിൽ രോമാഞ്ചം!
തഞ്ചംനോക്കി ക്കതിരു കൊറിക്കാൻ
കുഞ്ഞാററക്കിളി, വന്നോള്ളൂ.

കരളുകൾതോറും കുളിരു വളർത്തും
കഥ പറയാമോ കൊച്ചരുവീ,
കതിരവനുലത്തണയുന്നേരം
നിൻമുഖമെന്തു തുടുക്കുന്നോ?
കല്ലുകൾതോറും മുട്ടിയുരുമ്മി-
ച്ചൊല്ലുന്നെന്തൊരു കിന്നാരം?
നാട്ടിന്നൈശര്യ ദേവത വന്നീ
നാട്ടിൽ നൃത്തം വെയ്ക്കുമ്പോൾ,
കാറിന്നൊപ്പമൊലിച്ചുവരുന്നാ-
ക്കുരളിൻ ഗീതി മറക്കൊല്ലേ.
കണ്ണീർ തുകിയ നീരദനികരം
വാനത്തിന്നു ചിരിക്കുമ്പോൾ
നിന്നുടെ ചുണ്ടിൽ പൊട്ടിവിടർന്നൊരു
പുഞ്ചിരി കാണാനെത്തീ ഞാൻ.
പുഞ്ചിരി തുകി,പ്പാട്ടുകൾ മൂളി,
കൊഞ്ചിക്കൊഞ്ചിപ്പോയ്ക്കോള്ളൂ.

പുലരിക്കാറ്റിൽ പുളകംകൊള്ളും
പൂക്കൾക്കെന്തൊരു ചാഞ്ചാട്ടം!
പുതിയൊരു പുലരി പുഞ്ചിരി തുകി

പൂവേ, നീയതു കണ്ടില്ലേ?
കണ്ണിൽ തങ്ങിയ കണ്ണീർത്തുള്ളികളം
കതിരോൻ വന്നു തുടയ്ക്കുന്നു.
പുഞ്ചിരിതൂകിത്താളമടിച്ചാ-
പുതിയൊരു നൃത്തം കാണട്ടെ.
വണ്ടുകളം ചുറവും തുംബുരുമീട്ടി;
എന്തേ, പൂവേ, നാണിക്കാൻ?

ഗുണത്തിനത്രേ മാഹാത്മ്യം,
കലത്തിന്നല്ല കേവലം;
പൂവിൽച്ചിലപ്പോൾ കാണ്മീലേ
പുഴുപോലും ജനിപ്പതായ്?

— ഉള്ളൂർ

വിശ്വാസമല്ലോ വിളക്കു മനുഷ്യനു
വിശ്വാസം ജീവസർവ്വസ്വമല്ലോ
ഒക്കെയും പോമതുപോയാൽ കെട്ടമാരും
മുക്കാൻപോയുള്ളൊരു കപ്പൽപോലെ.

— ആശാൻ

ധനാഢ്യരേ, ധർമ്മവഴിക്കു നിങ്ങളം
കാണിക്കവെയ്ക്കും തനിമുത്തിനെക്കാളം
കൂലിപ്പണിക്കാരിവർതൻ വിയർപ്പു-
നീർത്തുള്ളിയാണീശ്വരനേറെയിഷ്ടം.

— വള്ളത്തോൾ

ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ ഇന്ത്യയിൽ

പി. എം. മുഹമ്മദ്കോയ, I ബി. എസ്. സി.

1834–ൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റിന്ത്യാകമ്പനി, മെക്കാളെ പ്രഭുവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, അതിന്റെ അധീനപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷുസമ്പ്രദായവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു പദ്ധതി പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഇതിനുമുമ്പ് ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു് ഇപ്പറഞ്ഞതിനർത്ഥമില്ല. തുടക്കത്തിൽ ഈസ്റ്റിന്ത്യാകമ്പനിക്കു, വെറും കച്ചവടത്തിനുതന്നെ, ഇന്ത്യക്കാരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ ധാരാളം പരിഭാഷകരെ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു മനസ്സിലാക്കിയ പലരും ജോലിക്കുവേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു പക്ഷേ ഇതാവാം ഇന്ത്യയിൽ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ആരംഭം. ക്രമേണ കൽക്കത്തയിലും, ബോംബെയിലും, മദിരാശിയിലും, സർവ്വകലാശാലകളും രൂപമെടുത്തു.

ഗുണങ്ങൾ

ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽനിന്നു് നമുക്കു ലഭിച്ച നേട്ടങ്ങളിൽ പ്രധാനം അവർ ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കിയ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയാണു്. പുരോഗതിക്കാവശ്യമായ ഒരു ഐകരൂപ്യവും രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യന്റെ ജന്മാവകാശമാണെന്ന ബോധവും ഇന്ത്യയ്ക്കു് ഈ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ നിന്നു ലഭിച്ചു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ ഇന്ത്യയ്ക്കു നൽകിയ ഈ മഹത്തായ സംഭാവനകളെ വിഗണിക്കുന്നവരുണ്ടു്. അവരിൽ ഏറിയകൂറും സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരാണത്രേ! ഒരൊറ്റ നൂറ്റാണ്ടിനിടയ്ക്കു് അനേകായിരം ആളുകൾക്കു് ഇംഗ്ലീഷുകൊണ്ടു് പ്രായോഗികമായ ഗുണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പലരും ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ സമുന്നത പദവികളാജ്ജീവിച്ചതും ഇംഗ്ലീഷിലൂടെയാണു്. ഗോഖലെയേയും, ഗാന്ധിജിയേയും, നെഹറുവേയും സൃഷ്ടിച്ച ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിനു് അടിസ്ഥാനപരമായ ന്യൂനതയുണ്ടാവാനിടയില്ല.

സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കു ശേഷം ഇന്ത്യക്കാരിലുളവായ സങ്കുചിതമായ ദേശീയതയുടെ സന്താനമാണു്, വിദേശഭാഷയെന്നപേരിൽ ഇംഗ്ലീഷിനോടുള്ള വിദ്വേഷം. ഇംഗ്ലീഷ് നിലനിർത്തണമെന്നു് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്ന രാജാജി തുടങ്ങിയ നമ്മുടെ തലമുതിർന്ന രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരെ കൂടി വിഡ്ഢികളായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന സങ്കുചിത ബുദ്ധികളും നമ്മുടെയിടയിലുണ്ടു്. കോമൺവെൽത്തുമായുള്ള ബന്ധം തുടരാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു് ഇന്ത്യയ്ക്കു് ഇംഗ്ലീഷിനെ സ്വീകരിച്ചുകൂടാ എന്നു് ഒരിക്കൽ രാജാജി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. തരംതാഴ്ത്തപ്പെട്ട ഒരു നൂറുകോടി വഴുങ്ങുംക്കു നൂതനമായ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുള്ള സൌകര്യങ്ങളും മാനുഷികമായ ഔന്നത്യവും കൊടുക്കുന്നതിൽ ഇംഗ്ലീഷുനിയമവും വിദ്യാഭ്യാസവും തികച്ചും ഉപയുക്തമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു് എന്നതു് നമുക്കെങ്ങിനെ മറക്കാനാവും? രാഷ്ട്രീയമായി നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതിയിലും നമുക്കു് ഇംഗ്ലീഷിനോടുള്ള കടപ്പാടു് വിസ്മരിക്കുന്നതു് കൃതഘ്നതയാവും.

ഇംഗ്ലീഷു് നമ്മുടെ മതബോധത്തെ ശോഷിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു എന്നതാണു് ഇംഗ്ലീഷുവിരോധത്തിനുള്ള കാരണമായി അതിന്റെ ചില വക്താക്കളും പറഞ്ഞു കാണുന്നതു്. ഇതു് തീരെ അസംബന്ധമാണു്. ഇംഗ്ലീഷുപഠനം ഒരിക്കലും ഒരു മതവിശ്വാസിയെ അവിശ്വാസിയാക്കിയിട്ടില്ല; പ്രത്യുത, ഇന്നത്തെ മതവിശ്വാസി തന്റെ പൂർവ്വികനേക്കാളും വിവേകിയായൊരു ദൈവഭക്തനാണു്.

ഇംഗ്ലീഷും പ്രാദേശികഭാഷകളും

നമ്മുടെ പ്രാദേശികഭാഷകളെ ഇംഗ്ലീഷു തകർത്തുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഇംഗ്ലീഷുമായുള്ള സമ്പർക്കം ഇവിടത്തെ പ്രാദേശികഭാഷകളെ തളർത്തുകയല്ല, വളർത്തുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. യാഥാസ്ഥിതികവും അനുക

രണാത്മകവും അസ്വതന്ത്രവുമായ കിടപ്പിൽ നിന്നു മലയാളത്തെ രക്ഷിച്ചതും അതിനു നൂതന ഭാവനകളും ഇതിവൃത്തങ്ങളും നല്കി വഴികാട്ടിയതും ഇംഗ്ലീഷല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല.

പൊതുഭാഷ

ഇന്നത്തെ ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥയും ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചവും നമുക്കു് കരഗതമായിട്ടുള്ളതു് ഇംഗ്ലീഷിന്റെ സാഹായ്യം കൊണ്ടാണു്. നമ്മുടെ ദൈനംദിന സംഭാഷണങ്ങളിൽ കൂടി ഇംഗ്ലീഷു വാക്യങ്ങളും ഒഴിച്ചുനിത്താൻ ആവാത്തവിധം ആ ഭാഷ അത്രമാത്രം ഇവിടെ വേരുന്നിയിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ പുതിയ പരിത:സ്ഥിതിയിൽ, മറേറതു് ഇന്ത്യൻ ഭാഷയേക്കാളും എന്തുകൊണ്ടും ഇന്ത്യയ്ക്കു പൊതുഭാഷയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ പറ്റിയതു് ഇംഗ്ലീഷാണു്.

സർവ്വകലാശാലകളിലെ അദ്ധ്യയനഭാഷ രാഷ്ട്രഭാഷയോ മറെറ പ്രാദേശിക ഭാഷകളോ ആവണമെന്നു മുറവിളികൂട്ടുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിതു്. ഈ സമ്പ്രദായം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ, വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു് സങ്കുചിതവും ഭാഗികവുമായ ചിന്താഗതി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന സാഹോദര്യബോധം ദുഷ്കരമാവുകയും ചെയ്യും. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തിൽ ഇന്ത്യ വളരേണമെങ്കിൽ ലോകഭാഷയായ ഇംഗ്ലീഷിനെ നിലനിത്തിയേ പറയൂ.

ഹിന്ദി

ഇംഗ്ലീഷുപേക്ഷിക്കേണമെന്നു പറയാൻ നമുക്കെളുപ്പമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയുടെ സ്ഥാനമേറെറടുക്കാൻ ഇപ്പോഴും മറേറതു ഭാഷയാണുള്ളതു്? ഗുരുതരമായ പരിഗണന അർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണിതു്. ഇന്ത്യയിൽ ഏറെറവുമധികം പേർ ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്നവകാശപ്പെടുന്ന ഹിന്ദികൂടി അതു വളർന്നിട്ടില്ല. ഒരു രാഷ്ട്രഭാഷയുടെ ഔന്നത്യത്തിനുതകിയ ഗുണമൊന്നും ഹിന്ദിക്കില്ല. ഹിന്ദി നമ്മുടെ ഔദ്യോഗികഭാഷയാവുമെങ്കിൽ, ഇരുപതു കോടിയിലധികം വരുന്ന ജനവിഭാഗത്തിനു് അതിനി പുതുതായി പഠിച്ചുതുടങ്ങേണ്ടതുണ്ടു്. എന്നല്ല, ഹിന്ദിയുടെ വികാസത്തിനും പ്രചരണത്തിനും വേണ്ടി വളരെക്കൊല്ലത്തെ ഇടതടവില്ലാത്ത യത്നവും വേണ്ടിവരും.

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാവിദ്വേഷം ദോഷകരം

ഇംഗ്ലീഷിനോടുള്ള ഈ ശത്രുത സ്വന്തം അധോഗതിക്കു് വഴിതെളിക്കും എന്നു നാം ഓർത്തെങ്കിൽ! ഭാഷയുടെ പേരിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലും ജനങ്ങളും തമ്മിലും പോരടിക്കുന്ന ഒരു രംഗമാണു് ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയ്ക്കു് നിർഭാഗ്യവശാൽ കാണേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഭാഷാസംസ്ഥാന രൂപവൽക്കരണത്തിനു ശേഷം ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽത്തന്നെ സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുണ്ടായ മത്സരങ്ങളും അനവധിയാണു്! കേരളവിദ്യാർത്ഥിയെ മദിരാശിയിലും മദിരാശി വിദ്യാർത്ഥിയെ കേരളത്തിലും പഠിക്കാനനുവദിക്കാത്ത ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം ഇന്നുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! ഭക്ഷണപ്രശ്നം, തൊഴിലില്ലായ്മപ്രശ്നം എന്നിങ്ങനെ നമ്മെ സദാ അലട്ടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് ഈ ഭാഷാപ്രശ്നം തീരെ അപ്രധാനമാണു്. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്വേഷത്തിന്റെ പേരിൽ ഭാഷയ്ക്കുവേണ്ടി നാം നടത്തുന്ന തമ്മിൽത്തല്ലു്, നമ്മെ നയിക്കുക രാജ്യത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള സാംസ്കാരികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ അധഃപതനത്തിലേക്കായിരിക്കും!

അതുകൊണ്ടു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പുരോഗതിയെയോർത്തു്, മറേറതെങ്കിലും ഭാരതീയഭാഷ വളർന്നുവന്നു സർവ്വജനസമ്മതി നേടുന്നതുവരെ, ഇന്ത്യയുടെ പൊതുഭാഷയെന്ന നിലയിൽ നമുക്കു് ഇംഗ്ലീഷിനെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കുക.

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ

D. D. T.

കൈരളിക്കും കലയ്ക്കുംവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞിട്ട ആ ജീവിതം അവസാനിച്ചു. അങ്ങനെ മഹാകവികളുടെ ഒരു യുഗം കടന്നുപോയി. ഇനി അപ്രകാരം ഒരു യുഗം കൈരളിക്ക് കാണാൻ കഴിയുമോ?

ലോകപ്രസിദ്ധി

കേരളത്തിലെ മറെറാരു മഹാകവിക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല വള്ളത്തോളിനേപ്പോലെ ലോകപ്രസിദ്ധി നേടുവാൻ. വിശ്വവിഖ്യാതരായ ഭാരതീയകവികളെ എണ്ണുമ്പോൾ ടാഗോറിനുശേഷം വള്ളത്തോളിനേയും എണ്ണുമെന്നു തീച്ചു. വാഴ്സോയും മോസ്കോയും പീക്കിങ്ങും ലണ്ടനും ആ കവിസാവ്ഭൗമന്റെ ശബ്ദം ശ്രവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

"കേരളത്തിന്റെ മഹാകവിപദത്തിലേയ്ക്ക് ഈശ്വരൻ പ്രത്യേകം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു വ്യക്തിയാണ് വള്ളത്തോൾ" എന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പത്തുപതിനൊന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ വള്ളത്തോൾ കവിത രചിക്കാൻ തുടങ്ങി. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിലാണത്രേ 'കിരാതശതകം' എന്നൊരു മണിപ്രവാളകൃതി അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചതു്! അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലിക അരപതിൽപരം വർഷങ്ങൾ അവിശ്രമം ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എത്രയോ കാവ്യകുസുമങ്ങൾ അദ്ദേഹം കൈരളിക്കു കാഴ്ചവച്ചു! അവയുടെ പേരുകൾ കുറിക്കണമെങ്കിൽതന്നെ പല പേജുകൾ വേണ്ടിവരും.

രണ്ടു തജ്ജമകൾ

വള്ളത്തോളിന്റെ സാഹിത്യജീവിതത്തിലെ രണ്ടു വലിയ നേട്ടങ്ങളാണ് വാത്മീകിരാമായണതജ്ജമയും ജഗദ്ഗുരുതജ്ജമയും. വാത്മീകിരാമായണതജ്ജമയ്ക്കു മുതിർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു 27 വയസ്സേ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എഴുപത്തഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിലാണ് അദ്ദേഹം ജഗദ്ഗുരുവിന്റെ ഒരുപൊട്ടതെന്നു് നാമോർക്കണം. പരിശ്രമത്തിന്റെ പര്യായമായിരുന്ന ആ ജീവിതം മഹത്തായ കാര്യങ്ങളെ ഉന്നം വയ്ക്കുകയും അവയെ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. വാല്മീകിയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ജഗദ്ഗുരുവിവർത്തനത്തിനു് ഉദ്യമിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധീരതയും ആത്മവിശ്വാസവും എത്രമാത്രം പുകഴ്ത്തിയാലും ഒട്ടും അധികമാകുന്നതല്ല. ഇന്ത്യയിലെ മറെറാരു പ്രാദേശികഭാഷയ്ക്കും ജഗദ്ഗുരുവിന്റെ ഒരു പരിഭാഷ കാണുവാനുള്ള ഭാഗ്യം കൈവന്നിട്ടില്ല. കേരളീയർക്ക് ഇതിൽ തികച്ചും അഭിമാനം കൊള്ളാവുന്നതാണ്.

കഥകളി

ആ കലാരാധകൻ കേരളത്തിന്റെ സ്വത്തായ കഥകളിയെ ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലാകൌതുകം ഉടലെടുത്തതാണ് ചെറുതുരുത്തിയിലെ കേരളകലാമണ്ഡലം. കേരളത്തിന്റെ മഹത്വം മറുനാട്ടുകാരെ മനസ്സിലാക്കിയ മഹാകവേ, അങ്ങയോടു് ഞങ്ങൾക്കുള്ള കടപ്പാടു് അതിരറ്റതാണ്.

ദേശീയപ്രബുദ്ധതയുടെ കവി

നമ്മുടെ ദേശീയപ്രബുദ്ധതയുടെ കവിയാണ് വള്ളത്തോൾ. ഭാരതം അടിമത്തത്തിൽ കിടന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികത്തുമ്പിൽനിന്നു് പുറപ്പെട്ട ഗാനധാരകളാണ് കേരളീയരെ പ്രബുദ്ധരാക്കിയതു്.

മഹാത്മജിയുടെ ആദർശങ്ങളും കേരളത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ വള്ളത്തോൾക്കവിത നിർവ്വഹിച്ച പങ്കു് പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണു്. ''ഖാദിവസനങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടവിനേവരും'' ''എന്റെ ഗുരുനാഥൻ'' എന്നീ കവിതകളുടെ ഇംഗ്ലീഷുപരിഭാഷകളും വായിച്ച മഹാത്മജി വള്ളത്തോളിനെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു് ശ്ലാഘിക്കുകയുണ്ടായി.

സമകാലികജീവിതത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറി നില്ക്കുവാൻ വള്ളത്തോൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. പാവപ്പെട്ടവരോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അലിവും അനാചാരങ്ങളോടുള്ള എതിർപ്പും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടു്. ''ഒരു തോണിയാത്ര'', ''മാപ്പു്'' മുതലായ കവിതകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീനാനുകമ്പയ്ക്കു് ഉത്തമോദാഹരണങ്ങളാണു്.

വിശാലഹൃദയനായ വള്ളത്തോളിനു എല്ലാ മതങ്ങളോടും ആദരവുണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനേയും കൃഷ്ണനേയും ബുദ്ധനേയും നബിയേയും പറ്റി പാടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയ്ക്കു് കഴിഞ്ഞു.

ചിലരുടെ കവിതാപത്തേയും മഹാകവിതാപത്തേയും സംബന്ധിച്ചു് ചില നിരൂപകന്മാർക്കു് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടു്. എന്നാൽ വള്ളത്തോളിന്റെ മഹാകവിതാപം സർവ്വരാലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പല മഹാകവികളേയും കാലചക്രത്തിരിച്ചിലിൽ നാം മറന്നേയ്ക്കാം; പക്ഷേ വള്ളത്തോളിനെ ഒരിക്കലും നമുക്കു് മറക്കാനാവില്ല. കേരളത്തിന്റേയും കൈരളിയുടേയും വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ അത്രമാത്രം അനഘ്രമാണു്! ആ മഹാത്മാവിന്റെ സ്മരണയ്ക്കു് കൂപ്പുകൈ.

ദാനത്തിന്റെ പരിപാകത ജീവികൾക്കറിയാമെങ്കിൽ അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ദാനങ്ങൾ മറവുള്ളവരുമായി പങ്കുവെയ്ക്കാതെ തിന്നുവാൻ അനുഭവിക്കുകയില്ല.

അവസാനത്തെ കഷ്ണമാണെങ്കിലും—ഊണിൽ ഒടുക്കത്തെ ഉരുളയാണെങ്കിലും—അതു് വേണ്ടവരാരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു് പങ്കിട്ടു് കൊടുക്കാതെ അവർ അതു് ആസ്വദിക്കുകയില്ല.

— ബുദ്ധൻ.

സ്വാതന്ത്ര്യവും സമത്വവും സാഹോദര്യവുമാണു് വാസ്തവത്തിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ. അതിനാൽ ഇവ എന്നും പുലർത്താൻ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനു് കഴിയുമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഭരണകൂടം പ്രകൃത്യാതന്നെ ജനകീയമായിത്തീരും.

— സൂൺയാട്—സെൻ.

വിറയ്ക്കുന്ന ചിറകുകൾ

എൻ. വി. മാത്യു, IV ബി. എ.

പ്രകടകാന്തിയിലാറാടി നില്ക്കുമീ-
പ്രകൃതി പൂഴവും മാടി വിളിക്കവേ,
ചെറിയ പക്ഷികൾ കൂട്ടംവിട്ടാദ്യമായ്
ചിറകടിച്ചു പറന്നുംപോം മാതിരി
പിരികയാണു നിന്നാദ്യസന്താനങ്ങൾ
തരികനുഗ്രഹമംബികേ ! നേരമായ്.

സരളമാനസർ വൈദികശ്രേഷ്ഠർതൻ
സുകൃതവല്ലരി പൂവിട്ട പോലവേ,
ചരിതവീഥിയിൽ നീങ്ങുന്ന മത്സ്യന്റെ
കരവിരുതിൻ നിദർശനം പോലെയും
ഹരിതശോഭകൾ നാമ്പിട്ട നില്ക്കുമീ
പരമമോഹന ഭൂവിൻ നടുവിലായ്
പരിലസിച്ചിതാ നില്ക്കുന്ന മാമക
കരൾ തെളിച്ചതാം മാതൃവിദ്യാലയം.

തലയെടുപ്പാൻ പത്തുനൂറാനകൾ
മലകൾ, ദൂരത്തണിനിരന്നീടവേ
പുതിയ മഞ്ഞിൽ കുളിച്ചുണിഞ്ഞെത്തിയാ
പുലരി, സുന്ദരി, വന്ദിപ്പു നിത്യവും;
തഴകിടുന്നതുണ്ടാഴിതൻ വീപ്പുകൾ
അഴകു കണ്ടു നിന്നംഗത്തെയെപ്പൊഴും;
പടഹമാക്കുന്നു വീചികൾ; പച്ചയാം
കുട പിടിക്കുന്നു തെങ്ങിൻ തലപ്പുകൾ;
അറിവു ലോകത്തിനേകുന്നു നീ, നിന്നെ
അമ്മതൊഴുക്കി നിവേദിപ്പു രാവുകൾ.

അതുലവിദ്യയ്ക്കുഴറുവോക്കൊക്കെയും
അഭയമാണു നീയാശ്വാസദായിനീ !
പെരിയ തൃഷ്ണയാൽ പൂഞ്ചോല തേടുന്ന
ഹരിണ ബാലക വൃന്ദങ്ങളെന്നപോൽ

പടിയണഞ്ഞതാം ഞങ്ങളെസ്സാദരം
മടിയിലേററി നീ ലാളിച്ചു; വെങ്കിലും
പിരികയാണിതാ നേരമായ്, ഞങ്ങളിൽ
ചൊരിയു താവകാനുഗ്രഹമംബികേ.

പുളകമേകുന്നോരായിരമോർമ്മകൾ
പഴതു നോക്കയാണെന്മനോവാതിലിൽ.
സഹജരൊത്തിരുന്നുല്ലാസവേളയിൽ
കഥകളോതിയും കേളികളാടിയും
ചിതമൊടാഹ്ലാദചിത്തരായ് ഞങ്ങൾ നിൻ
ചിറകുപററിക്കഴിഞ്ഞൊരാ നാളുകൾ
തിരികെയെത്തുകില്ലെങ്കിലും, ഭാവിയിൽ
വിരിയുമേകാന്ത മന്ദസ്മിതങ്ങളായ്.

അതിരു തീർക്കുന്ന ചിന്തകൾക്കൊക്കെയും
എതിരു നില്ക്കുന്ന മാനുഷസ്നേഹികൾ–
ചതിവൊരല്പവുമോരാത്ത ദേശികർ–
കൃതികൾ, മാമക മാനസശില്പികൾ,
സതതമാദർശ ജീവിതധീരരായ്
ഹൃദയഭിത്തിയിൽ മായാതെ നിന്നിടും.

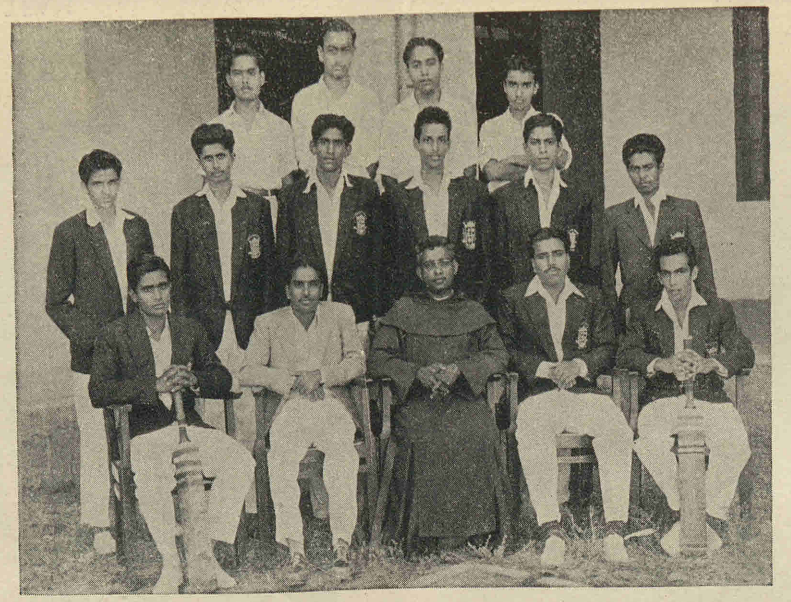
ജനങ്ങൾ ആടുകളെപ്പോലെ പെരുമാറുന്ന ഒരു സ്ഥിതിയല്ല ജനാധിപത്യം. ജനാധിപത്യത്തിൽ അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിനും പ്രവർത്തനത്തിനുമുള്ള വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യം ശ്രേഷ്ഠാന്തിയോടുകൂടി പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

— മഹാത്മാഗാന്ധി.

കലർപ്പില്ലാത്ത സത്യവും ആത്മാർത്ഥതയും നിറഞ്ഞ ജീവിതം നയിക്കുന്ന സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠനായ മനുഷ്യനു മാത്രമേ ലോകത്തിൽ ക്രമസമാധാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയൂ.

— കൺഫ്യൂഷ്യസ്.

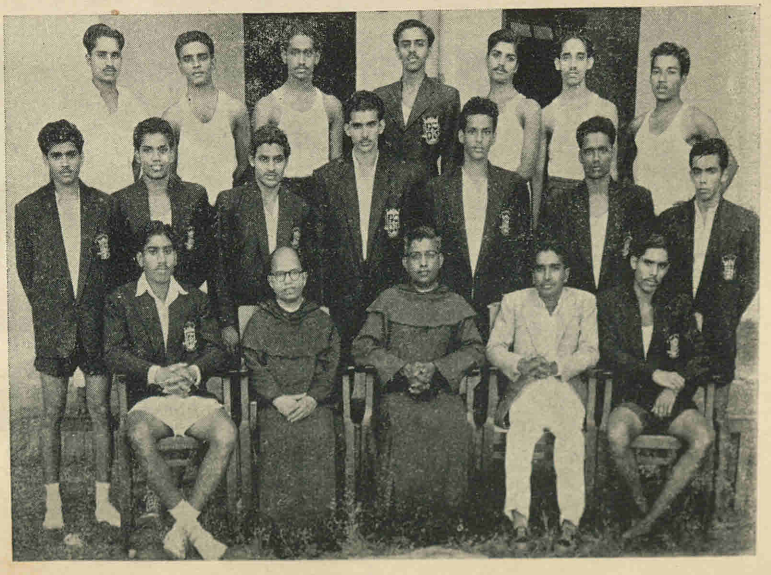
OUR TEAMS

CRICKET TEAM

TENNIS TEAM

ATHLETICS TEAM

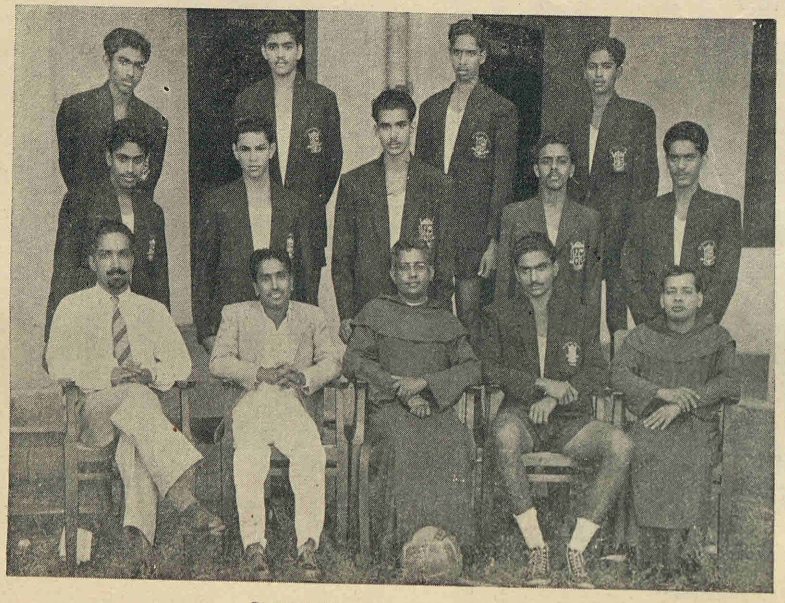
OUR TEAMS

VOLLEY BALL TEAM

FOOTBALL TEAM

BASKET BALL TEAM

HOCKEY TEAM

സ്വാതന്ത്ര്യ സമരചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് ഒരെത്തിനോട്ടം

കെ. പി. ലക്ഷ്മണൻ, I ബി. എ.

ഒരു കാലത്ത് വിശ്വത്തിലെമ്പാടും സംസ്കാരത്തിന്റെ മണിദീപം കൊളുത്തിയ നാട് തലമുറകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിദേശീയാധിപത്യത്തിന്റെ കുരിശുട്ടിൽ വലയാൻ തുടങ്ങി. ഭാരതം ഒരു കറവറ പശുവായി മാറിയതിന്റെ പിന്നിൽ വഞ്ചനയുടേയും, കള്ളൊപ്പിന്റേയും, തട്ടിപ്പിന്റേയും ചരിത്രം നമുക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. പക്ഷേ നമ്മുടെ അനൈക്യത്തെ വൈദേശികർ പൂഷണം ചെയ്തത് അവരുടെ മാത്രം കുറ്റമായി എണ്ണാവുന്നതാണോ?

അറംഗസീബിൽനിന്നു ക്ലൈവിലേക്ക്

മുഗൾ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധഃപതനം പാശ്ചാത്യകോയ്മകളുടെ വിജയത്തിനു പശ്ചാത്തലമൊരുക്കി. അറംഗസീബിന്റെ 'തലതിരിഞ്ഞ നയം' ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയ്ക്ക് ഒരു കീറാമുട്ടിയായിരുന്നു. തമ്മിൽ കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജനതയുടെമേൽ അധികാരം ചെലുത്താൻ പാശ്ചാത്യശക്തികൾക്കു തടസ്സമുണ്ടായില്ല. ഡച്ചുകാരും, പോർത്തുഗീസുകാരും, ഫ്രഞ്ചുകാരും, ആംഗ്ലേയരും സാമ്രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി മത്സരമാരംഭിച്ചു. അത് നയജ്ഞനായ ക്ലൈവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സാമ്രാജ്യസ്ഥാപനത്തിൽ ചെന്നവസാനിച്ചു.

കുരിശുട്ടിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ

പക്ഷേ അങ്ങിങ്ങായി കുരിശുട്ടിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുണ്ടായി. പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ദുർഭരഭാരത്തിനെതിരായി ഒറ്റയും, തറ്റയുമായി ചില വീരദേശാഭിമാനികൾ പടവെട്ടാൻ തുടങ്ങി. അവർ തങ്ങളുടെ ജീവൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു. ആരൊക്കെയായിരുന്നു അവർ? കേരളത്തിൽ പഴശ്ശിരാജാവ് തീ കൊളുത്തി. കുറിച്യപ്പട്ടാളത്തിന്റെ നടനായകത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ട്, വെല്ലിങ്ടൻ പ്രഭുവിനെ സധൈര്യം എതിർത്ത ആ വീരശിരോമണിയെ ആദരിക്കാൻ ജനങ്ങൾ വേണ്ടത്ര മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടില്ലെന്നത് വേദനാജനകമാണ്. പറങ്കികളുടെ മൃഗീയതയ്ക്കെതിരായി തന്റെ വിരിമാറു കാട്ടിക്കൊടുത്ത കോട്ടയ്ക്കൽ കുഞ്ഞാലിമരയ്ക്കാരെ നമുക്ക് മറക്കാൻ സാധ്യമല്ല. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സന്ദേശം പിൽക്കാലത്ത് കേരളത്തിന്റെ തെക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ പരത്തിയ വേലുത്തമ്പിദളവ നമുക്കു പ്രാതഃസ്മരണീയനാണ്.

ദേശീയതയുടെ വളർച്ച

കേവലം ഗ്രമസ്ഥന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കാനുദ്ദേശിച്ച് ആരംഭിച്ച ആംഗ്ലേയ വിദ്യാഭ്യാസം മറുവശത്തുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിച്ചു. പ്രജായത്തഭരണത്തിന്റെ ഈറ്റില്ലമായ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ചരിത്രം ജനതയ്ക്കിടയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛ ഉളവാക്കിയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താക്കൾ ഉയർന്നുവന്നു. റാജാറാം മോഹൻറായിയുടെ ബ്രഹ്മസമാജവും, ദയാനന്ദസരസ്വതിയുടെ ആര്യസമാജവും ഈ പരിവർത്തനശ്രേയുടെ സന്താനങ്ങളാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായളിഞ്ഞുനിന്ന അനാചാരങ്ങളും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും തകർന്നു തരിപ്പണമാകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആംഗ്ലേയർക്കു ശ്വാസംമുട്ടുകയായിരുന്നു. ബങ്കാളം ഈ പരിവർത്തനത്തിനു നേതൃത്വം നല്കി. ഉയർന്നു വരുന്ന ദേശീയതയ്ക്കു ബങ്കാളം രൂപം കൊടുത്തു. അത് കത്തിജ്വലിച്ചു.

ആയിരത്തി എണ്ണൂറ്റി അൻപത്തേഴ്

അസഹനീയതയുടേയും, അക്രമത്തിന്റേയും, അടിമത്തത്തിന്റേയും നേരെ ഇന്ത്യൻ പട്ടാളക്കാർ, പ്രത്യേകിച്ചും ഉത്തരേന്ത്യ, നടത്തിയ വീരസമരചരിത്രമാണ് ആയിരത്തി എണ്ണൂറ്റി അൻപത്തേഴ്. ഒരു ലക്ഷം ചതുരശ്രനാഴിക ഭൂമിയും, നാലു കോടി ജനതയും താൽക്കാലികമായി സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയതിന്റെ സമുജ്വലമായ കഥയാണതിനു പറയാനുള്ളത്.

കേവലം 'സിപ്പായിലഹള'യായി കൂലിഎഴുത്തുകാർ ചിത്രീകരിച്ച ഒന്നാം സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ ആദ്യത്തെ രക്തസാക്ഷിയാണ് ബാരക്പൂരിലെ 19–ാം പട്ടാളറെജിമെന്റിലെ 'കേവലം സിപ്പായി' മാത്രമായ മംഗൽപാണ്ഡെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമരാഹ്വാനം ഇന്ത്യ മറന്നില്ല.

സമരം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടത് മീററ്റിലായിരുന്നു. തുടർന്നു കോൺപൂർ, ലക്നോ, ബനാറീസ്, ഡൽഹി, ഗ്വാളിയോർ, ഝാൻസി എന്നിവിടങ്ങളിലൊക്കെ അതു മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു. ബ്രിട്ടീഷ് സിംഹാസനം നടുങ്ങി. ഹിന്ദുമുസ്ലീം ഐക്യത്തിന്റെ മുന്നിൽ ആംഗ്ലേയർ പൂളിപ്പോയി. ഭിന്നിപ്പിക്കലിനെതിരായി 'ഐകമത്യം' മാത്രമാണ് ജനതയുടെ വിജയം എന്നു അതു പഠിപ്പിച്ചു.

ഝാൻസിയിലെ അത്ഭുതദീപം

ആ സമരത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നതു യുവത്വത്തിന്റെയും, സൌന്ദര്യത്തിന്റെയും നിക്കേതനമായ ഝാൻസീറാണി ലക്ഷ്മീഭായിയാണ്. റാണിയുടെ രണനൈപുണ്യവും, സ്വാതന്ത്ര്യദാഹവും ഫ്രാൻസിലെ ജോൺ ഓഫ് ആർക്കിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുംവണ്ണമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരോട് എതിരിട്ടവരിൽ പ്രമുഖരത്രേ, വെറും പൂജാരിയുടെ പുത്രനായ താന്തിയാതോപ്പിയും, സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട നാനാസാഹേബും, റാവുസാഹേബും. ഇവരെല്ലാം നമ്മുടെ ആദരമർഹിക്കുന്നു. ബക്ത് ഖാനും, അയോദ്ധ്യാമന്നനായ മൌലവി അഹമ്മദുള്ളയും, ബഹദൂർ ഷാ ചക്രവർത്തിയും, ഔദ് ബീഗവും, ആറായിരം ദേശാഭിമാനികളും ചൊരിഞ്ഞ രക്തം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു. സമരം തല്ക്കാലം പരാജയപ്പെട്ടു; പക്ഷേ ദേശീയത മറ്റെന്നത്തേക്കാളുമേറെ ആളിക്കത്തി. സാമ്രാജ്യത്വമാകട്ടെ, ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പിനിയിൽ നിന്നു വിക്ടോറിയാ രാജ്ഞിയുടെ രക്ഷാധികാരത്തിലേയ്ക്കു മാറി.

ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്

ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ ദേശീയതയെ ഉപദ്രവകരമല്ലാത്ത രംഗങ്ങളിലേയ്ക്ക് തിരിക്കുന്നതിനും ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികൾക്ക് വലിയ വൈമുഖ്യം തോന്നിയില്ല. അതിന്റെയൊക്കെ ഫലമായി 19–ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒമ്പതാം ദശകത്തിൽ ഡബ്ല്യൂ. സി. ഹ്യൂമിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ബോംബെ സംസ്കൃതകോളേജിൽ വെച്ചു ഭാരതമഹാജനസഭ രൂപമെടുത്തു. സംഘടന ആദ്യം തണുപ്പനായിരുന്നു. തീവ്രമായ അവകാശവാദമൊന്നും അതു മുഴക്കിയിരുന്നില്ല. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടെ നടന്ന ബംഗാൾ വിഭജനവും, മറ്റും സംഘടനയിൽ തീവ്രാഭിപ്രായങ്ങളുളവാക്കി. കാറ്റു മാറിവീശുകയായിരുന്നു. ജനത കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരക്കാൻ തുടങ്ങി. ബങ്കാളും, മഹാരാഷ്ട്രവും, പഞ്ചാബും സമരകാഹളം മുഴക്കി.

ലോകമാന്യതിലകൻ കോൺഗ്രസ്സിൽ ഒരു പുതുയുഗം സൃഷ്ടിച്ചു. 'കേസരി' ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുളവാക്കി. മഹാരാഷ്ട്രം കിടുകിടുത്തു. സുരേന്ദ്രനാഥബാനർജ്ജി ബങ്കാളിലും, ലാലാലജപതറായി പഞ്ചാബിലും വിപ്ലവാവേശം ആളിക്കത്തിച്ചു. നാടൊട്ടുക്ക് അസംതൃപ്തി വളരുകയായിരുന്നു. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷം ഇന്ത്യയ്ക്കു കിട്ടിയതു 'റൌലറ്റ് നിയമ'മാണ്. മർദ്ദനത്തിന്റെ പതിനെട്ടടവും ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രയോഗിച്ചു. ദാദാഭായ് നവറോജി, ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലെ, ഫിറോസ്ഷാമേത്ത, ആലിസഹോദരന്മാർ; മദനമോഹനമാളവ്യ തുടങ്ങിയവരന്നത്തെ നേതാക്കളിലുംപ്പെടുന്നു.

തിലകനിൽനിന്നു ഗാന്ധിജിയിലേയ്ക്കു്

ലോകമാന്യന്റെ നിര്യാണത്തിനുശേഷം ഗാന്ധിജി കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഭാരമേറ്റെടുത്തു. അദ്ദേഹം തനതായ പ്രവൃത്തിപദ്ധതികളും തുപവൽക്കരിച്ചു രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിൽ നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനവും, അഹിംസാ സിദ്ധാന്തവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഇന്ത്യ ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്നു. സൂഷ്മ്മനുഖമായ പരിപാടികളും അദ്ദേഹം ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നിരത്തി; ലക്ഷ്യത്തോടൊപ്പം മാർഗ്ഗവും ശുദ്ധമായിരിക്കണമെന്നു് അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. ഭയവും, ഔബ്ബല്യവും ജനഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നു് അദ്ദേഹം നിർമ്മൂലനം ചെയ്തു. ആട്ടിൻകൂട്ടിപോലെ ശാന്തനായ ആ മനുഷ്യൻ, ആവശ്യം വരുമ്പോൾ കരിമ്പാറപോലെ അചഞ്ചലനായി നിന്നതു് പലരേയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു ഗാന്ധിജി. '22ലെ നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനവും '30ലെ ഉപ്പുസത്യാഗ്രഹവും, നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനവും ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയചരിത്രത്തിലെ ഒരു വ്യതിയാനമായിരുന്നു. ചക്ക് ഗാന്ധിജിയുടെ ഒരായുധമായിരുന്നു — അതിലേറെ ഒരാവശ്യവും. '42ലെ 'ഇന്ത്യ വിടുക' എന്ന നാദം പുറപ്പെട്ടുവിച്ചതു് ആ മഹാത്മാവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല.

ജാലിയൻവാലാബാഗിൽനിന്നു് അഹമ്മദ്നഗർ കോട്ടയിലേയ്ക്കു്

ജനറൽ ഡയറുടെ പൈശാചികതപ്രമാണു് 1919ൽ അമൃതസരസ്സിൽ നടമാടിയതു്. അറസ്റ്റും, കുട്ടറസ്റ്റും തുടർന്നുവന്നു. നേതാക്കളും അറസ്റ്റുചെയ്യപ്പെട്ടു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തോടെ ഈ നേതാക്കളും തടങ്കലിലുമായി.

ലാഹോർ – കറാച്ചി കോൺഗ്രസ്സുകളിൽനിന്നും

കോൺഗ്രസ്സു് നേതൃത്വം ശക്തമായി വരികയായിരുന്നു. ലാഹോറിൽ ജവഹർലാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന കോൺഗ്രസ്സു് സമ്മേളനം മറുള്ളവയിൽനിന്നൊരു വ്യതിയാനമായിരുന്നു. കറാച്ചി കോൺഗ്രസ്സിലാണു് നെഹറു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ 'പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യപ്രമേയം' അവതരിപ്പിച്ചതു്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മഹാന്മാരായ നേതാക്കളായിരുന്ന മോത്തിലാൽ നെഹറു, വിത്തൽഭായു്, വല്ലഭായു് പട്ടേൽ, സി. രാജഗോപാലചാരി, മൌലാന ആസാദു്, രാജൻബാബു, സുഭാസു് ചന്ദ്രബോസു്, സരോജിനിനായഡു, ചിത്തരഞ്ജൻദാസു്, സെൻഗ്രപ്ത, അരവിന്ദഘോഷു്, അബ്ദുറഹിമാൻ സാഹേബു്, മഹാദേവു്ദേശായു് തുടങ്ങിയവർ. ഇവരോരോരുത്തരും രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്ത സേവനങ്ങളും അനഘങ്ങളാണു്.

അണിയറയിൽനിന്നു് അരങ്ങത്തേയ്ക്കു്

തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കളോടൊപ്പം ഭാര്യമാരും അടക്കളത്തിലിറങ്ങിയതിന്റെ നിണം പുരണ്ട വസ്തുതകളും നമുക്കു് കാണാൻ കഴിയും. കസ്തൂർബാ ഗാന്ധിയും, കമലാ നെഹറുവും, സരോജിനി നായഡുവും, വിജയലക്ഷ്മി പണ്ഡിറ്റും ഇവരിൽ മുന്നണിസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ ആവേശം അസാധാരണമായിരുന്നു.

മറക്കാൻ വയ്യാത്ത സംഭവങ്ങളും

ഭഗവതുസിങ്ങും, ചന്ദ്രശേഖര ആസാദും, യതീന്ദ്രനാഥദാസും, വീരസവർക്കറും മറക്കാൻ വയ്യാത്തവരാണു്. 1930ലെ ഗാർവാളി സമരമോ, '21ലെ ഖിലാഫത്തു് പ്രസ്ഥാനമോ, '42ലെ കപ്പിറിന്ത്യാ പ്രസ്ഥാനമോ, '46ലെ നാവികലഹളയോ, '30_'32ലെ സിവിൽ നിയമലംഘനമോ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽനിന്നകലാൻ അനുവദിക്കരുതു്. നേതാജി സുഭാസു് ചന്ദ്രബോസിന്റെ കീഴിൽ നടന്ന സ്വാതന്ത്ര്യസമരം, ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിലെ ആവേശജനകമായ, നിണം പുരണ്ട ഒരദ്ധ്യായമാണു്.

അനശ്വരമായ തൂലികകളും

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിപ്ലവസന്ദേശം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവരുടെ കാതുകളിലെത്തിച്ചതിന്റെ പിന്നിൽ മഷി വറ്റാത്ത ചില തൂലികകളുണ്ടു്. മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ 'സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തി

ലേയ്ക്ക്' പോകാൻ ജനങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. മഹാകവി ഇക്ബാലാകട്ടെ ഹിന്ദു-മുസ്ലീം മൈത്രിയുടെ അനശ്വരഗാനങ്ങളാ നെയ്തെടുത്തു. പ്രേമചന്ദ്, മൈഥിലീശരൺഗുപ്ത, ബാലകൃഷ്ണനവീൻ, ബങ്കീം ചന്ദ്ര ചാറർജി, ശരച്ചന്ദ്രൻ തുടങ്ങിയ സാഹിത്യകാരന്മാരാകട്ടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ആവശ്യകത മൂണ്ടി ക്കാണിച്ചു.

തമിഴ്നാട്ടിനെ കോരിത്തരിപ്പിച്ച സുബ്രഹ്മണ്യഭാരതിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യഗാനങ്ങളാ നാം വിസ്മരിച്ചു കൂടാ! കേരളത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അവിസ്മരണീയഗാനങ്ങളാ നെയ്തെടുത്ത മഹാകവി കുമാരനാശാ നെയും, മഹാകവി വള്ളത്തോളിനെയും കേരളീയർക്കു മറക്കാനാവില്ല. 'പാരതന്ത്ര്യം മാനികൾക്കു മൃതിയേക്കാളും ഭയങ്കരം' എന്നോതിയ തൂലിക തികച്ചും സമ്മാനുമത്രേ!

നാം സ്വതന്ത്രരാവുന്നു

നൂറാണ്ടുകളുടെ സമരത്തിന്റെ ചരിത്രം 1947-ൽ തിരുത്തിയെഴുതി. സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്റെ ത്രിവർണ്ണപതാക ജവഹർലാൽ നെഹറു ചെങ്കോട്ടയിൽ ഉയർത്തി. 'ബാപ്പു'ജിയുടെ സ്വപ്നം സഫലമായി.

ഗാന്ധിജിയിൽനിന്നു ജവഹർലാലിലേയ്ക്ക്

ഗാന്ധിജി രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം നമുക്കു നേടിത്തന്നു. ഇനി സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യമാണ് നമുക്കാ വശ്യം. സുഭിക്ഷതാസുരഭിലമായ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിക്കനുസൃതമായ ഒരു നവഭാരതത്തെ കെട്ടിപ്പ ടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം 'ഒരു നല്ല നാളെ' കൈവരുത്താ നായി അനവരതം പ്രവർത്തിക്കുന്ന 'ഭാരതത്തിന്റെ ഹൃദയസമ്രാട്ടായ' ജവഹർലാൽ നെഹറുവിന്റെ കര ങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണ് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ പരമപ്രധാനമായ കർത്തവ്യം.

തൻകായ്ത്തെ വെടിഞ്ഞു മന്യനതകനോനെത്രയും സത്തമൻ
തൻകായ്ത്തെ വിടാതെ യന്യനതകനോനിങ്ങസാമാന്യനാം
തൻകായ്ത്തിന്നിഹാന്യകായ് ഹനനം ചെയ്യുന്നവൻ രാക്ഷസൻ
വ്യർത്ഥം ഹന്തപരാർത്ഥനാശകനു പേരെന്തെന്നറിഞ്ഞീലഞാൻ.

— കെ. സി. കേശവപിള്ള.

ഉടലോടയിർ ചേരുമ്പോ-
ളുദിച്ചീടുന്ന ജീവിതം;
ഉയിരോടയിർ ചേരുമ്പോ-
ളുദ്ഭവിക്കുന്ന സൗഹൃദം.

— ഉള്ളൂർ.

ചെറുകഥ

"ഞാൻ കാത്തിരുന്നു"

എം. റ്റി. ജോസഫ്, III ബി. എ.

"സരൂ"

വയറവള്ളികളം കെട്ടിപ്പുണന്നു കിടക്കുന്ന ആ വേലിയുടെ അരികിൽനിന്നു് ഞാൻ വിളിച്ചു. ആ സായംവേളയിൽ പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റിന്റെ കുഞ്ഞലകളം അവളുടെ കുനുകുനുത്ത കുറുനിരകളെ തലോട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വടക്കെ പറമ്പിന്റെ പടിഞ്ഞാറെയരികിൽ നില്ക്കുന്ന വാളൻപുളിമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ അവളം ഒരു വെളുത്ത ആടിനെ തീറ്റുകയായിരുന്നു. അവളുടെ മുഖം മുഴവനും കാണുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ചിരിക്കുമ്പോളം നുണക്കുഴി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ആ കവിളത്തു് പ്ലാവിലകളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി നുണിറങ്ങുന്ന നേരിയ വെളിച്ചം അങ്ങിങ്ങായി ഉമ്മവെയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"സരൂ"

ഞാൻ വീണ്ടും വിളിച്ചു. അവളം തിരിഞ്ഞുനോക്കിയില്ല. അവളം കിണറിൻകരയിൽ വെള്ളം കോരുവാൻ വരുമ്പോളം, മുണ്ടകവയലിൽ കള പറിക്കുവാൻ വരുമ്പോളം, കുമ്പിപ്പൂവിനു പുല്ലു വെട്ടുവാൻ വരമ്പത്തു വരുമ്പോളം, ആട്ടിനു തീറ്റി വെട്ടുവാൻ തോട്ടുവക്കത്തു വരുമ്പോളം, "സരൂ" എന്നു പതുക്കെ ഞാനൊന്നു ശബ്ദിച്ചാൽ മതി അവളം കേൾക്കുമായിരുന്നു. എന്നെക്കണ്ടാലുടൻ മരതകപ്പച്ച പൊതിഞ്ഞ വരമ്പിൽകൂടി ഒരു പൈങ്കിളിയെപ്പോലെ അവളം എന്റെ പക്കലേയ്ക്കു് ഓടിവരുമായിരുന്നു.

രണ്ടു നീണ്ട വഷ്ങ്ങളം കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങളം തമ്മിൽ കണ്ടിട്ടു്. ഞാൻ ദൂരദിക്കിൽ പഠിക്കുവാൻ പോയതു് അവളോടു യാത്ര ചോദിച്ചുകൊണ്ടാണു്. ആ ദിവസം ഇന്നും ഞാനോക്കുന്നുണ്ടു്. അതും ഇതുപോലൊരു സന്ധ്യാവേളയിലായിരുന്നു. ഈ വേലിയ്ക്കൽ വെച്ചുതന്നെ. വയറവള്ളികളം കെട്ടിപ്പുണന്നു കിടക്കുന്ന ഈ വേലിക്കപ്പുറത്തു നിന്നുകൊണ്ടു് "സരൂ" എന്നു ഞാൻ വിളിച്ചു.

"ചേട്ടാ"

അവളുടെ ശബ്ദം ഞാൻ ദൂരെയെങ്ങോ കേട്ടു. ആ "ചേട്ടാ" വിളി എനിക്കമൃതമായിരുന്നു. ഞാൻ നോക്കി നോക്കി നില്ക്കേ അവളം ഓടി എന്റെ അടുത്തെത്തി. അന്നവളം പച്ച നിറമുള്ള കയിലിമുണ്ടും ചുവന്ന ബ്ലൗസ്സുമാണു് ധരിച്ചിരുന്നതു്. അവളുടെ കഴുത്തിൽ കുട്ടിയുള്ള ഒരു സ്വർണ്ണമാലയും കാതുകളിൽ വെള്ളക്കല്ലുകളുള്ള കമ്മലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കൈകളിൽ ഓറഞ്ചുനിറമുള്ള കുപ്പിവളകളം ധരിച്ചിരുന്നു. ചെഞ്ചുണ്ടുകളിൽ പുഞ്ചിരിയും, കവിളുകളിൽ മാരിവില്ലും, കൺകോണുകളിൽ കവിതയുമായി അവളം എന്റെ മുൻപിൽ വന്നുനിന്നു — വയറവള്ളികളം കെട്ടിപ്പുണന്നു കിടക്കുന്ന വേലിയുടെ അപ്പുറത്തു്.

"സരൂ"

"എന്തോ"

"ഞാൻ പോവുകയാണു്"

"ഇനി എന്നു വരും"

"അവധിക്കു വരും"

"എന്നു്"

"ആറു മാസം കഴിഞ്ഞു്."

"ഞാൻ കാത്തിരിക്കും"

"ഞാൻ വരും. വന്നു് എന്റെ സരുവിനെക്കാണും"

ഞാൻ ചിരിച്ചു. അവളം ചിരിച്ചില്ല. അവളുടെ മുഖത്തു് ജിജ്ഞാസയോടുകൂടിയ ഗൗരവമാണു

നീഴലിച്ചതു്. ''ഞാൻ പോകട്ടെ സരൂ.'' ചക്രവാളത്തെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു് അസ്തമിക്കുവാൻ പോകുന്ന ചെമന്ന സൂര്യൻ കാണപ്പെട്ടു.

''ചേട്ടൻ ഇന്നുതന്നെ പോകുമോ''

''പോകും''

''ഇന്നെപ്പോഴാ''

''ഇന്നു പത്തുമണിക്കുള്ള ട്രെയിനിൽ''

''നല്ലതുപോലെ പഠിക്കണം കെട്ടോ. എന്നെയോർത്തു സങ്കടപ്പെടരുതു്. ചേട്ടൻ പോയി വിജയിച്ചുവാ. അതുവരെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കും. എന്നെ മറക്കരുതു്.''

''സരൂ, നീ എന്താണങ്ങനെ പറഞ്ഞതു്.''

''ഞാൻ അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയതാണു്. ക്ഷമിക്കു ചേട്ടാ.''

എന്റെ ഹൃദയം ശരിക്കു് അവനം കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങനെ പറയുകയില്ലായിരുന്നു ''എന്നെ മറക്കരുതേ ചേട്ടാ'' എന്നു്. ഞാൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു് അവനം പറഞ്ഞു.

''ചേട്ടാ എന്നോടു ക്ഷമിക്കു.''

''സരൂ''

''എന്താ''

അവനം ആ വേലിക്കപ്പുറത്തു് തലമുടി കോതിക്കൊണ്ടു നിന്നു. മുഖം ഒരു വശത്തേയ്ക്കു ചരിച്ചു് ആ നീണ്ട തലമുടി കോതിയപ്പോഴാ ആ കൈകളിലെ ഓറഞ്ചു നിറമുള്ള കുപ്പിവളകനം കിലുങ്ങുകയുണ്ടായി. ആ കിലുക്കം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതലങ്ങളിൽ സംഗീതം പകന്നു — എനിക്കു മാത്രം കേൾക്കാവുന്ന സംഗീതം. ''സരൂ ഞാൻ പോകട്ടെ.'' ഞാൻ വീണ്ടും യാത്ര ചോദിച്ചു. ആ സൌന്ദര്യധാമത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു് പോകുവാൻ തോന്നിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണു് ''ഞാൻ പോകട്ടെ, ഞാൻ പോകട്ടെ'' എന്ന യാത്ര ചോദിക്കൽ ആവത്തിച്ചതു്.

''ആറുമാസം ഒരു യുഗംപോലെയാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.'' അവനം തലമുടിയുടെ കുരുക്കഴിച്ചുകൊണ്ടു് തലമുടിയിലേയ്ക്കുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് തന്നെത്താൻ എന്നപോലെ പറഞ്ഞു.

''ചേട്ടാ എന്നാൽ ഇരുട്ടാകുന്നതിനു മുൻപു പോകൂ.''

അവളുടെ കണ്ണം ഇടറി.

''സരൂ ഒന്നു ചിരിക്കു''

അവനം മന്ദഹസിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. കണ്ണുനീർത്തുള്ളികളുടെ താഴത്തു വിരിഞ്ഞ ആ പുഞ്ചിരി — അതു് ശോകമൂകമായ ഒരു കവിതതന്നെ ആയിരുന്നു.

''ഞാൻ അവധിക്കു വരും, ആറു മാസം കഴിഞ്ഞു്.'' അവളുടെ നേരെ മുഖം തിരിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

''ഞാൻ കാത്തിരിക്കും.''

ഈ പ്രപഞ്ചമെങ്ങും ആ പഞ്ചാക്ഷരം മുഴങ്ങുന്നതുപോലെ എനിക്കു തോന്നി. ആ കുയിൽനാദം എന്നെ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ കുറെ അകലെ ചെന്നു് പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അവനം അപ്പോഴും ആ വേലിക്കരികിൽ ഒരു പ്രതിമപോലെ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അങ്ങനെ അന്നു യാത്ര പറഞ്ഞിട്ടു് ഇപ്പോഴാ രണ്ടു നീണ്ട വർഷങ്ങനം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മധുരപ്രതീക്ഷകനം നിറഞ്ഞ രണ്ടു നീണ്ട വർഷങ്ങനം! വീണ്ടും ഞങ്ങനം ഒന്നിച്ചുചേരുവാൻ പോകുകയാണു്. ഇനി ഒരിക്കലും ഞങ്ങനം വേർപിരിയുകയില്ല. കാലത്തിനും, വയറവള്ളികനം കെട്ടിപ്പുണർന്നു കിടക്കുന്ന മുളവേലിക്കും ഇനി ഞങ്ങളെ വേർപെടുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

''സരൂ'' ഞാൻ വീണ്ടും വിളിച്ചു. അവനം ഓടിനെ തീറുകയാണു്. അവനം പണ്ടത്തേക്കാനം അഴകുള്ളവളായിരിക്കുന്നു. അവളുടെ കൈത്തണ്ടുകളിൽ ഓറഞ്ചുനിറമുള്ള കുപ്പിവളകനം കാണുന്നില്ല. അവനം സ്വർണ്ണവളകനം അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അവൾ എന്നെ കണ്ടില്ലേ? എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടില്ലേ? എന്നെ ആ സമയത്തു് അവൾ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയില്ല. അന്നു പറഞ്ഞ ആറു മാസത്തെ അവധി കഴിഞ്ഞു തന്നെ കാണാൻ വരാഞ്ഞതിൽ അവൾ പരിഭവിച്ചിരിക്കുകയാവും. പക്ഷേ, ''സരൂ'' എന്ന എന്റെ ഒറ്റ വിളി കേൾക്കുമ്പോൾ അവളുടെ പരിഭവസഹസ്രങ്ങൾ താനേ അപ്രത്യക്ഷങ്ങളാവും. പരിഭവങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ ഒതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവൾക്കു ശക്തിയില്ലെന്നെനിക്കറിയാം.

ഹോ! അവളെന്നെക്കാണുമ്പോൾ..... അവളുടെ സന്തോഷത്തിനതിരുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പരിഭവം പറച്ചിൽ ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു തീരും..... അവൾ അഞ്ചെട്ടു കൊല്ലമായി കേൾക്കുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ആ വാക്യം — ''സരൂ, നിന്നെ ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നു'' — ഞാൻ ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ ഒന്നും ഒന്നും ശബ്ദിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതെ അവൾ പരമാനന്ദമഗ്നയായി നിന്നുപോകും. വയറവള്ളികൾ കെട്ടിപ്പുണർന്നുകിടക്കുന്ന ആ വേലിക്കപ്പുറത്തു്.

ഈ ആട്ടതീറു് ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുകയില്ലേ? ഞാൻ എത്ര നേരമായി ഈ വേലിക്കൽ കാത്തു നില്ക്കുന്നു.

''സരൂ'' ഞാൻ വീണ്ടും വിളിച്ചു.

അവൾ കേട്ടിട്ടും മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണോ? ച്ഛെയ്! അതൊരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല. ''ഞാൻ കാത്തിരിക്കും'' എന്ന അവളുടെ അവസാനത്തെ വാക്കുകൾ ഇന്നു് ആ വേലിയിലെ ഓരോ പച്ചിലയിലും മാറിമാറിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്.

ആറു മാസം കഴിഞ്ഞു് എനിക്കു വീട്ടിൽ വരുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതു് എന്റെ തെറ്റാണു്. അതിനു് അവൾ എനിക്കു മാപ്പുതരും. ഞാൻ ഇന്നലെയാണു് വീട്ടിൽ വന്നതു്—പത്തിരുനൂറുമൈലകലെനിന്നു്.

അവളുടെ ആട്ടതീറു തീർന്നില്ല. അവൾ പുടവയും ബ്ലൗസ്സും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. പതിനേഴാമത്തെ വയസ്സിൻറേതായ സൌന്ദര്യം മുഴുവൻ അവളിൽ തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഞാനും സരുവും ഒരുമിച്ചു് ഒരേ ദിവസമാണു് ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ ചേർന്നതു്. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചാണു് സ്കൂളിലേയ്ക്കു വരികയും പോകുകയും ചെയ്തിരുന്നതു്. മഴയുള്ളപ്പോൾ എന്റെ കുടക്കീഴിൽ കയറുവാൻ സരുവിനു മാത്രമേ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു കാണുമ്പോൾ കുസൃതിക്കുട്ടികൾ പറയും ''ഓഹോ! ചെങ്ങാതികൾ. ഊംഹും.'' ക്ലാസ്സിലും എന്റെയടുത്തായിരുന്നു സരുവിന്റെ ഇരിപ്പു്. കണക്കിനു് അവൾ മിടുക്കിയും ഞാൻ മണ്ടനുമായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപകൻ എന്നെ തല്ലുന്നതു കാണുമ്പോൾ അവൾ കരയും. ഒരിക്കൽ അദ്ധ്യാപകൻ ചോദിച്ചു: ''എന്താ സരുവിന്റെ ദേഹത്തു് അടി കൊണ്ടോ?''

ഒരേ ഞെട്ടിൽ വിരിഞ്ഞ രണ്ടു കുസുമങ്ങൾപോലെ ഞങ്ങൾ വളർന്നുവന്നു. മധുരസ്മരണകൾ നിറഞ്ഞ ആ ബാല്യകാലം പലപ്പോഴും ഞാൻ ഓർക്കാറുണ്ടു്. അങ്ങനെ കുറെ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ഹൈസ്കൂളിൽ പ്രവേശിച്ചു. താരുണ്യത്തിന്റെ നിഴലാട്ടങ്ങൾ അവളിലും യുവത്വത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പു് എന്നിലും ആരംഭിച്ചു. പിന്നീടു് ഞങ്ങൾ അധികം സംസാരിക്കാറില്ല. പക്ഷേ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും കാണാതിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു വയ്യാ. സ്കൂളിലേയ്ക്കു ഞാനാണു നേരത്തെ പുറപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ ഒരു ''ചപ്പു്'' ഒടിച്ചു വഴിയിലിട്ടു് സാവധാനം നടന്നുതുടങ്ങും. അവളാണെങ്കിൽ അവളും അപ്രകാരം ചെയ്യും. അതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ അടയാളം.

കാലത്തിന്റെ തികവിൽ ഞങ്ങൾ ഹൈസ്കൂൾ വിട്ടു. അവൾ പിന്നെ പഠിക്കുവാൻ പോയില്ല. ഞാൻ കോളേജിൽ ചേർന്നു. അങ്ങനെ ആ സ്നേഹബന്ധം വളർന്നു. അവധിക്കാലത്തു് അവൾ വയലിൻ വക്കത്തു് എന്നെ കാത്തുനില്ക്കും. ഞങ്ങൾ കഥ പറയും.

ഈ ആട്ടതീറു് എന്താണു തീരാത്തതു്? ''സരൂ'' ഞാൻ കുറെക്കൂടി ഉറക്കെ വിളിച്ചു. അവൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അവൾ എന്നെക്കണ്ടു. അവളുടെ മുഖത്തു് പ്രത്യേകമായി യാതൊരു ഭാവവ്യത്യാസവും ഞാൻ കണ്ടില്ല. അവളുടെ മുഖം മുഴുവനായി ഞാൻ കണ്ടു. പണ്ടത്തേക്കാൾ അതു് അനേകമടങ്ങു സുന്ദരമായിരിക്കുന്നു.

എന്നെക്കണ്ടിട്ടും അവൾ എന്താണ് എന്റെ അടുക്കൽ ഓടി എത്താഞ്ഞത്? അവൾ പിന്നെയും ആടിനെ തീറ്റുകയാണ്. ഒടുവിൽ അവൾ പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ നെറ്റിയിലേയ്ക്കു വീണുകിടക്കുന്ന അളകങ്ങൾ ഒതുക്കിവച്ചുകൊണ്ട് അവൾ എന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു നടന്നുവന്നു. എന്റെ ഹൃദയം തുടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

"സരൂ"

"എന്തോ"

"ഞാൻ വിളിച്ചതു കേട്ടില്ലേ?"

"കേട്ടു"

"എന്നിട്ടെന്താണു വിളി കേൾക്കാഞ്ഞത്?; ഞാൻ ഇന്നലെയാണു വന്നത്. എന്നോടു കെറുവിച്ചാണോ. സരൂ, നീ എന്താണു കരയുന്നത്?"

ഞാൻ കുറേക്കൂടി വേലിയുടെ അരികിലേയ്ക്കു നീങ്ങി. അവൾ പുറകോട്ടു മാറി എനിക്ക് ആശ്ചര്യവും പരിഭ്രമവുമുണ്ടായി.

"സരൂ." ഞാൻ കൈനീട്ടി.

"എന്നെ തൊടരുത്." അവൾ പുറകോട്ടു മാറി.

"ഞാൻ കാത്തിരുന്നു, അങ്ങു വന്നില്ല." അവൾ ഗദ്ഗദത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"പിന്നെയും ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. അങ്ങു വന്നില്ല. അങ്ങ് എന്നെ വിസ്മരിച്ചു എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ഒടുവിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ നിർബ്ബന്ധത്തിനു ഞാൻ കീഴ്വഴങ്ങി."

അവളുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു അശ്രുധാര അണപൊട്ടി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ കഴുത്തിലെ 'താലി' എന്നെ കാണിച്ചുതന്നു.

"അയ്യോ! സരൂ, നീ വിവാഹിതയായെന്നോ?" എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു അഗ്നിപർവ്വതം പൊട്ടി. അപ്പോഴും ആ വേലിയിൽ വയറവള്ളികളും കെട്ടിപ്പുണർന്നു കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

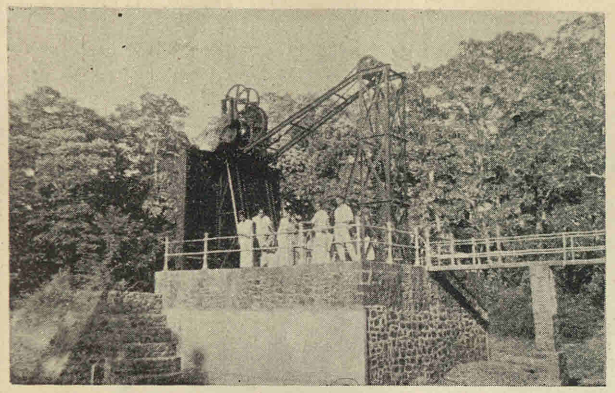
സ്ഫുടതാരകളാം കുരിശുകൾ-
ണ്ടിടയിൽ ദീപികളുണ്ടു സിന്ധുവിൽ;
ഇടർതീർപ്പതിനേകഹേതുവ-
ന്നിടയാമേതു മഹാവിപത്തിലും.

— ആശാൻ

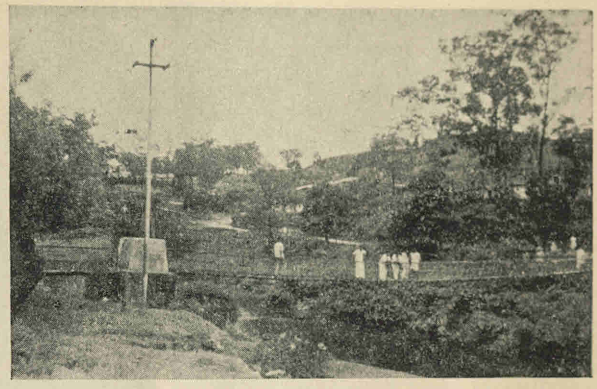
ആശിച്ചാൽപ്പോര യാതൊന്നു,-
മാജ്ഞാപ്പാനുദ്യമിക്കണം;
കുക്ഷിവലിച്ചിടും സിംഹം
കൊമ്പനെത്തിന്മതെങ്ങനെ?

— ഉള്ളൂർ

ZOOLOGICAL EXCURSION TO THEKKADY

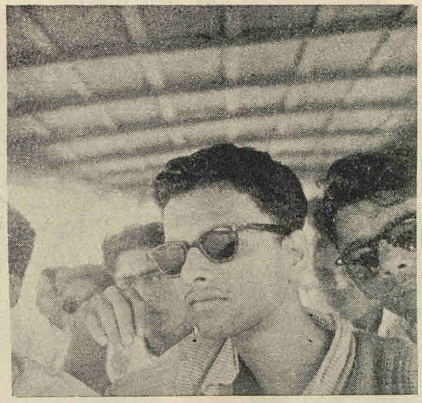
At the Lock of the Periyar Dam

Swinging on the bridge

A cool refreshing dip

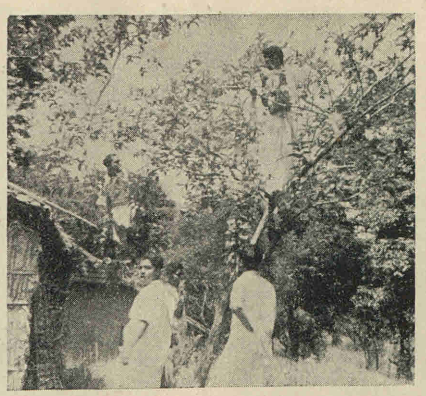
The excursionists with their leader & guide

Tongues in trees, books in brooks and sermons in stones

The Specimen-collectors

On the orange boughs

The glassy lake

Photos by Srikumar & Venugopal

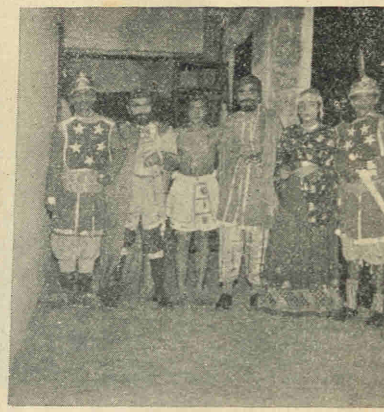
SNAPSHOTS BY OUR BUDDING PHOTOGRAPHERS

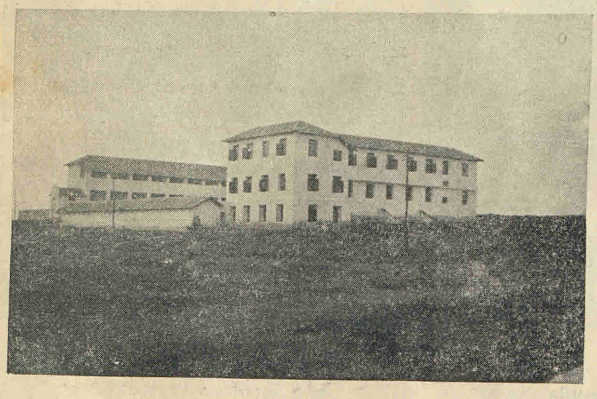
"Autumn in Devagiri"
By K. Ashok Kumar, I B. Sc.

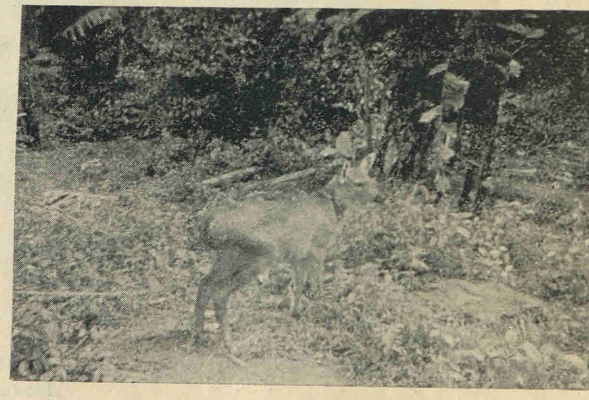
The Centenary Memorial Gate
Mannanam
By Venugopal, I B. Sc.

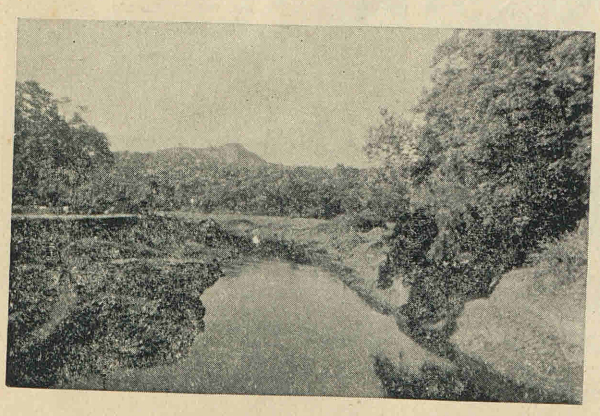
Drama "St. Sebastian"
Staged by the C. S. U

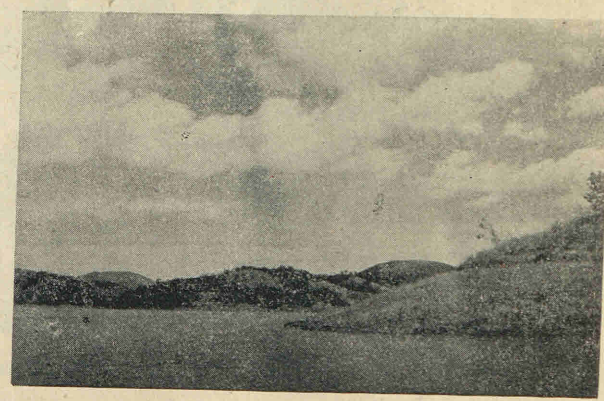
St. Joseph's Hostel
By Tharian Joseph, P. U. C.

A pretty citizen of the sanctuary
By O. Srikumar. I B. Sc.

The babbling brook
By O. Srikumar, I. B. Sc.

The Periyar Lake
By O. Srikumar, I B. Sc.

മഹാനായ ആസാദ്

കെ. പി. പ്രഭാകരൻ, I ബി. എസ്. സി.

1904-ൽ ഒരു സായാഹ്നം. ബോംബയിലെ ഒരു പ്രമുഖ വ്യക്തിയായിരുന്ന മൌലാനാ ശിബ്ലി തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ 'ലിസാനുൽ സിദ്ദീക്' എന്ന പ്രസിദ്ധ പത്രത്തിന്റെ പ്രസാധകനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് അനാഗതശ്മശ്രുവായ ഒരു യുവാവ് അവിടെ കടന്നുചെന്നത്. പ്രസ്തുത പത്രത്തിന്റെ പ്രസാധകനായ ആസാദിന്റെ പുത്രനായിരിക്കാം ആഗതൻ എന്നു മൌലാനാ വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ ആസാദിന്റെ ഉജ്ജ്വലലേഖനങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ആ യുവാവ് തന്നെയാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ ആസാദെന്നു മൌലാനായ്ക്ക് മനസ്സിലായത്! കേവലം പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു പത്രത്തിന്റെ പ്രസാധകനും നല്ലൊരെഴുത്തുകാരനുമെന്ന പ്രസിദ്ധി ആസാദ് നേടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ജനനം

മഹാനായ അക്ബർ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലം മുതല്ക്കേ പ്രശസ്ത വ്യക്തികളുടെ ജനനംകൊണ്ട് പേരു കേട്ട ഒരു വംശത്തിൽ 1888-ൽ ആസാദ് മെക്കയിൽ ജാതനായി. പിതാവായ മൌലാനാ ഖൈരുദ്ദീൻ ഉന്നതാദർശനായ ഒരു പണ്ഡിതനായിരുന്നു. ആസാദിനു പതിനൊന്നു വയസ്സു തികഞ്ഞതോടെ ഭാരതീയരുടെ ഭാഗ്യമെന്നോണം, ആ കുടുംബം കല്ക്കത്തയിലേയ്ക്ക് താമസം മാറ്റി.

പത്രപ്രവർത്തകൻ

തന്റെ ആശയപ്രചാരണത്തിനു പറ്റിയ മാർഗ്ഗം പത്രപ്രവർത്തനമാണെന്നു കുശാഗ്രബുദ്ധിയായ ആസാദ് ചെറുപ്പത്തേ മനസ്സിലാക്കി. തൽഫലമായി 1912-ൽ 'അൽഹിലാൽ' എന്ന ഒരു ഉർദു വാരിക അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു. 1904-ലെ പത്രാധിപരിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തനായ ഒരു പക്വമതിയേയാണ് ഇത്തവണ പത്രാധിപരായി നാം കാണുന്നത്.

ഭിന്നിപ്പിച്ച് ഭരിക്കുകയെന്ന തന്ത്രമുപയോഗിച്ച് ഇവിടെ ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന ആംഗലേയർക്ക് ആസാദിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഏറെ സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 1916-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രം നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. ഏറെ താമസമുണ്ടായില്ല, അദ്ദേഹം ബന്ധനസ്ഥനാവാൻ. 1919 ഒടുവിൽ മാത്രമാണ് പൊതുജനങ്ങളുടെ തുടരേയുള്ള നിർബ്ബന്ധത്തിന്റെ ഫലമായി ഗവണ്മെണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടയച്ചത്.

സ്വാതന്ത്ര്യഭടൻ

ഒരു തികഞ്ഞ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനായി ആസാദ് ജയിലിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. മഹാത്മജിയുമായുള്ള സമ്പർക്കം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യഭടനാക്കിത്തീർത്തു. അതിനുശേഷമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം മഹത്തായ ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ചരിത്രമാണെന്നു പറയാം. ഖിലാഫത്തു പ്രസ്ഥാനും, നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനം, നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനം, ക്വിറിൻഡ്യാപ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങിയ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ പ്രധാന ഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ മുൻനിരയിൽ കാണാം.

ഇൻഡ്യൻ നേഷനൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സുസമ്മതനായ നേതാവായിരുന്ന ആസാദ്. 1924-ൽ ആദർശപരമായ പിളർപ്പ് കോൺഗ്രസ് സംഘടനയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുരഞ്ജനപാടവംകൊണ്ട് കോൺഗ്രസ്സ് ആ ദുർഗതി തരണം ചെയ്തു. ഏറ്റവും പ്രായം കുറഞ്ഞ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ടെന്ന ബഹുമതിക്കും അദ്ദേഹം പാത്രമായതു് അക്കൊല്ലമാണ്.

വർഗ്ഗീയവാദികളുടെ അവഹേളനത്തിനു് ഇത്രയധികം പാത്രമായ മറ്റൊരു നേതാവില്ലെന്നു പറയാം. മി: ജിന്നയുടെ ദ്വിരാഷ്ട്രവാദം അദ്ദേഹത്തെ ആകഷ്ടിച്ചില്ല. സ്വന്തം മുസ്ലീം സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു് പലവിധ നിന്ദാവചനങ്ങളും കേൾക്കേണ്ടിവന്നിട്ടും സ്വാഭിപ്രായദാർഢ്യത്തോടെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയ ഒരു മഹാപുരുഷനത്രേ ആസാദ്.

തന്റെ പ്രിയപത്നിയുടെ മരണത്തിനുശേഷം ലൌകികസുഖങ്ങളെ തീരെ കാംക്ഷിക്കാതെ ആസാദ് ദേഹവും ദേഹിയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞിട്ടു. കേന്ദ്രവിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ഭാരതത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസപുനഃസംഘടനയ്ക്കു് വളരെയധികം പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാഡമി, സംഗീത അക്കാഡമി തുടങ്ങിയ പല നൂതന സംഘടനകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നഫലമായി രൂപംകൊണ്ടവയാണു്.

പണ്ഡിതൻ

ഉറുദു, പേഷ്യൻ തുടങ്ങിയ ഭാഷകളിൽ അദ്ദേഹം അഗാധപാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. നാലു കൊല്ലക്കാലത്തെ ജയിൽവാസത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം 1920–ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഖുറാന്റെ വ്യാഖ്യാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തിനു് ഉത്തമോദാഹരണമാണു്. തിലകന്റെ ഗീതാരഹസ്യത്തിനു് തുല്യമായ ഈ ഗ്രന്ഥം ഇന്നും മുസ്ലിങ്ങൾക്കു് അവരുടെ ഒരു ഉപമനഗ്രന്ഥമായി പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. വിശ്വവ്യാപകമായ വിജ്ഞാനപ്രസരംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യക്കു് പുറത്തുള്ള പല രാജ്യങ്ങൾക്കും പ്രചോദനം നൽകി. അറബി ഭാഷയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനപരമ്പര പശ്ചിമേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലേ രാഷ്ട്രീയ പ്രബുദ്ധതയ്ക്കു് വ്യക്തമായ രൂപം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

അറുപത്തിയൊൻപതു വഷ്ക്കാലത്തെ സംഭവബഹുലവും ത്യാഗമോഹനവുമായ ജീവിതത്തിനുശേഷം 1958 ഫെബ്രുവരി 22–ാം തീയതി അബുൽകലാം ആസാദ് നിര്യാതനായി. അദ്ദേഹം കാട്ടിത്തന്ന സേവനത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിലൂടെ നമുക്കു് മുന്നോട്ടു നീങ്ങാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു് ദൈവം നിത്യശാന്തി നല്കട്ടെ!

അഥവാ ക്ഷമപോലെ നന്മചെ–
യ്തരുളാൻ നോറെറാരു നല്ല ബന്ധുവും
വ്യഥപോലറിവോതിടുന്ന സൽ–
ഗുരുവും മർത്യനു വേറെയില്ലതാൻ.

— ആശാൻ

പൊരുൾകാട്ടി നമ്മെ സുജീവിതരാക്കും
ഗുരുവരന്മാക്കോ പൊരുതിയില്ലെങ്ങും.

— വള്ളത്തോൾ

അനർഘ നിമിഷങ്ങൾ

വി. ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ

(i)

സുന്ദരമാകുമീ സായന്തനത്തിൽ
സൂനവൃന്ദങ്ങൾ വിടർത്തുവാനാവാം,
മല്ലിക മാവിൽ പടർന്നൊരീത്തോപ്പിൽ
മന്ദസമീരണൻ ലാത്തുന്നു നീളെ.

പോകുവെയ്‌ലേറെ വിളങ്ങുമിത്തോപ്പിൽ
പൂക്കൾ വിടർന്നു സുഗന്ധം വമിയ്ക്കേ,
നോക്കി ഞാൻ നിന്നുപോയ്; പുഞ്ചിരിതൂകും
പൂക്കളോ മന്ദം തലയാട്ടിയെന്തോ!

ചാരെ വിടപിയിൽ ലോലപത്രങ്ങൾ
മമ്മരാൽത്തമ്മിൽ കഥിക്കുവതെന്തേ?
ആരാൽ വിളങ്ങുമീ മാരിവിൽ നമ്മോ-
ടാദരാൽ മന്ത്രിപ്പതെന്തു നിശ്ശബ്ദം?
ദൂരത്തു വാനിൻറെ കോണിലായ് നിന്നു
താരം മിഴിചിമ്മിച്ചൊല്ലുവതെന്തേ?

വാനത്തു മിന്നലിൻ വേഗമോടപ്പോൾ
വെള്ളിൽപ്പറവകൾ കൂട്ടമായ് പാറി.

ഒന്നും തിരിയാതെ നിന്നിതുഞാനും
നീണ്ടൊരു ജീവിതപ്പാതതൻ വക്കിൽ.
നിന്നിമേഷാക്ഷനായ് നോക്കിഞാൻ നില്ക്കേ
നിമിഷങ്ങൾ — വിലയേറും നിമിഷങ്ങൾ — നീങ്ങി.

(ii)

മന്ദം തലയാട്ടി നിന്നൊരാപ്പൂക്കൾ
എന്നോ നിലംപറ്റി വീണുപോയയ്യോ!
മമ്മരാൽ മന്ത്രിച്ച പത്രങ്ങളെല്ലാം
വാടി വശംകെട്ടു വീണുപോയല്ലോ!

വാനിന്റെ കോണിലായ് നിന്നൊരത്താരം
വാനത്തിലെത്രയോ ചുറ്റിസാനന്ദം!
നിമിഷങ്ങൾ — വിലയേറും നിമിഷങ്ങൾ — നീങ്ങി
യിങ്ങിനിയെത്തുകയില്ലവയൊന്നും.

ഓരോ നിമിഷവും മാനസാകാശേ
ദൂരത്തു മിന്നുന്ന താരകംപോലെ
നേരുറ്റ ചിന്തകൾ മൊട്ടിട്ടുനിന്നാൽ
ജീവിതപ്പാതയിൽപ്പൂവിരിച്ചീടാം.
മാനത്തു മായുന്ന മാരിവിൽപോലെ
മാനസം മായികസ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്താൽ,
ലോലപത്രങ്ങൾതൻ മർമ്മരംപോലെ
അലസമായ് നിസ്സാരജല്പനം ചെയ്താൽ,
നിമിഷങ്ങൾ — വിലയേറും നിമിഷങ്ങൾ നീങ്ങും;
വിഷമങ്ങൾ ജീവിതപ്പാതയിൽ തങ്ങും.

നിസ്സാരസ്വപ്നങ്ങളില്ലിനി മേലിൽ:
നിമിഷങ്ങൾ — നിസ്സാരമല്ലവയൊന്നും.

ദൈവത്തിലുള്ള സാംസ്കാരിക വിശ്വാസം–
ഉന്നതമായ ധർമ്മബോധത്തോട്ടുകൂടിയ ദൈവവിശ്വാസം
പരസ്പരബഹുമാനം അനുശാസിക്കുന്ന ദൈവവിശ്വാസം
നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രമാണമായി നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം.

— അഹമ്മദ് സൊക്കാർണൊ.

ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, ജനങ്ങളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന, ജനങ്ങളുടെ ഭരണം,
ഭൂമുഖത്തുനിന്നൊരിക്കലും മായിക്കപ്പെടുകയില്ല.

— എബ്രഹാം ലിങ്കൺ.

ഒരു മർദ്ദക ഭരണകൂടത്തെ ഒരു പുലിയേക്കാൾ പേടിക്കണം.

— കൺഫ്യൂഷ്യസ്.

എനിക്കേറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട തൊഴിൽ

ടി. എം. രാജശേഖരൻ, പി. യു. സി.

ഏതൊരാൾക്കും, അഭിമതമായ ഒരു പ്രത്യേകതൊഴിലുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ ചിന്താഗതിക്കൊത്തു് പരിതഃസ്ഥിതി പരിണമിക്കാത്തതിനാൽ, പലർക്കും ഭാവനയിൽകൂടി മാത്രമേ തങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട തൊഴിലിനെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുവാൻ കഴിയൂ.

ആറാംതരത്തിലെ ഒരു മരമണ്ടൻ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന അവസരത്തിൽ എനിക്കു് ഒരു ഡോക്ടറാവണമെന്നായിരുന്നു ആശ. ഈ മോഹത്തിനും് പ്രത്യേകമായ സേവനതാല്പര്യമൊന്നും പ്രചോദനം നൽകിയിട്ടില്ലെന്നാണു് എനിക്കിപ്പോൾ തോന്നുന്നതു്. കാലാന്തരത്തിൽ കൌമാരത്തിന്റെ തള്ളിച്ച എന്നിൽ പ്രേരണ ചെലുത്തിയപ്പോൾ ഒരു എൻജിനീയറാവുന്നതിൽ എനിക്കിഷ്ടം തോന്നി. ആ പ്രവൃത്തിയേക്കാൾ, ഞാൻകണ്ട ഒരെൻജിനീയറുടെ 'ഡിവേഡർ' രൂപത്തിലുള്ള പേൻറും് മുതലായ വേഷപ്പകിട്ടായിരുന്നു എന്നിൽ ആ ഭ്രമമുണ്ടാക്കിയതു്. സാഹിത്യത്തിന്റെ വക്കും മൂലയും ഞാനൊന്നു നുണച്ചു; ഒരു സാഹിത്യകാരനായാൽ കൊള്ളാമെന്നായി എന്റെ മോഹം. അക്കാലത്തു് സ്കൂൾ ലീഡറേയും മറ്റും പറ്റി കവിതാശകലങ്ങളെഴുതുന്നതിലായിരുന്നു എനിക്കു വാസന. മറ്റുള്ളവർ അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും ഞാൻ ഒരു ഹാസ്യസാഹിത്യകാരനെന്നു നടിച്ചു. വിദ്യാലയ പഠനത്തിന്റെ അവസാന വർഷത്തിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകനാകുവാൻ ഞാൻ അകമഴിഞ്ഞാഗ്രഹിച്ചു. ഇക്കാലത്തു് സാഹിത്യസമാജങ്ങളിലും, വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളിലും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സന്ദർഭവും ലഭിച്ചിരുന്നു. ''ശങ്കർസ് വീക്കിലി'' യിലെ കാർട്ടൂൺ ചിത്രങ്ങളാലാകൃഷ്ടനായ ഞാൻ ഒരു കാർട്ടൂണിസ്റ്റാകുവാനും യത്നിച്ചു. പക്ഷേ വരവരച്ചാൽ വൃത്തമെന്നു് ആളുകളേക്കൊണ്ടു് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന എന്റെ കൈയ്യക്ഷരം എന്നെ ശിക്ഷിക്കുകയോ അല്ല ഭാഗ്യവശാൽ രക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തു.

പത്താംതരം പരീക്ഷകഴിഞ്ഞു് ഞാൻ കലാശാലാദ്ധ്യയനത്തിനു് കോളേജിലെത്തി. ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നു് ഭാരതത്തിനു് എന്താണതുന്താപേക്ഷിതമെന്നെനിക്കു് മനസ്സിലായി. ഭാരതത്തിന്റെ സാംസ്കാരികവും സാമ്പത്തികവുമായ വിഷമപ്രശ്നങ്ങളും രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾക്കു് പൂർണ്ണമായി പരിഹരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു് എനിക്കു് ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇന്നു നടന്നു വരുന്ന കലഹവും, കൊലയും, മറ്റും അവസാനിപ്പിക്കാൻ നിലവിലുള്ള നിയമശിക്ഷകൾ അശക്തങ്ങളാണു്. ഭാരതത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ അലസതയിലും മാലിന്യത്തിലും അജ്ഞതയിലും മുഴുകിക്കിടക്കുന്നു. യുവാക്കളുടെ സേവനതല്പരതയുടെ മാത്രമേ ഭാരതത്തിന്റെ മുഖത്തുനിന്നു് ഈ കരി കഴുകിക്കളയാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

തൊഴിലെന്നിതുവരെ നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടാത്ത, ഏറ്റവും ഫലവത്തായ ഒരു തൊഴിലാണു് ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. മനംമടുപ്പിക്കുന്ന ആപ്പീസു് ജോലിക്കു് നിർബന്ധിക്കാതെ എന്നെ രക്ഷിതാക്കൾ സ്വതന്ത്രനാക്കിയാൽ, ഞാൻ കൊട്ടയും വടിയുമായി ഗ്രാമത്തിലെ വൃത്തികേടുകളെ തുടച്ചുകളയാൻ ശ്രമിക്കും. നിരാധാരരായ രോഗികൾക്കു്, ഭക്ഷണമോ ഔഷധമോ, ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഒരാശ്വാസവാക്കോ നൽകാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ ചരിതാർത്ഥനാണു്.

ഈ വിധം സേവനത്തിനും് ഞാനിറങ്ങിയാൽ വീട്ടിൽനിന്നും് അടിക്കടി നിരുത്സാഹപ്രദങ്ങളായ നിബ്ബന്ധങ്ങളുണ്ടാവുമെന്നതു തീച്ചയാണു്. ''മനുഷ്യന്റെ നേട്ടങ്ങളിൽ കൂടുതൽ അഭികാമ്യമായവ സാമൂഹ്യമായി പ്രയോജനമുള്ളവയാണു്'' എന്ന ഡോ. അഡ്ലറുടെ തത്വത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു് സമാധാനിക്കുമ്പോഴും, പരിഷ്കാരികളായ ചെറുപ്പക്കാർ എനിക്കെതിരായി പരിഹാസശരങ്ങളെതിർക്കും. മിക്ക ദിവ

സങ്ങളിലും എന്റെ ഭക്ഷണം വായുവും വെള്ളവുമായിരിക്കും. അനുഭവിച്ചു. ഭൌതിക സുഖങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടേയ്ക്കാം. എങ്കിലും കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആബാലവൃദ്ധം ജനത എന്നെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കും. ഭിക്ഷാടേഹികൾക്ക് രണ്ടു നയാപൈസ്സ ചട്ടിയിലിട്ടുകൊടുത്തു് ആത്മസംതൃപ്തിയടയുന്നവർ നിമിഷനേരംകൊണ്ടു് വിസ്മരിക്കപ്പെടും. രോഗികളും, പിച്ചക്കാരും, സ്വന്തം ദുഃഖത്തിൽ സഹാനുഭൂതിയോടെ സഹായിക്കുന്നവരെ വിസ്മരിക്കാറില്ല. പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഞാനും ഫലമനുഭവിക്കുന്ന രോഗികളും ഒരുമിച്ചാനന്ദിക്കും. ആ നിരാധാരരും നിരാശരുമായ ജനങ്ങളുടെ പ്രകാശം മങ്ങിയ കണ്ണുകളിൽ ആശയുടെ നേരിയ രശ്മി പരിസ്ഫുരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ കർമ്മം വേറെ എന്തുണ്ടു്? അവരുടെ വിഷാദാത്മകമായ, ചൈതന്യശൂന്യമായ, മുണ്ടുകളിൽ കൃതജ്ഞതയുടെ ഒരു നേരിയ പുഞ്ചിരി വിരിയിക്കാമെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ അനഘ്ലമായ പ്രതിഫലം വേറെ എന്തുണ്ടു്?

ഈശ്വരസങ്കല്പങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെടാ–
താശ്വാസമെന്തു മനുഷ്യനുള്ളൂ?

— ആശാൻ

ബന്ധുരകാഞ്ചനക്കൂട്ടിലാണെങ്കിലും
ബന്ധനം ബന്ധനം തന്നെ പാരിൽ.

— വള്ളത്തോൾ

കത്തുംകനൽക്കു സമമാം വിഷമം സമീപ
മെത്തുന്നനേരമകതാരുരുകേണ്ട തെല്ലും
കത്തുന്ന കൂർത്തമുനപോലപമാനവും വ–
ന്നെത്തും ദിനത്തിലതു മേല്പ്പുകശാന്തനായി.

സമസ്തവസ്തുക്കളുമൊന്നുപോലെ
നശിച്ചുപോകട്ടെ ഗണിച്ചിടേണ്ട
സർവ്വേശകാരുണ്യമതൊന്നുമാത്രം
മുട്ടാതെകിട്ടാൻ കരുതീടണം നീ.

യാദൃച്ഛികമായ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു് മനുഷ്യനു് കുറെക്കാലം ഭരിക്കാം,
എന്നാൽ, സ്നേഹത്തിന്റെ ബലംകൊണ്ടു് അവനു് എക്കാലവും ഭരിക്കാം.

— ലയൂ-ഡ്സ.

നമ്മുടെ സാഹിത്യപരിഷത്ത്

തങ്കപ്പൻ തോമ്മസ്, I ബി. എസ്. സി.

സമസ്തകേരള സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ 26–ാമത്തു് വാഷ്ികസമ്മേളനം 1957 ഒക്ടോബർ 3, 4, 5, 6, 7 എന്നീ തീയതികളിൽ കോട്ടയം 'കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസുമാപ്പിള നഗറി'ൽ വെച്ചു നടക്കുകയുണ്ടായല്ലൊ. കേരളത്തിലെ മികച്ച സാഹിത്യകാരന്മാരെല്ലാംതന്നെ സംബന്ധിച്ച ആ സമ്മേളനം കേരള സംസ്ഥാനം ഉടലെടുത്തതിനു ശേഷമുള്ള പ്രഥമ സമ്മേളനമായിരുന്നു. മിക്ക ഇന്ത്യൻ സാഹിത്യങ്ങളുടേയും പ്രതിനിധികളും അതിൽ പങ്കെടുത്തു. വാഷ്ികയോഗത്തിനു ശേഷം എറണാകുളത്തുവച്ചും പുതിയ പരിഷദ്ഭാരവാഹികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ സാധുതയെ പല എണ്ണപ്പെട്ട വ്യക്തികളും ചോദ്യംചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. പരിഷത്തിലുണ്ടായ ഈ പിളർപ്പു് അവസാനിച്ചതു് സന്തോഷാവഹമാണു്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പരിഷത്തിന്റെ ഭൂതകാലചരിത്രത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരെത്തിനോട്ടം സമുചിതമായിരിക്കുമല്ലൊ.

ഭാഷാപോഷിണിസഭ

നിതാന്തസ്മരണീയനായ കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസു മാപ്പിളയുടെ പരിശ്രമഫലമായി രൂപം പ്രാപിച്ച 'കവിസമാജം' പുന്നശ്ശേരി നമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം 'ഭാഷാപോഷിണി സഭ' എന്ന പേരിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിക്കുകയും, കേരളത്തിലെ പ്രശസ്തസാഹിത്യകാരന്മാർ അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അദ്ധ്യക്ഷനായും വറുഗീസുമാപ്പിള സെക്രട്ടറിയായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ആ സഭ കേരളസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ആദ്യത്തെ സംഘടനയായിരുന്നു. 1067 മുതൽ 1086 വരെ അതു് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു.

പരിഷത്തിന്റെ ഉദ്ഭവം

ഇടപ്പള്ളി സാഹിത്യസമാജ പ്രവർത്തകരുടെ മാതൃഭാഷാസ്നേഹം സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു വഴിതെളിച്ചു. സുമാർ മുപ്പതുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഇടപ്പള്ളി കൃഷ്ണരാജാ അവർകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അവിടത്തെ ചില യുവസാഹിത്യകാരന്മാർ നടത്തിയ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി സാഹിത്യപരിഷത്തു് രൂപമെടുത്തു. 1102–ൽ സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ പ്രഥമസമ്മേളനം അതിന്റെ ജന്മഭൂമിയായ ഇടപ്പള്ളിയിൽ വെച്ചുതന്നെ നിന്നു.

പരിഷൽ സമ്മേളനങ്ങൾ

പരിഷത്തിന്റെ വാഷ്ികസമ്മേളനങ്ങൾ ഉത്തരോത്തരം ഭംഗിയായി കേരളത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽവെച്ചു് കൊണ്ടാടപ്പെട്ടു. ഇടപ്പള്ളി, തൃശ്ശൂർ, കോട്ടയ്ക്കൽ, തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം, എറണാകുളം, കോഴിക്കോട്ടു്, നിലമ്പൂർ, തലശ്ശേരി, കോട്ടയം, പാലക്കാട്ടു്, പറവൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കണ്ണൂർ, നീലേശ്വരം, ഒറപ്പാലം, വടകര, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു് വാഷ്ികസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

പ്രധാന സമ്മേളനങ്ങൾ

1105 ലെ തിരുവനന്തപുരം സമ്മേളന ഭാരവാഹികൾ മഹാകവി ഉള്ളൂരും അഭിഭാഷക ശിരോമണിയായ മള്ളൂരുമായിരുന്നു. പരിഷന്മാസികയെപ്പറ്റി പ്രസ്തുതസമ്മേളനം ചർച്ചനടത്തി. കേരള സർവ്വകലാശാലാ സ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച പ്രമേയം സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. 1107ൽ നടന്ന ആറാംവാഷ്ികത്തിൽ പരിഷത്തു രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്ന അഭിപ്രായം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്നു

1107 ധനു 27–ാം തീയതി എറണാകുളത്തുവെച്ച് സംഘടന രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. പ്രവർത്തകസമിതി അംഗസംഖ്യ ഇരുപത്തിയഞ്ചായിരിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

16–ാം സമ്മേളനം എറണാകുളം മഹാരാജകലാലയത്തിൽ ചേർന്നു. ''പരിഷത്തിന്റെ ദുരവസ്ഥയിൽ സഹതാപം തോന്നിയ എറണാകുളത്തെ സാഹിത്യസമിതി അതിന്റെ ഉദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി സമ്മേളനം ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചു'' എന്നും ശ്രീ. ടി. എം. ചുമ്മാർ ''ഭാഷാഗദ്യസാഹിത്യ ചരിത്ര''ത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആ സമ്മേളനം തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലാണു നടന്നതെന്നും ശ്രീ. എം. ഓ ജോസഫ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അന്നും എറണാകുളത്തു് ഒരു സാഹിത്യസമിതി ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നുപോലും അദ്ദേഹം സംശയിക്കുന്നു.

ഒറ്റപ്പാലം, കോട്ടയം സമ്മേളനങ്ങളും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയാണു്. ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ ഒറ്റപ്പാലം സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു കോട്ടയത്തു ചേർന്ന ഒടുവിലത്തെ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തതു് കേന്ദ്രമന്ത്രിസഭാംഗവും പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനുമായ പ്രൊ. ഹുമയൂൺ കബീറാണു്. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ ഇടംപ്രഥമമായി ഒരു അഖിലേന്ത്യാ പുസ്തകപ്രദർശനം സമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ചു് സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ചേരിതിരിവു്

മഹാകവി ഉള്ളൂർ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന കാലത്തു് പരിഷത്തിൽ ഒരു ചേരിതിരിവുണ്ടായി. 1919–ൽ നടന്ന വാഷ്കിക പൊതുയോഗം ശ്രീ. എം. ഓ. ജോസഫിനെ സെക്രട്ടറിയായും ശ്രീ. ഹരിശർമ്മയെ അസി. സെക്രട്ടറിയായും തിരഞ്ഞെടുത്തു. അടുത്ത ലക്കം പരിഷന്മാസിക പരിഷത്തിലെ ചേരിതിരിവിനെ വെളിച്ചത്തു കാട്ടുവാൻ ഉപകരിച്ചു. മാസിക പുറത്തു വന്നപ്പോൾ ശ്രീ. ഹരിശർമ്മ കാര്യദർശിയായും, ശ്രീ. ജോസഫ് സഹകാര്യദർശിയായും മാറിയതേ! സെക്രട്ടറിയായി ശ്രീ. ജോസഫിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽ അന്നത്തെ പരിഷദംഗങ്ങളിൽ ചിലർ അമർഷപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന വസ്തുത സ്മരണീയമാണു്. അദ്ധ്യക്ഷനായ ഉള്ളൂരിനും ഇതിന്റെ ഉള്ളുകള്ളികളും മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം ജോസഫിനോടു നീതി പുലർത്തുവാനും, ഹരിശർമ്മയെ പിണക്കാതിരിക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു. തൽഫലമായി പരിഷത്തിന്റെ നിയമാവലിയിൽ ഇല്ലാത്ത രീതിയിൽ അവർ രണ്ടുപേരും സെക്രട്ടറിമാരായി.

ഇക്കഴിഞ്ഞ 26–ാം സമ്മേളനത്തിനുശേഷം പരിഷത്തിന്റെ നിർവ്വാഹകസമിതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായല്ലൊ. പുതിയ ഭാരവാഹികൾക്കു് മുൻഭാരവാഹികൾ ഭരണമേല്പിച്ചുകൊടുക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതും, കോടതിവരെ പോയതും, ഈയവസരത്തിൽ സ്മർത്തവ്യമാണു്. കുത്തകക്കാരുടെ താല്പര്യങ്ങളും അപകടമേഖലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവർ കാണിച്ച മരണഗോഷ്ടികളും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവയാണു്.

രജതജൂബിലി

1131 മേടമാസത്തിൽ കേന്ദ്ര വാർത്താവിതരണവകുപ്പു മന്ത്രി ഡോ. കേഷ്ക്കർ പരിഷത് ജൂബിലി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് സമ്മേളനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവമായ ഭാഗഭാഗിത്വം വഹിച്ചു.

പരിഷന്മാസിക

പരിഷത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ 1108 ചിങ്ങമാസം മുതൽ ത്രൈമാസികമായിട്ടാണു് ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നതു്. ആദ്യം മഹാകവി ഉള്ളൂരായിരുന്നു പത്രാധിപർ. അദ്ദേഹം രാജിവെച്ചതിനെ തുടർന്നു് ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് പത്രാധിപരായി. 1123 മുതൽ ദ്വൈമാസികമായി ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1127 മുതൽ മാസത്തിലൊന്നുവീതം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

പരിഷത്തു് പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, ''നമ്മുടെ മഹോന്നത ദേശീയസാംസ്കാരികസ്ഥാപനമായി പരിഷത്തു് വളർന്നിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ സാംസ്കാരികവും കലാപരവും സാഹിത്യപരവുമായ പ്രബുദ്ധതയുടെ ചിഹ്നമായിരിക്കുകയാണു് പരിഷത്തു്.''

HINDI

AND

OTHER LANGUAGES

राष्ट्र में हिन्दी का स्थान

C. N. Subramaniam, I B. Sc.

कुछ दिनों से हमारे देश में भाषा संबंधी झगडे विकराल रूप धारण कर चुके है। यहाँ तक कि जनता के बीच में आपसी घृणा, विद्वेष की भावना आदि ही फैलने लगी है। पर झगडा खडा करने वाले मुट्ठी भर के नेता लोग यह नहीं जानते की वे क्या कर रहे हैं; क्यों कोलाहल मचा रहे है। क्योंकी ये सब झगडे कुछ लकीर के फकीर और स्वार्थी नेतावों के खडे किये हुये है। सामान्य जनता का इन झगडों से उतना संबंध नहीं। राष्ट्र भाषा हिन्दी को लेकर ही यह नई परिस्थिति आ गई है। इस समय देश में हिन्दी का क्या स्थान है इस पर विचार करना उचित है।

जब हम अंग्रेज़ी सत्ता के अधीन थे तथा गुलामी की जंजीरों से जकडे हुये थे उस समय हम में एकता की जरूरत थी। राष्ट्र पिता बापू ने हिन्दी के द्वारा हम में एकता की कडी को मजबूत किया। बापूजी की मातृभाषा गुजराती थी। फिर भी उन्होने देख लिया कि देश के ज्यादा से ज्यादा लोगों से बोली जाने वाली संस्कृत की पुत्री आसान हिन्दी को ही भारत की राष्ट्र भाषा मानना चाहिए। अत: सरकार की सहायता के बिना भी हिन्दी फूली फली और वह दक्षिण और उत्तर को मिलाने वाला संस्कृतिक पुल बन गई। इधर सन् 1947 आगस्त 15 को पराधीनता की बेडी कट गई और हमने स्वतन्त्रता की सांस ली किन्तु आज़ादी की यह चिडिया अपने कोमल पर फड फडा भी नहीं पा सकी थी कि उसके रास्ते में असंख्य जटिल समस्याये आ गई जिन में राष्ट्र भाषा भी एक थी, उस समय तक जो हिन्दी के अनुकूल थे वे भी उसके विरोध में खडे हुए। इतना सब कुछ होते हुए भी संविधान में उसे राष्ट्र भाषा माना और सन् 1965 से अंग्रेजी के स्थान पर हिन्दी को खडा करने का निश्चय किया।

पर बडे अफसोस के साथ कहना पडता है कि आज राष्ट्र भाषा संबंधी यह प्रश्न इतना जटिल हो गया है कि देश की एकता भी शिथिल होती सी दिखाई पडती है। देश के गण्यमान्य नेता लोग भी बिना सोचे-विचारे राष्ट्र भाषा के विरुद्ध आवाज़ उठानें लगे है और अंग्रेज़ी के पक्ष मे बोलने लगे है। उनका कहना है कि हिन्दी से उत्तर भारतियों का यहाँ आधिपत्य होगा और हिन्दी की वृद्धि से प्रादेशिक भाषाओं का विकास रुक जायेगा। इसी प्रस्ताव से वे मामूली जनता को उत्तेजित करते है किन्तु वस्तुत: उनका सन्देह निर्मूल है। इस समय जब कि काश्मीर, गोवा आदि कई समस्यायें हमारे सामने है और देश को उन्नति की ओर ले जाने वाली द्वितीय पंचवर्षीय योजना के काम हो रहे है, हमें आन्तरिक शांति की सख्त जरूरत है। शांति के लिए शक्ति चाहिए अत: हमें इन तुच्छ बातों पर अपनी शक्ति का दुरुपयोग नहीं करना चाहिए।

हिन्दी देववाणी संस्कृत से पैदा हुई है तथा वह सरल भाषा है। संस्कृत के साथ यहाँ की प्रादेशिक भाषाओं का कई वर्षों से सपर्क रहा है। अत: संस्कृत शब्दों से पूर्ण हिन्दी पढ़ना बहुतही आसान है। भाषा वैज्ञानिकों का कहना है कि हिन्दी संसार की भाषाओं में सबसे सरल है। करीब दो

सौ साल तक अंग्रेज़ी के प्रचार का खूब प्रयत्न किया गया किन्तु दो प्रति शत जनता भी दैनिक व्यवहार में अंग्रेजी का प्रयोग नहीं कर सकती; ऐसी परिस्थिति मे हम अखिल भारतीय स्तर पर विदेशी अंग्रेजी को कैसे लें लें? फिर यह प्रश्न भी उढ़ता है कि राष्ट्र भाषा हिन्दी ही क्यों हों? इसके जवाब में यहीं कहना हैं कि यह ज्यादा से ज्यादा जनता से बोली जाती है। कुछ लोगों का कहना है कि कालेजों में वैज्ञानिक अध्ययन के लिए आज हिन्दि संपन्न नही है। यह सत्य भी है। किन्तु हिन्दी को हम उस के योग्य बना सकते है। उस समय तक अंग्रेज़ी कायम रहे और जलदी ही हिन्दी को राज्य भाषा के तौर पर व्यवहार में लाने की व्यवस्था की जाय।

अब तो यह बात सिद्ध हो गई है कि हमारे राष्ट्र में हिन्दी का क्या स्थान है। इस समय हमें एकता की नितांत आवश्यकता है। अतएव हमारा कर्तव्य यह है कि हम सब इस लक्ष्य की पूर्ति के लिए प्रयत्न करे और राष्ट्र प्रेम और राष्ट्र भाषा का सन्देश फैलावें।

दुख इस मानव-आत्मा का
रे नित का मधुमय-भोजन,
दुख के तम को खा-खाकर
भरती प्रकाश से वह मन!
अस्थिर है जग का सुख-दुख,
जीवन ही नित्य चिरंतन!
सुख-दुख से ऊपर, मन का
जीवन ही रे आलंबन!

— श्री सुमित्रानंदन पंत

सोने का सौदा

B. Harichand, P. U. C.

अंधेरी रात थी, समुद्र पर आँधि चल रही थी। आकाश में गरजन हो रहा था और काले बादल छाये हुए थे। उस समय एक नाव कलिकट के समुद्र के किनारे प्रत्यक्ष हुई। नाव बहुत पूरानी थी। अभाग्यवश वह बेचारी भारी मुशीबतों में फँस गयी जैसे दाँतों के बीच में जीभ। रात के दो बज चुके थे। उस समय आँधी में नयी स्फूर्ति आयी और ज़ोर से चलने लगी। नाव आँधी के पंजे में फँस गयी और किनारे से कुछ दूर ही वह चूर-चूर हो गयी। दो आदमियों के शिवाय नाम के सब लोग स्वर्ग सिधारे। बचे हुए दो व्यक्ति, लहरों के जरिये किनारे पर पहुचाये गये थे, पर बेहोश पडे थे।

उषा के प्रत्यक्ष होते ही, समुद्र कुछ शाँत हूआ। पर तब भी समुद्र के ऊपर काले बादलों का केवल बिछाया गया था। उस समय कुछ राहगिरों ने नाव के खंडहर देखे। गहरी नज़र उडाने पर वे आचरज में पड गये, क्यों कि सोने की चमक उनकी दृष्टि में पड चुकी थी। तुरंत उन्होने पुलीस स्टेशन में खबर दी। सिपाहियों का दल घटना स्थल पर हाजिर हो गया। यका यक बादल फूट पडे और भारी वर्षा होने लगी। तत्क्षण उन अचेतन व्यक्तियों को, जो अरब के निवासी थे, अस्पताल ले गये। एक बेचारेने अस्पताल पहूँचते ही हमेशा के लिए आँखें बंद कर ली, पर दूसरा बच गया।

बरसात बिलकुल कम हो गयी, सूर्योदय हो रहा था। सुरज की सुलहली किरणें सोने पर पडने के कारण उसकी चमक-दमक चारों तरफ फैल गयी। उस समय इंस्पेक्टर के हुकुम पर नाव की तलाश शुरु हुई। उसमें से खजूर के साथ-साथ सोना निकाला गया। आखिर जब सारी नाव का अनुसज्जान किया गया तो उसमें से ठीक चालीस हजार रुपयों का सोना पाया गया।

कस्टम्स के इंस्पेक्टर, मिस्टर मुर्ली भी वहां हाजिर थे। सब रिपोर्ट लिख चुकने के बाद मुर्ली इन नाव की जानकारी पाना चहते थे। पर वह अरब बहुत थका-मान्दा था। इसलिए उन्होंने नाव से सामान हटनेवाले मज़दूरों के मुखिये को बुलाया। एक लंबा-मोटा और काले रंग का मुसलमान प्रत्यक्ष हुआ। उस का नाम था आली। समुद्र के किनारे पर जो कोई आली का नाम सुनता था, वह डर से काँप उठता था। मुर्ली ने आली से पूछा कि वह इस नाव के बारे में क्या जानता था? तब मुखिये ने जवाब दिया कि वह ज्यादा कुछ नहीं जानता। वह नाव बसरा से आयी थी और यहाँ के एक धानी व्यापारी के लिए खजुर लाती थी।

समुद्र के किनारे पर शीतल हवा चल रही थी, सूर्य एक लाल गेंद की भांति समुद्र में डूबने वाला था। उसवक मुर्ली घर जा रहे थे। उन के चेहरे पर निराशा झल ती थी। क्यों कि नाव के बारे में पुरी खबर न पा सके। ज्यादा जानकारी पाना क्षिप्रसाध्य नहीं था। क्यों कि उस अरब की तबियत अब भी आफत में थी।

एक सप्ताह के बाद सबेरे सब लोग अपने अपने दफ्तर और कारखाने जा रहे थे। उस दिन मुर्ली अस्पताल गये। वहां उनको अरब का कमरा दिखाया गया। एक दुबला-पतला अरब बिस्तर पर पड़ा हुआ था। उसके चहरे पर कमज़ोरी अब भी फैल हुई थी। मुर्ली ने उस से नाव की सब कहानी सुनाने को कहा। उस ने बडी कटीनता से धीमी स्वर में कहना शुरू किया।

"यह नाव बसरा के एक धनी व्यापारी की थी। पहले पहल इस नाव में सिर्फ खजूर लाद कर कलीकट भेजता था। उसी समय बसरा से कई नावें खजूर के साथ ही साथ सोना भी ले जाती थी। जिस के फलस्वरूप उसके पास पडोरा के गरीब लोग अब धनी होने लगे। पर उन धनी लोगों पर भी अपना पुराना अधिकार कायम रखना इसे अवश्यक था। इस विचार से उसने अपने सिद्धान्त के विरुद्ध दूसरी बार नाव में माल लादते समय थोडा सा सोना भी लाद दिया। यह उस की जिन्दगी में ऐसे काम का पहला तज्जुर्बा था। नाव नियमानुसार कलिकट आयी। माल बेचते समय सोने का भी सौदा किया। खजूर लेने वाले ग्राहक ने ही सोना खरीद लिया। वह इतना खुश था मानों शिकारी को शिकार की पक्षी मिल गयी हो। इस तरह नियमानुसार सोने का व्यापार भी शुरू हुआ। न जाने कब पाप का घड फुट जायेगा। दूसरी बार ग्राहक चहता था कि 'एक दम सब अंडे निकाल दूँ'। इस विचार से उसने अरब के सौदागर से कह दिया कि अब की बार कुछ अधिक सोना लाना। उस की बात सुनकर अरब के सौदागर ने सोचा कि 'जो भावे सो वैध बतादे'।

कहे अनुसार सौदागर ने चालीस हज़ार रूपये का सोना भेजा। पर लालच बुरी चीज़ है। क्या करें? इस बार नाव आँधी का शिकार बन गयी। और अरब ने कहा कि वह पहले ही जानता था कि जूट की नाव लूव-लूव कर आखिर एक दिन डूब जायेगी और बात वैसी ही हुई।

इस तरह नाव की विचित्र कहानी सुनने के बाद मुर्ली ने एक लंबी साँस ली। उसके बाद मुर्ली ने अरब से कलिकट के व्यापारी का नाम जानना चाहा। पर वह बेचारा अच्छी तरह नहीं कह सकता था। क्यों कि अब भी वह कमजोर था और बडे कष्ट से बात-चित कर सकता था। फिर भी हिच-कि चाते हुए कहा कि 'हाजी मुहम्मद हुस्सैन'। यह नाम सुनकर मुर्ली कुछ देर तक स्तंभित रह गये। अब उसे भी कुछ डर हुआ क्यों कि अगर मुसलमानो के बीच कोई खानदानी आदमी हो तो वही था। पर अब मालूम हुआ कि उनकी कुलीन्ता बाहरी है और भीतर में तो कालापन ही है। मुर्ली को विस्वास नहीं हुआ, इसलिए कुछ देर तक सोचविचार में डूब रहे। फिर उन्होंने अरब से पूछा कि क्या बिके हुए सौदों की रसी दें हैं? अरब ने कहा कि शायद कगजों के दिब्ब में मील जायँ।

तुरंत इंस्पेक्टर ने रिपोर्ट के कागज़ पर हस्ताक्षर ले लिया और कस्टम्स की ओर जा रहे थे। उस समय समुद्र जोशीला था; तंरगे बीच समुद्र में से गरज रही थीं। तेज हवा चल रही थी। मुर्ली जब पहूँचे तो सब का ध्यान उसकी ओर गया क्योंकि उन के चेहरे पर गंभीरता प्रगट होती थी। तुरंत उन्होंने 'बक्स' खुलवायी और तालाश की। भाग्यवश उन्हे दो तीन रशीदें मिल गयी। जिस में मुहम्मद हुस्सैन का नाम लिखा गया था। रशीदें पाने पर उनकी खुशी का विकाना न था। उनकी उदासी गयाब हो गयी और उस स्थान पर प्रसन्नता विराजित होती थी। उन्होंने रिपोर्ट और रशीदें अपनी जेब में रख दीं।

तुरंत उन्होने एक 'टेकसी' बुलवायी और मुहम्मद से मिलने निकले। टेकसी जलदी दौडाने का हुकम दिया। लगभग पंद्रह मिनट में वहां पहूँच गये। उसके साथ पहली मुलाकात थी। इसलिए उन्होने

सारी राम कहानी उसे गंभीरता से सुनायी। और अपने मत का समर्थन भी किया। तब सेवजी काँप उठा, उसका मूँह काला हो गया और हिच कि चाने लगा। उसने समझ लिया अपना रहस्य खुल गया है। उसने मुर्ली को एक लाख रूपया रिश्वत के तौर पर देना चहा। पर मुर्ली उस फंदे में न फँसे।

सारी रिपोर्ट कस्टम्स में दी गयी और यह फैसला हुआ कि हाजी मुहम्मद हुसैन दो लाख रूपये दंड के रूप में कस्टम्स में दे दें। अरब को घर भेजना भी किया गया।

मुर्ली खुशीसे फुल गये और असपताल की ओर चल पडे। वहाँ पहूँचते ही पानी बरसने लगी। वे अरब की कोठरी में गये और उससे कहा, "तुम्हें घर भेड देने का इंतजा किया जा रहा है"। उस समय भारी वर्षा पडने लगी। जोर से हवा चलती थी। तब अरब ने कहा कि मैं हमेशा के लिए खुदा के घर जा रहा हूँ। यह कह कर उस बेचारे ने अपनी आँखें हमेशा के लिए बंद कर दी। उस बक्त भी हवा चल ही रही थी। बादल गरज रहा था और पानी की धारा लगातर बह रही थी।

दान जगत का प्रकृत धर्म है,
मनुज व्यर्थ डरता है।
एक रोज़ तो हमें स्वयं सब
कुछ देना पडता है।
बचते वही समय पर जो
सर्वस्व दान करते हैं,
ऋतु का ज्ञान नहीं
जिनको वे देकर भी मरते हैं।

— "दिनकर"

EPISTOLA AD AMICUM AMERICANUM

C. D. Jose, P. U. C.

C. R. Ramdas Josepho Collegae S. D.

Expectanti mihi tuas quotidie litteras tua epistola recenter ad me missa jucundissima est, jucundiusque fuit quod in summa occupatione tua memor mei tu fuisti. Mihi autem est nihil amabilius officio tuo et diligentia.

Litteris ex tuis id quod scire cupiebam cognoscere non potui, cognovi autem id quod mihi dubium non fuit. Nam quam alacriter studioseque in examine tuo præterito ageres, non intellexi, quam me amares facile perspexi: sed hoc sciebam, illud si scissem ad id meas litteras accommodassem. Credo te bene egisse.

Quod vero in S. Mariani Alberti, Universitatis Californiæ Decani, suavissimi doctissimique hominis, familiaritatem venisti, non dici potest quam valde gaudeam, qui fac ut te quam maxime diligat. Rodrigum de Costa familiarem tuum Collegii præfectum factum teque ea lætitia affectum esse, quam maxime optasti mirum in modum gaudeo, idque cum ipsius causa tum quod te omnibus secundissimis rebus dignissimum judico: cujus erga me singularem benevolentiam vel in labore meo vel in honore perspexi. Quare gratum mihi feceris, si familiari tuo, viro omnibus rebus ornato meis verbis eris gratulatus.

De studio atque valetudine tua unum verbum hoc in loco addendum putamus. Studio tuo valetudinique tuæ diligentissime consule, O mi Josephe. Nihil laboro nisi ut eruditus atque sanus sis. Sic habete mi carissime, neminem esse qui me amat, quin idem te amet, et cum tua et mea maxime interest te valere tum multis est curæ. Nunc te nihil impedit, omnia depone, studio incumbe, corpori servi. Quantam diligentiam in studium et valetudinem tuam contuleris, tanti me fieri a te judicabo.

O! nil adhuc de iis hic vigentibus scripsi. Quid dicam? Ubi incipiam, unde vertam, ubi concludam? Collegium nostrum de quo jam ad te scripsi in loco quodam optimo atque opportunissimo est locatum. Ab oppido Calicutensi, urbe quadam antiquissima quinque millia passuum abest. Ingens atque spatiosum est aedificium. Ante hoc aedificium est hortus amœnissimus et amantissimus. Statua Sacratissimi Cordis Jesu medio in horto in lacu ponitur. Dextra hortum Mahatma Gandhiji pater patriæ (alia statua quam pulcherrima) videri potest suiis filiis suam doctrinam prædicans. Summum Collegium habet medio in eo statuam permagnam recenter positam Sancti Joseph, patroni gloriosissimi Collegii.

Non possum quin agam unum verbum in hujus institutionis laudem. Habemus hic lectores doctissimos et artis docendi peritissimos. Valde laudabilis est disciplina hic vigens. Anno elapso in examine ab universitate habito nulli sumus secundi. Anno quoque præesenti successum quidem meliorem expectamus. Agimus Deo, Optimo Maximo gratias quam plurimas pro omnibus beneficiis in nos collatis.

Nunc tandem quid plus? Nil novi perspicio, O mi Carissime. Quod de te sperare de me præstare possum. Da operam ut valeas. Etiam atque etiam vale a. d. vi. Non. Octo. Devagiri.

"ईश्वरार्थं देशार्थं च"

K. Rajagopal I B. Sc.

प्लाटोमहाशय: "मर्त्य: पत्रहीन: कश्चित् खग:" इति एकदा निखोचत्। परेद्यु: केचित् तस्य शिष्य: कृत्तपत्रमेकं कुक्कुटं तत्पुरोभुवि न्यस्तवन्त:, 'एष: कश्चित् नर:' इति उक्तवन्तश्च। गुरु: शिष्याणां एतत्कर्मण: अर्थं अवगम्य, 'नर: हसन् कश्चित् जन्तु:' इति तेभ्य: अन्यत् नरलक्षणवाक्यमदात्। हासो बुद्धिशक्तिं द्योतयति। बुध्द्या मानव: सत्यासत्यविवेचनदक्षो भवति। केवला: जन्तव: एतन्न कुर्वन्ति। कुक्षिपूरणादिकं अनिवार्यकर्मजालं विहाय न तेषां अन्यत् कर्म विद्यते। तन्तु नैसर्गिकवासनया एव कुर्वन्ति। नरा: न केवलं प्रवणतया किन्तु युक्तियुक्तधर्मेणापि नीयमाना:। उत्कृष्टधर्महीनो मनुष्य: जीवितोद्देशं न जानाति, केनिपातरहिता नौखि वर्त्तते च।

व्यक्तिवत् समूहानां स्थापनानां च उद्देश्य: आवश्यक:। सोऽपि अवश्यं धर्म्य: स्यात्। कलालयादीनि स्थापनानि एतदुद्देश्यं स्मारयितुं यत्किंचित् प्रमाणवाक्यं घृण्वन्ति। एषा तु रीति: पाश्चात्यै: पौरस्त्यैश्च स्वीकृता। अस्मत्कलालयस्य च ईदृशं किंचित् प्रमाणवाक्यं विद्यते। लाटिन्भाषायां 'Pro Deo et Patria' इत्येतस्य 'ईश्वरार्थं देशार्थं च' इति आशय:। 'अर्थ'—पदेन कलालयस्य तत्र विद्यमानानां च उद्देश: प्रकटीक्रियते।

अस्य वाक्यस्य प्रथमांश: ईश्वरार्थं इत्येतत्। एतेन ईश्वरे श्रद्धां तत्कृते सर्वमपि कर्तुं सन्नद्धता च उद्घोषयाम:। एतत् अद्य नितरां आवश्यकमेव। नास्तिका: ईश्वरद्वेषिणश्च प्रतिदिनं वर्धमाना: इव दृश्यन्ते। अस्मिन् वैज्ञानिकयुगे 'ईश्वरविश्वासो न युक्त:' धर्मो मनुष्याणां मादकद्रव्यम्' इति च वदन्त: सुलभयता सान्ति। उत्र तु तत्त्वज्ञानप्रविणेन बेकण्महाशयेन यदुक्तं तत् स्मर्त्तव्यमेव—"अल्पज्ञानं ईश्वरादस्मान् अपनयति, अगाधज्ञानं तु ईश्वरसमीपं नयाति" इति। अत: यथार्थपाण्डित्यं काङ्क्षन्त: वयं ईश्वरज्ञानं सम्पादयितुं, ईश्वरार्थं सर्वमपि कर्न्तुं च आवश्यकमेव।

देशस्नहोऽपि मौलिकमूल्येषु प्रधान: एव। एष: तु मनुष्यप्रकृत्यां अधिष्ठित: कश्चित् गुणविशेष:। 'जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि गरीयसी' इत्येतत् सर्वेषां विदितमेव। नि:स्वार्थ स्वदेशभक्तानां विरलत्वे, स्वलाभार्थं देशगुणं त्यजतां राष्ट्रियप्रवर्तकानां बाहुल्ये च, यथार्थदेशभक्ति: बालकानां हृदये अगाधं एव निहितव्या। पावनदेशस्नेह: मर्त्यं पवित्रीकर्न्तुं प्रभवति खलु। ईश्वरविश्वासहीने देशभक्तिहीने च विश्वसितुमपि न शक्नुम:। अत: अस्माकं मातृभूम्यां स्निह्यतुं, तदर्थं सर्वं स्वार्थं स्वजीवितमपि परित्यक्तुं सन्नद्धा: भवितुमर्हाम:। एतदर्थं अस्माकं दृढनिश्चयं 'देशार्थं' इत्येकेन पदेन प्रकटयाम:।

उपर्युक्तानि सर्वाणि अनेन प्रमाणवाक्येन विवक्षितानि। एतत्कलालयप्रवेशेन एषो धर्म: अस्माभि: स्वीक्रियते। सर्वदा एतत् मनासि कृत्वा व्यवहर्त्तव्यं च। सर्वास्वस्माकं क्रियासु अनेन महदादर्शेण नेतव्या: स्म:। न केवलं पठनकाले किंतु पश्चादपि एवं कर्त्तव्यम्। अत: यथा पश्चात् अगाधा: ईश्वरविश्वासिन: नि:स्वार्था: देशसेवकाश्च स्याम तथा अधुना यथार्थज्ञानसम्पादनाय स्वभावनैर्मल्यप्राप्तये च यतिष्यामहे। तथा चेत् अस्माकं जीवितं सार्थं फलदायकं च स्यात्।

FRENCH

La Mort de Marie Antoinette

Albert K. P. U. C.

C'était minuit à Paris, mais ni les juges, ni leur prisonnière s'aperçurent de la fatigue. L'auditoire ne bougeait pas dans la salle. La reine debout et tenant de ses mains blanches et amaigries les railles rigides, était à bout de ses forces. En proie d'une anxiété toujours croissante du sort qui l'attendait, elle fixait de ses yeux les juges qui conferaient entre eux. Enfin le jugement, l'arrèt de mort, fut prononcé. On entraina la reine au dehors de la salle, on la fit descendre les marches en pierres et entrer dans une petite chambre mal éclairée qu'on lui avait destinée. Elle demanda du papier et de X l'encre et se mit à écrire à sa soeur. Cette lettre qu'elle écrivit, défiant le sommeil et la fatigue, n'était qu'une simple esquisse littéraire de sa noblesse. Malgré sa fatigue elle continuer à écrire. Mais elle ne put terminer la lettre. Sa tristesse était a sa comble. Les chaudes larmes débordant de ses yeux mouillirent le papier. S'accoudant sur le lit elle se mit à sangloter.

Bientôt la lumière des bougies s'affaiblissait dans la chambre. C'était l'aube. On entendait des pas qui s'approchaint au dehors, une foule de trente mille hommes formait une haie pour voir sortir la captive. La reine sanglotait encore vêtue tout de noir et etendue sur le lit quand une petite fille, fidèle servante qu'elle avait chérie entra dans la chambre lui apportant un peu de soupe et du bouilli. Mais la reine n'en prit qu'une cuillerée. L'approche de la mort avait assoupi en elle tous sentiments de faim et de fatigue, plus encore elle se sentit envahie d'une vigueur extraordinaire. Elle avait decidé de faire sa dernière sortie vêtue de blanc. Dans l'étroite espace entre le lit et le mur elle s'accroupit et quand elle se releva quelques instants apres elle avait remplacé sa robe de deuil par une robe de linge. Aussitôt le juge entra accompagné du bourreau, homme long et gauche. Malgré les protestations de la reine les mains lui furent ligotées et elle fut entrainée au dehors de la prison. Un fourgon était là sur la route, qui attendait leur arrivée. Au milieu des hurlements de la foule, elle s'achemina vers la voiture et prit sa place. Un faux-prête était assis à côté d'elle mais elle ne le regardait pas.

La voiture se traînant lourdement, traversa le quai et s'avanca parmi les railleries et les cris perçants de ceux qui ont été alignés sur X l'avenue parisienne. Un sans-culotte qui suivait la voiture a cheval montrant de son épeé la reine s'écriait tantôt "Nous XX l'avons, la tigresse, l'Autrichienne."

Mais lorsque la voiture arriva aux jardins des Tuileries, passant par la Rue St. Honoré, elle ne put plus tenir ses larmes. Là, sous X l'arbre à l'ombre duquel son enfant avait joué jadis, on avait dresse la guillotine. Reprenant courage, elle monta les marches de l'échaffaud et regarda avec dèdain le foule accourue. Mais ce n'etait que pour an instant. Elle fut ligotée, jetée sur la planche, le cou inseré dans l'échancrure, et le fer tomba.

ܕܟ ܡܠܦܢܐ ܕܒܪܟ ܡܪܢ.

(ܡܬܪܓܡ)

ܫܠܡܐ ܥܠ ܫܡܥܘܢ ...

ܐܡܪ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ: ... ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ. ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ. ... ? ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ. ... ? ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ.

ܐܡܪ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ: ... ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ. ... ? ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ. ... ? ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ.

ܐܡܪ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ: ... ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ. ... ? ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ. ... ? ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ.

ܐܡܪ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ: ... ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ. ... ? ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ. ... ? ܐܝܟ ܐܢܬ ܡܫܟܚ ܠܝ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܟܚ ܠܟ.

(مصنفہ مدیر)

ہمیشہ اپنوں سے ملنے کا فاصلہ

* * *

(مدیر اپنا)

❖ ہمیشہ سے مصنفہ کا

ہمیشہ کھرا جھوٹ

اپنے اپنے

ہمیشہ کہ جیت

❖ اپنا بھی کہیں سے

اپنا جیتے

ہمیشہ جیسا کہیں

اپنے ہی کا

اپنے ہی کا ہمیشہ کہ ہے۔ اپنے ہی کا ہمیشہ کہ ہے: اپنے ہی کا ہمیشہ کہ ہے: اپنے ہی کا ہمیشہ کہ ہے:

EXCHANGES

1.	Annual of St Joseph's College For Women.	*Alleppey.*
2.	St. Joseph's Boys' High School Magazine.	*Calicut.*
3.	Kerala Polytechnic Magazine.	*Calicut.*
4.	Providence College Magazine.	*Calicut.*
5.	Government Training College Magazine.	*Calicut.*
6.	The Assumption College Annual.	*Changanacherry.*
7.	St. Berchmans' College Magazine.	*Changanacherry*
8.	Coimbatore College Magazine.	*Coimbatore.*
9.	P. S. G. Arts College Magazine.	*Coimbatore.*
10.	Farook College Annual.	*Farook.*
11.	Kunnamangalam High School Magazine.	*Kunnamangalam.*
12.	Thiagarajar College of Preceptors Magazine.	*Madurai.*
13.	Annual of St. Joseph's Seminary.	*Mangalore.*
14.	St. Aloysius' College Annual.	*Mangalore.*
15.	St. Thomas College Magazine.	*Palai.*
16.	St. Xavier's College Magazine.	*Palayamkottai.*
17.	Salem Municipal College Annual.	*Salem.*
18.	Government Brennen College Magazine.	*Tellicherry.*
19.	Sacred Heart College Annual.	*Thevara.*
20.	St Mary's College Annual.	*Trichur.*
21.	St. Thomas College Magazine.	*Trichur.*
22.	Holy Cross College Magazine.	*Tiruchirapalli.*
23.	St. Joseph's College Magazine.	*Tiruchirapalli*
24.	University College Magazine.	*Trivandrum.*
25.	Mar Ivanios College Annual.	*Trivandrum.*
26.	Hajee Karutha Rowther Howdia College Magazine.	*Uthamapalayam.*
27.	Virudhunagar Hindu Nadar's Senthikumara Nadar College Magazine.	*Virudhunagar.*

ADVERTISEMENT SECTION

1) National Book Stall
2) K. V. Krishnan, Timber Merchant
3) Beauty Stores
4) The French Stores Bakery & Restaurant
5) Calicut Tyre Retreading Co.
6) M/s. Free India Scientific Co.
7) Lazar Brothers
8) Unique Trading Corporation
9) The South India Saw Mills
10) Uberoi Ltd. Sports goods
11) Meena Electric Stores
12) Gita Automobiles
13) Krishna Furniture Works
14) The Indian Fine Arts & Ivory Works
15) Hardware Merchants & Estate Suppliers
16) K. S. Ramaih Chetty & Bro.
17) Lohi Sports
18) The Kottayam Orient Bank Limited
19) Industrial Hardwares & Plumbers
20) Scholar Tutorial College
21) Photo Process
22) The Calicut Mirror Mart
23) P. K. Brothers, Book-sellers

Back Cover Alakapuri, Guest Houses

Please Patronize Our Advertisers. They Are Quite Reliable.

ഒന്നാമത്തെ പേരു്

മലയാള പുസ്തകങ്ങൾ

ആവശ്യം വരുമ്പോൾ

എല്ലാവരും ഒന്നാമതായി ഓർമ്മിക്കുന്ന പേരാണു്

എൻ. ബി. എസ്.

നാഷനൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം — തിരുവനന്തപുരം

പ്രൊപ്രൈറേർസ് :

സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം ലിമിറ്റഡ്

For

All Your Requirements

in

TIMBER

Please Contact :

K. V. KRISHNAN

TIMBER MERCHANT

MOORIYAD, EAST KALLAI

CALICUT — 2

Dealers in :

ROSEWOOD, TEAKWOOD, IROOL, MARUDU ETC.

IN LOGS AND SIZES

Please Visit

BEAUTY STORES

S. M. STREET,

CALICUT

for

All your needs

in

piece goods

and

ready mades

Consult us

FOR

Tea parties, Garden parties,

Wedding parties Etc.

★

THE FRENCH STORES

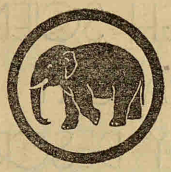
Bakery & Restaurant

★ ★

BAKERS & CATERERS

Near Municipal Office,

KOZHIKODE-1

TRADE MARK

YOUV'E TRIED THE BEST?
NOW TRY THE BEST;
JUDGED BY ANY TEST,
ELEPHANT BRAND'S THE BEST.

Calicut Tyre Retreading Co.,

Factories and Associates at

CALICUT, MADRAS, BEZWADA, NAGPUR,
MYSORE, SECUNDERABAD, POONA,
CALCUTTA.

The Biggest Full-Circle Tyre Retreaders in India

Estd. 1947 Phone : 88667

IN SERVICE THROUGH SCIENCE WE PROGRESS
FOR LABORATORY REQUISITES
OF EVERY DESCRIPTION

Please Contact :

M/s. FREE INDIA SCIENTIFIC Co.,

74-A, KOTHAWALCHAVADI STREET,
SAIDAPET, MADRAS-15.

Direct Importers & Stockists of P. T. I., CAMBRIDGE, PYE & GAMBRELL instruments, PYREX & GERMAN glassware, SILLAX Porcelainware, GERMAN filter papers etc. etc.

Lazar Brothers

**Engravers, Rubber-Stamp Makers,
Brass Boards, Peon Badges,
Board Printers and
Cinema Slides
Etc.**

★ ★

റബ്ബർസീൽ, ബ്ലോക്ക് ബോർഡ്
മുതലായതിന്നും

Near 2nd Railway Gate,

CALICUT

(KERALA-INDIA)

**To equip your Laboratory
with quality Instruments
and
appliances at moderate rates**

★

Contact :

UNIQUE TRADING CORPORATION

221, Sheriff Devji Street,

BOMBAY-3

★

Grams: 'UNILAB' Phone: 30011

ESTD : 1933 ESTD : 1933

FOR ALL

KILN SEASONED

MALABAR TIMBERS

Enquire of

The South India Saw Mills

KALLAI

(MALABAR COAST)

(On approved Government and Supply Department list)

Telegrams :

" SAMILS " — Kallai

Telephone :

128 Calicut Exchange

Ry. Station :

KALLAI

Sea Port :

CALICUT

INDISPUTABLY

It is to your advantage to purchase your sports goods requirements from the founders of Sports Goods Industry in India.

THEY ARE STILL THE LEADERS IN THIS TRADE.

Remember:

UBEROI LIMITED

8/23, AVANASHI ROAD,

COIMBATORE.

Telephone : 434 **Telegram : MEENATX**

MEENA ELECTRIC STORES

S. M. STREET, CALICUT-1.

Electrical Engineers, Government Contractors, 'A' CLASS License holders for Electrical Contracts and Plumbers of Kozhikode Municipality.

We undertake all kinds of Electrical wirings, Erections, Repairs and rewindings of Motors, Generators, Alternators, Convertors, Fans, Heatings Apparatus etc., and also Pipe fittings.

THE KOTTAYAM ORIENT BANK LIMITED

Formed by amalgamating The Kottayam Bank Ltd.

AND

Orient Central Bank Ltd.

Incorporated in Kerala State — Liability of members is limited.

A SCHEDULED BANK

HEAD OFFICE :: KOTTAYAM

Paid up Capital :: :: Rs. 10,51,386

Reserve Funds :: :: Rs. 6,83,000

Total Resources exceed Rs. 3 crores.

The Bank has a network of 32 branches situated in the important business centres of Kerala.

Current, Fixed Notice and Savings Bank deposits received on favourable terms.

Rates on application.

The Bank provides excellent facilities for every description of banking business.

A. I. ITTYIPE
Chairman

K. P. MATHEW
Managing Director

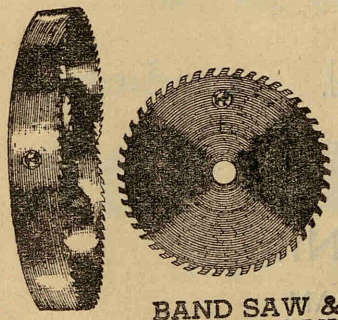
INDUSTRIAL HARDWARES & PLUMBERS

HARDWARE & MACHINERY MERCHANTS

AND

Dealers for Goodyear and Fenner Transmission Belting

KALLAI ROAD, CALICUT-2

BAND SAW & CIRCULAR SAW BLADES

Stockists & Dealers in

**Galvanised, Steam and Black Pipes and Fittings,
Gun Metal Fittings and all other Plumber's
Requisites, Band Saw Blades,
Circular Saws, Emery Wheels,
Ball Bearings, Shaftings Pullies and
all other kinds of Tools and Paints,
Agricultural & Carpentry Implements Etc. Etc.**

SCHOLAR TUTORIAL COLLEGE

KALLAI ROAD

Branch at: MUTHALAKULAM

Classes for Regular Students:

S. S. L. C. (March and October)
Pre-University (All subjects and groups)
B. A. (English alone)

Our Private Courses:

**Matriculation, Kerala S. S. L. C., Ajmer Inter.,
Utkal B. A., Sahithya Visarad.**

"The Scholar Course is Your Success Source"

JOIN IMMEDIATELY

Apply to: **THE DIRECTOR**

Telephone :
443

Telegram :
"PARTHYONS"

HARDWARE MERCHANTS & ESTATE SUPPLIERS

PALAYAM ROAD,
KOZHIKODE-I
(KERALA STATE)

★

Stockists for :

"Everest" Asbestos Cement Sheets, Rainwater Pipe & Fittings.

"Docker Brothers" Wood and Metal finish Paints Synthetic Enamels & Dry Colours etc.

"SKF" Ball and Roller Bearings.

"Dunlop" Hose & Transmission Beltings.

"Parry's" Sanitary Ware.

Also dealing in all kinds of tools, G. I. Pipe and fittings and building materials.

K. S. RAMAIH CHETTY & BRO.,

BOOK SELLERS & GENERAL HARDWARE MERCHANTS,

CALICUT.

COME :: SELECT :: SATISFY

1. Dealers in all sorts of Account Books, Fancy pen-racks, Paper weights, Ink stands, Fountain pens, Foolscap papers, Pencils and high class stationery articles for office use ; various attractive presentations, fancy looking glasses, scented soaps, hair oils, and perfumes etc., etc.
2. **Brass Vessels,** Fancy plates, flower vases and candle stands of several designs for wedding and new year presentations.
3. **Brass, Copper and Iron sheets,** Wires, Nails, Hinges, Screws, Bolts & Nuts, and many other Buildings' fittings such as English Rim locks, brass Yale locks and Aligarh locks.
4. **Paints,** Varnishes, Enamels, Wool oil, Linseed oils, French Polish, Turpentine, Distempers and paint Brushes etc. etc.
5. **Nicholson** Files and Shefield make carpentry hand saws, Chisels, Augers and various tools for gold & blacksmiths.
6. **Ravi Varma** and other well known artists' pictures, National leaders, Bed room pictures etc. for Hindus, Christians and Muslims in various designs can be had at very cheap rates.

A Trial will convince. Come & Enjoy. Select your things & Satisfy yourself.

LOHI SPORTS

—Still ahead in Sports Line—

Fully equipped with all sorts of **Sports** and **Games** materials.

Only Store for quality and cheapness.

Authorised Dealers of :

Pioneer Sports Works (Private) Ltd.

LOHI SPORTS—CALICUT-1

For prompt and neat execution
in making
Half-tone, Line and Colour
Blocks, people approach us.

PHOTO PROCESS
S. M. STREET
CALICUT-1

പള്ളി, സ്കൂൾ, കെട്ടിടങ്ങൾ, മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്ക് പറ്റിയ പല നിറത്തിലും, ഘനത്തിലും ഉള്ള കണ്ണാടികൾ, പ്ലൈവുഡ്, ചിത്രങ്ങൾ, ഗ്ലാസ് ഓട്ടകൾ, അപായരഹിതമായ ഗ്ലാസുകൾ, പ്ലാസ്റ്റിക് ഷീറ്റുകൾ മുതലായവക്കു ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക.

◎

THE CALICUT MIRROR MART
Prop: C. M. ANTONY
S. M. STREET, :: CALICUT

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

ഒരു കലാകാരന്റെ ക്രൂശ്മരണം
മത്തായി, പനക്കൽ

വിശ്വസാഹിത്യകാരന്മാരിലൊരാളായ ഓസ്കാർവൈൽഡിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ ജീവിത ചാപല്യങ്ങളേയും, അതിന്നനുഭവിച്ച ശിക്ഷയേയും, തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിന്നു നേരിട്ട ദുരന്തഫലങ്ങളേയും ചിത്രീകരിക്കുന്ന വികാരോജ്വലമായ ഗ്രന്ഥം.

വില: അറുപത്തിരണ്ടു് നയാപൈസ.

ചെങ്കുട്ടുവപ്രഭാവം
കെ. വി. രാഘവൻ നായർ

തമിഴ് പഞ്ചമഹാകാവ്യങ്ങളിലൊന്നായ "ചിലപ്പതികാര"ത്തിലെ കഥയെ, കേരളീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആവിഷ്കരിച്ചതു്.

വില: അറുപത്തിരണ്ടു നയാപൈസ.

പി. കെ. ബ്രദേർസു്
ഹുസൂർ റോഡു് :: കോഴിക്കോടു്

PRINTED AT
XAVIER PRESS
ST VINCENT'S CHARITABLE INSTITUTIONS, CALICUT-1.

ALAKAPURI

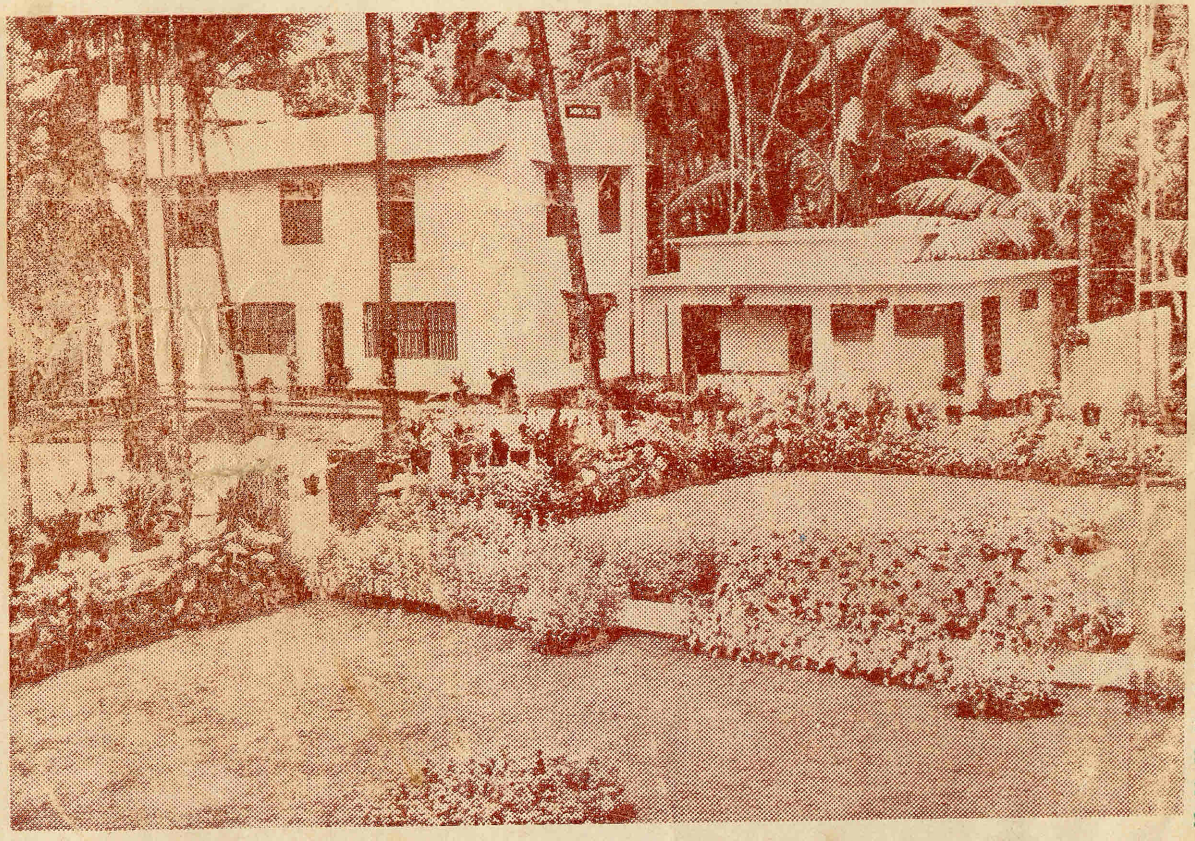
GUEST HOUSES
CALICUT – 2

Inaugurated By

His Excellency, DR. B. RAMAKRISHNA RAO

GOVERNOR OF KERALA

Phone No: **962 & 963** on 17—1—1958 Grams: **ALAKAPURI**

A HOTEL THAT MEETS THE LONGFELT NEED OF CALICUT

WITH

INDEPENDENT LOVELY COTTAGES, SELF TELEPHONES AND AIRCONDITIONED

ALL WITH MODERN SANITARY FITTINGS

SINGLE ROOMS BATH ATTACHED, RUNNING HOT AND COLD WATER

ENGLISH AND INDIAN DISHES SERVED

GARDEN PARTIES ARRANGED AT SHORT NOTICE